

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณา
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

อ.พ. ๙๘/๒๕๖๑

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภคร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคร อาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติการหรือดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคร (ยกเลิกมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) และเพิ่มมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๘/๑) (๙/๑) (๙/๒) และ (๙/๓))

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคร ที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ และในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง กรรมการขึ้นใหม่ (เพิ่มมาตรา ๑๑ วรรคสาม และมาตรา ๑๒ วรรคสี่)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเฉพาะเรื่อง (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔ วรรคสาม)

(๕) กำหนดค่าตอบแทนของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคร คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และคณะอนุกรรมการ (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

(๖) เพิ่มอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคร (เพิ่มมาตรา ๒๐ (๒/๑) และ (๒/๒) และมาตรา ๒๐/๑)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การบังคับใช้กฎหมายระหว่างพระราชบัญญัตินี้ กับกฎหมายอื่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

(๘) กำหนดให้มีการบูรณาการในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคกับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มมาตรา ๒๑/๑)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา (เพิ่มมาตรา ๒๗ วรรคสาม และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

(๑๐) กำหนดให้มีคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ และกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัย (เพิ่มมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑/๑) ส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๙/๑ ถึงมาตรา ๒๙/๑๗ ของหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค มาตรา ๕๖/๒ มาตรา ๕๖/๓ มาตรา ๕๖/๔ มาตรา ๕๖/๕ และมาตรา ๕๖/๖ และยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑)

(๑๑) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีแทนผู้บริโภค (เพิ่มมาตรา ๓๙/๑)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษปรับและการเปรียบเทียบปรับ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒)

(๑๓) กำหนดให้ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (เพิ่มมาตรา ๖๓)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสมกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อเชื่อมโยงการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายต่าง ๆ ไม่ให้ขัดแย้งกัน ปรับปรุงมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัยโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่องด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการและกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีแทนผู้บริโภค และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับค่าปรับจากการเปรียบเทียบในส่วนที่เกิดจากการดำเนินงานของตน ตลอดจนปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีเนื้อหารวม จำนวน ๓๘ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

- กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” มีองค์ประกอบตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙)

- แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ให้มีอำนาจและหน้าที่กำหนดแนวทางการแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารตามมาตรา ๒๐ (๒/๒) (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓))

- เพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ให้มีอำนาจและหน้าที่จัดทำแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายของรัฐบาล มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคสากล (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๘/๑))

- เพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ให้มีอำนาจและหน้าที่เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการตรากฎหมาย แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมาย หรือกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับหรือเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค เสนอความเห็นต่อส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อให้จัดทำ ทบทวน ประเมิน ปรับปรุงมาตรการและแนวทางการปฏิบัติราชการตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งในการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายและกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค พิจารณา วินิจฉัยชี้ขาดการใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๙/๑) (๙/๒) และ (๙/๓))

- กำหนดให้กรณีที่กรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เมื่อดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ (ร่างมาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๑๑ วรรคสาม)

- กำหนดให้ในกรณีที่กรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๒ วรรคสี่)

- กำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง เรียกว่า คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ (ร่างมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑/๑))

- กำหนดให้กรรมการเฉพาะเรื่องอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

- กำหนดให้ประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค กรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ประธานกรรมการเฉพาะเรื่อง กรรมการเฉพาะเรื่อง และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการ ตามมาตรา ๑๕ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

- กำหนดอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มเติม โดยกำหนดให้มีอำนาจและหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและการรวมตัวกัน ของผู้บริโภคในการจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภค และส่งเสริมองค์กรของผู้บริโภคในการรักษาสิทธิ ของผู้บริโภคตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค แจ่งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้า หรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิ ของผู้บริโภค โดยจะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๒๐ (๒/๑) และ (๒/๒))

- กำหนดให้ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจโฆษณาคำพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้ประชาชนทราบ (ร่างมาตรา ๑๕ เพิ่มมาตรา ๒๐/๑)

- กำหนดให้ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการใดได้บัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้ เท่าที่ไม่ซ้ำหรือขัดกับบทบัญญัติดังกล่าว หากการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่นำไปใช้นั้นเป็นความผิด และมีโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย (ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

- เพื่อประโยชน์ในการจัดทำหรือการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครอง ผู้บริโภค รวมทั้งการบูรณาการในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค กำหนดให้คณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องอาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันกับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจ่ายค่าตอบแทน ให้ถือว่าการประชุม ร่วมดังกล่าวเป็นการประชุมของคณะกรรมการตามกฎหมายของแต่ละคณะกรรมการนั้นด้วย (ร่างมาตรา ๑๗ เพิ่มมาตรา ๒๑/๑)

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีคำสั่งให้โฆษณาเพื่อแก้ไข ความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วย การโฆษณากำหนด และผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วย การโฆษณาอาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจ และให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ชดเชยค่าใช้จ่าย ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการแทนนั้น โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗)

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑ ๑

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาามีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ และในกรณีจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะออกคำสั่งระงับการโฆษณาดังกล่าวเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการพิสูจน์ก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

- เพิ่มส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๙/๑ ถึงมาตรา ๒๙/๑๗ ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๒๐ เพิ่มส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๙/๑ ถึงมาตรา ๒๙/๑๗)

● กำหนดบทนิยามคำว่า “สินค้าที่เป็นอันตราย” “บริการที่เป็นอันตราย” และ “คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย” (มาตรา ๒๙/๑)

● กำหนดให้สินค้าที่ผู้ประกอบการจะขายหรือเสนอขายหรือเข้าทำความตกลงเพื่อขาย หรือนำเสนอด้วยวิธีการโฆษณาหรือวิธีการอื่นใด หรือนำออกวางตลาด จะต้องเป็นสินค้าที่มีความปลอดภัย (มาตรา ๒๙/๒)

● กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องไม่ผลิต สิ่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่เป็นอันตราย และต้องไม่แนะนำหรือโฆษณาสินค้าดังกล่าว (มาตรา ๒๙/๓)

● กำหนดให้ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ และสินค้าอื่นที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้านั้นหมดสิ้นไป (มาตรา ๒๙/๔)

● กำหนดให้ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ซื้อสินค้าเพื่อนำออกให้บริการ ซึ่งเป็นสินค้าหรือบริการตามมาตรา ๒๙/๔ ต้องจัดให้มีมาตรการตามที่กำหนดไว้ เพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้นหมดสิ้นไป (มาตรา ๒๙/๕)

● กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ประกอบการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๔ และมาตรา ๒๙/๕ มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการนั้นอาจเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบการนั้นอาจแจ้งเตือนภัยแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึงผู้ประกอบการโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชนทราบเป็นการทั่วไป (มาตรา ๒๙/๖)

● กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ประกอบการพบหรือได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง ว่าสินค้าหรือบริการที่ตนผลิต สิ่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ขาย หรือมีไว้เพื่อขายหรือให้บริการนั้นเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบการนั้นต้องดำเนินการเพื่อปิดป้องอันตรายหรือทำให้อันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นหมดสิ้นไป และแจ้งผลการดำเนินการดังกล่าวเป็นหนังสือต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคโดยไม่ชักช้า

แต่ต้องไม่เกินห้าวันนับแต่วันที่เริ่มดำเนินการ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ลักษณะของอันตราย และมาตรการที่ผู้ประกอบการธุรกิจได้ดำเนินการเพื่อป้องกันอันตรายดังกล่าว (มาตรา ๒๙/๗)

- กำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการใดอาจเป็น สินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจออกคำสั่งให้ ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการนั้นได้ และให้ผู้ประกอบการ รายงานผลการทดสอบหรือพิสูจน์ต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย ทั้งนี้ ภายในระยะเวลา ที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด (มาตรา ๒๙/๘)

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยได้มีคำสั่ง ห้ามขายสินค้าหรือสั่งให้บริการชั่วคราวตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคสอง เมื่อคณะกรรมการว่าด้วย ความปลอดภัยพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์แล้วเห็นว่าสินค้าหรือบริการที่สั่งให้ทดสอบ หรือพิสูจน์นั้นไม่เป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย ออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว (มาตรา ๒๙/๙)

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขาย สินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้สั่งหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักรจัดเก็บสินค้าในท้องตลาดกลับคืนและประกาศเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค และทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่จัดเก็บกลับคืนมาได้และที่อยู่ใน ความครอบครองของตนหมดสิ้นไป (มาตรา ๒๙/๑๐)

- กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขาย ตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตหรือผู้สั่งหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักรจัดทำแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการ กับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน และแผนการเยียวยาผู้บริโภค เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วย ความปลอดภัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขายเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ คณะกรรมการ ว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการดังกล่าว ของผู้ประกอบการธุรกิจก็ได้ (มาตรา ๒๙/๑๑)

- กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง หรือเป็นการแก้ไขปรับปรุงสินค้า ตามแผนตามมาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง ก่อนที่ผู้ประกอบการจะนำสินค้าออกขาย ให้รายงาน ต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย ตรวจสอบจนเป็นที่พอใจว่าไม่เป็นสินค้าที่เป็นอันตรายแล้ว ให้เพิกถอนคำสั่งห้ามขายสินค้า ตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง (มาตรา ๒๙/๑๒)

● กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้บริการตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแจ้งให้ผู้บริโภคที่รับบริการไปแล้วและยังคงมีอันตราอยู่กับผู้บริโภคนั้นมารับการแก้ไขการให้บริการที่อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ทันที และให้นำความในมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๒๙/๑๓)

● กำหนดให้เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจได้ดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตราแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๒๙/๑๓ แล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ และให้นำความในมาตรา ๒๙/๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๒๙/๑๔)

● กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจขยายระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจปฏิบัติในส่วนนี้ได้ตามที่เห็นสมควร (มาตรา ๒๙/๑๕)

● กำหนดให้การปิดประกาศ แจ้ง และโฆษณาข่าวสารตามที่กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจปฏิบัติ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจกระทำทางสื่อโฆษณาที่ผู้ประกอบการธุรกิจได้ใช้ในการโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้น และสื่อรูปแบบอื่น ๆ ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด รวมทั้งให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการแจ้งในเว็บไซต์ของผู้ประกอบการธุรกิจและแจ้งเป็นหนังสือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือช่องทางอื่นที่ผู้ประกอบการธุรกิจเสนอขายสินค้าหรือบริการนั้นให้แก่ผู้บริโภคโดยตรงเพื่อทราบ โดยการปิดประกาศ หรือโฆษณาข่าวสารให้กระทำต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดเป็นอย่างอื่น และเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดหลักเกณฑ์การปิดประกาศ แจ้ง หรือการโฆษณาดังกล่าวด้วยก็ได้ (มาตรา ๒๙/๑๖)

● กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจไม่แจ้งความเป็นอันตราของสินค้าหรือบริการตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง หรือไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ครบถ้วนในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ตามมาตรา ๒๙/๘ หรือไม่ปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสี่ มาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหก หรือมาตรา ๒๙/๑๓ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทน และให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่ม โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเมื่อดำเนินการแล้วให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทราบด้วย (มาตรา ๒๙/๑๗)

- กำหนดให้นอกจากคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามมาตรา ๓๙ และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคแล้ว ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคแทนผู้บริโภคได้ด้วย โดยมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และเมื่อเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

ได้แจ้งไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายได้ ทั้งนี้ การดำเนินคดีของเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด (ร่างมาตรา ๒๒ เพิ่มมาตรา ๓๙/๑)

- บทกำหนดโทษผู้ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕ และผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๑๗ (ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖)

- บทกำหนดโทษผู้เจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะเป็นอย่างตนเองหรือผู้อื่น โฆษณาหรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น และผู้โฆษณาโดยใช้ข้อความตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๓) หรือ (๔) หรือข้อความตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๕) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘)

- บทกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ (ร่างมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙)

- บทกำหนดโทษผู้ขายสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ โดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายสินค้าที่มีฉลากที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๓ ทั้งนี้ โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าการไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลากดังกล่าวนี้ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒)

- บทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๓ (ร่างมาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

- บทกำหนดโทษผู้รับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนี้ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔)

- บทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๕ (ร่างมาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๕)

- บทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๔ หรือมาตรา ๒๙/๕ วรรคหนึ่ง ผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง มาตรา ๒๙/๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสี่ มาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง หรือวรรคหก มาตรา ๒๙/๑๓ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคหนึ่ง ผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคหนึ่ง

หรือมาตรา ๒๙/๑๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย ตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสอง ผู้กระทำความผิดตามส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภค ในด้านความปลอดภัย ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดอันตราย แก่กาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้อื่น (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๕๖/๒ มาตรา ๕๖/๓ มาตรา ๕๖/๔ มาตรา ๕๖/๕ และมาตรา ๕๖/๖)

- บทกำหนดโทษผู้ประกอบการซึ่งไม่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญา และแบบถูกต้องตามมาตรา ๓๕ ทวิ หรือไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความ ถูกต้องตามมาตรา ๓๕ เบี่ยง ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา ๓๕ อัฐ ผู้ประกอบการซึ่ง ผู้ส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยลงจำนวนเงินมากกว่าที่ผู้บริโภคจะต้องชำระและได้รับเงิน จำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้ว และผู้ประกอบการผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ สัตต (ร่างมาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๗ ทวิ)

- บทกำหนดโทษผู้มีเจตนาทุจริต ใช้ ฉ้อ ฉ้อ งาม ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคม หรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามมาตรา ๕๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบการคนใด เป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบการนั้นให้ได้รับความเสียหาย (ร่างมาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐)

- บทกำหนดโทษผู้เปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบการอันเป็น ข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบการจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้ เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคล ตามวรรคหนึ่งเนื่องในการปฏิบัติราชการหรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี แล้วเปิดเผย ข้อเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และกำหนดให้บรรดาความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือมีโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งปี ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะอนุกรรมการ พนักงาน สอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒)

- กำหนดให้ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการ และดำเนินการเปรียบเทียบความผิดตามที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๘ วรรคสอง ให้ตกเป็นรายได้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (ร่างมาตรา ๓๕ เพิ่มมาตรา ๖๓)

- กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๖)

- กำหนดให้บรรดาประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ออกตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภค ในด้านความปลอดภัย ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ หรือมีคำสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๗)

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสมกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อเชื่อมโยงการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายต่าง ๆ ไม่ให้ขัดแย้งกัน ปรับปรุงมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัยโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่องด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการและกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีแทนผู้บริโภค และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับค่าปรับจากการเปรียบเทียบในส่วนที่เกิดจากการดำเนินงานของตน ตลอดจนปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสม สามารถสรุปข้อดีของร่างพระราชบัญญัติได้ ดังนี้

๑. เพื่อให้มีคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและสั่งการตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของสินค้าและบริการ ซึ่งมีผลทำให้การดำเนินงานด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบธุรกิจใช้ความระมัดระวังในการจัดหาสินค้ามาเพื่อจำหน่าย ให้ หรือให้บริการแก่ผู้บริโภค โดยสินค้าหรือบริการนั้นจะต้องเป็นสินค้าหรือบริการที่ปลอดภัย
๒. เพื่อกำหนดกระบวนการดำเนินงานในการปกป้องหรือทำให้เกิดอันตรายจากสินค้าหรือบริการหมดสิ้นไป ทั้งในส่วนหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจ และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง เป็นการช่วยลดภาระของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำให้การพิจารณาดำเนินคดีมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
๓. เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภค เป็นศูนย์กลางด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ศูนย์กลางข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทำให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างสะดวก รวดเร็ว และได้รับความเป็นธรรม

๔. เพื่อกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจในการแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองผู้บริโภคให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญเป็นมาตรการเชิงป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นกับผู้บริโภค

๕. เพื่อให้ค่าปรับที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีความสอดคล้องกับแผนการกระจายอำนาจที่ให้ค่าปรับที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ อันจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ทำการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง แล้ว (ดังปรากฏอยู่ในส่วนข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หัวข้อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หน้า - ๑ - ถึง - ๙ -)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ วงงานนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ธันวาคม ๒๕๖๑

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฐ ผาสุข	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางจินดา ศรีเพ็งแก้ว	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์	วิทยากรชำนาญการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกาลฤกษ์ น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒๗

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

- การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย - ๑ -

- หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (Checklist) - ๑๐ -

- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๒๔ -

- บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๔๒ -

- ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เรื่อง “กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค” - ๔๓ -

- ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เรื่อง “ความหมาย ข้อเสนอแนะ

และสิทธิของผู้บริโภค” - ๔๕ -

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (๑)

- หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๔๐๙๘๔

ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๒๕)

- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๒๗)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๔๕)
- สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๕๑)
- สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๕๙)
- การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
www.ocpb.go.th ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑
ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ (๖๓)
- แผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง และกรอบระยะเวลา
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๖๗)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

**ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)**

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติการหรือดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (ยกเลิกมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) และเพิ่มมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๘/๑) (๙/๑) (๙/๒) และ (๙/๓))

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ และในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง กรรมการขึ้นใหม่ (เพิ่มมาตรา ๑๑ วรรคสาม และมาตรา ๑๒ วรรคสี่)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเฉพาะเรื่อง (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔ วรรคสาม)

(๕) กำหนดค่าตอบแทนของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการ เฉพาะเรื่อง และคณะอนุกรรมการ (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๖) เพิ่มอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (เพิ่มมาตรา ๒๐ (๒/๑) และ (๒/๒) และมาตรา ๒๐/๑)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การบังคับใช้กฎหมายระหว่างพระราชบัญญัตินี้ กับกฎหมายอื่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

(๘) กำหนดให้มีการบูรณาการในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค กับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มมาตรา ๒๑/๑)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา (เพิ่มมาตรา ๒๗ วรรคสาม และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

(๑๐) กำหนดให้มีคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ และกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติม บทกำหนดโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัย (เพิ่มมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑/๑) ส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๙/๑ ถึงมาตรา ๒๙/๑๗ ของหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค มาตรา ๕๖/๒ มาตรา ๕๖/๓ มาตรา ๕๖/๔ มาตรา ๕๖/๕ และมาตรา ๕๖/๖ และยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑)

(๑๑) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดี แทนผู้บริโภค (เพิ่มมาตรา ๓๙/๑)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษปรับและการเปรียบเทียบปรับ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒)

(๑๓) กำหนดให้ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (เพิ่มมาตรา ๖๓)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการ ที่ยังไม่เหมาะสมกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อเชื่อมโยงการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายต่าง ๆ ไม่ให้ขัดแย้งกัน ปรับปรุงมาตรการคุ้มครอง ผู้บริโภคด้านความปลอดภัยโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่องด้านความปลอดภัยของสินค้า และบริการและกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย กำหนดให้ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีแทนผู้บริโภค และกำหนดให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับค่าปรับจากการเปรียบเทียบในส่วนที่เกิดจากการดำเนินงานของตน ตลอดจนปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

๔. บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีความเหมาะสมและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

๕. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๖. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๗.๑ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการอาจมอบหมายเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการหรือดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ได้ แล้วแต่กรณี

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

๗.๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” มีองค์ประกอบตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙)

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยต้องมีผู้แทนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองผู้บริโภคจากภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาคผู้ประกอบการ อย่างน้อยภาคละสองคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

๗.๓ ยกเลิกมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) (ร่างมาตรา ๕ ยกเลิกมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๒))

มาตรา ๕ ให้ยกเลิก (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

๗.๔ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ให้มีอำนาจและหน้าที่กำหนดแนวทางการแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารตามมาตรา ๒๐ (๒/๒) (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓))

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) กำหนดแนวทางการแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารตามมาตรา ๒๐ (๒/๒)”

๗.๕ เพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ให้มีอำนาจและหน้าที่จัดทำแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายของรัฐบาล มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคสากล (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๘/๑))

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘/๑) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๘/๑) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายของรัฐบาล มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคสากล”

๗.๖ เพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ให้มีอำนาจและหน้าที่เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการตรากฎหมาย แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับหรือเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค เสนอความเห็นต่อส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อให้จัดทำ ทบทวน ประเมิน ปรับปรุงมาตรการและแนวทางการปฏิบัติราชการตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งในการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายและกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๘/๑) (๘/๒) และ (๘/๓))

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘/๑) (๘/๒) และ (๘/๓) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๘/๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการตรากฎหมาย แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับหรือเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค

(๘/๒) เสนอความเห็นต่อส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อให้จัดทำ ทบทวน ประเมิน ปรับปรุงมาตรการและแนวทางการปฏิบัติราชการตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งในการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายและกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

(๘/๓) พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง”

๗.๗ กำหนดให้กรณีที่กรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เมื่อดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ (ร่างมาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๑๑ วรรคสาม)

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่”

๗.๘ กำหนดให้ในกรณีที่กรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๒ วรรคสี่)

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการตามความในวรรคสอง”

๗.๙ กำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง เรียกว่า คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ (ร่างมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑/๑))

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๑/๑) คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ”

๗.๑๐ กำหนดให้กรรมการเฉพาะเรื่องอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กรรมการเฉพาะเรื่องอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และให้นำมาตรา ๑๑ วรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

๗.๑๑ กำหนดให้ประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค กรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ประธานกรรมการเฉพาะเรื่อง กรรมการเฉพาะเรื่อง และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการ ตามมาตรา ๑๕ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๗/๑ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการเฉพาะเรื่อง กรรมการเฉพาะเรื่อง และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการตามมาตรา ๑๕ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด”

๗.๑๒ กำหนดอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มเติม โดยกำหนดให้มีอำนาจและหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและการรวมตัวกันของผู้บริโภคในการจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภค และส่งเสริมองค์กรของผู้บริโภคในการรักษาสิทธิของผู้บริโภคตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค แจ้างหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค โดยจะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๒๐ (๒/๑) และ (๒/๒))

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) และ (๒/๒) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๒/๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและการรวมตัวกันของผู้บริโภค ในการจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภค และส่งเสริมองค์กรของผู้บริโภคในการรักษาสิทธิของผู้บริโภค ตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค

(๒/๒) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค โดยจะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้”

๗.๑๓ กำหนดให้ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจโฆษณาคำพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้ประชาชนทราบ (ร่างมาตรา ๑๕ เพิ่มมาตรา ๒๐/๑)

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ ในหมวด ๑ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๒๐/๑ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจโฆษณาคำพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้ประชาชนทราบ

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งและการเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าว ให้ประชาชนทราบ โดยให้โฆษณาได้ทั้งในระหว่างดำเนินการและภายหลังดำเนินการแล้วเสร็จ

การโฆษณาคำพิพากษตามวรรคหนึ่งและการโฆษณาข่าวสารตามวรรคสอง ให้กระทำทางสื่อโฆษณาและสื่อรูปแบบอื่นตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด โดยจะระบุชื่อผู้ประกอบธุรกิจหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้”

๗.๑๔ กำหนดให้ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการใดได้บัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ซ้ำหรือขัดกับบทบัญญัติดังกล่าว หากการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่นำไปใช้นั้นเป็นความผิด และมีโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย (ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการใดได้บัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติดังกล่าว หากการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่นำไปใช้นั้นเป็นความผิด และมีโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งระหว่างหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายระหว่างการใช้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้กับการใช้บังคับตามกฎหมายเฉพาะ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สุดและผูกพันหน่วยงานของรัฐ

ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเห็นสมควรจะต้องเข้าไปดำเนินการเพื่อส่งเสริมหรือแก้ไขเยียวยาผู้บริโภคในเบื้องต้นให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของกฎหมายเฉพาะ

ในกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะมิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่บัญญัติในหมวดนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายอยู่แล้ว คณะกรรมการอาจมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้แทนคณะกรรมการเฉพาะเรื่องได้ การฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และให้มีอัตราโทษเช่นเดียวกัน

การมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคสี่ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

๗.๑๕ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำหรือการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งการบูรณาการในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องอาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันกับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจ่ายค่าตอบแทน ให้ถือว่าการประชุมร่วมดังกล่าวเป็นการประชุมของคณะกรรมการตามกฎหมายของแต่ละคณะกรรมการนั้นด้วย (ร่างมาตรา ๑๗ เพิ่มมาตรา ๒๑/๑)

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๒๑/๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำหรือการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งการบูรณาการในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

(๑) คณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค

(๒) คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องอาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันกับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจ่ายค่าตอบแทน ให้ถือว่าการประชุมร่วมดังกล่าวเป็นการประชุมของคณะกรรมการตามกฎหมายของแต่ละคณะกรรมการนั้นด้วย

คณะกรรมการตามกฎหมายอื่นหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค อาจเสนอเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อดำเนินการจัดให้มีการประชุมร่วมกันตามวรรคหนึ่งก็ได้”

๗.๑๖ กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีคำสั่งให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา กำหนด และผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการ และให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการแทนนั้น โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๗)

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีคำสั่งตาม (๔) และผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการ และให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการแทนนั้น โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง”

๗.๑๗ กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ และในกรณีจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะออกคำสั่งระงับการโฆษณา ดังกล่าว เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการพิสูจน์ก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘)

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ และในกรณีจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะออกคำสั่งระงับการโฆษณา ดังกล่าว เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการพิสูจน์ก็ได้

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑

ในกรณีที่ผู้กระทำการโฆษณาอ้างอิงรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้กระทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นไปตามที่อ้างอิง คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจออกคำสั่งตามมาตรา ๒๗ ได้ และให้ถือว่าผู้กระทำการโฆษณา รู้หรือควรได้รู้ว่าข้อความนั้นเป็นความจริง”

๗.๑๘ เพิ่มส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๙/๑ ถึงมาตรา ๒๙/๑๗ ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๒๐ เพิ่มส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๙/๑ ถึงมาตรา ๒๙/๑๗)

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภค ในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๙/๑ ถึงมาตรา ๒๙/๑๗ ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“ส่วนที่ ๑/๑

การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย

๗.๑๘.๑ กำหนดบทนิยามคำว่า “สินค้าที่เป็นอันตราย” “บริการที่เป็นอันตราย” และ “คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย” (มาตรา ๒๙/๑)

มาตรา ๒๙/๑ ในส่วนนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“สินค้าที่เป็นอันตราย” หมายความว่า สินค้าที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดอันตราย ต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน

“บริการที่เป็นอันตราย” หมายความว่า บริการที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดอันตราย ต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน

“คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย” หมายความว่า คณะกรรมการว่าด้วย ความปลอดภัยของสินค้าและบริการ

๗.๑๘.๒ กำหนดให้สินค้าที่ผู้ประกอบการจะขายหรือเสนอขาย หรือเข้าทำ ความตกลงเพื่อขาย หรือนำเสนอด้วยวิธีการโฆษณาหรือวิธีการอื่นใด หรือนำออกวางตลาด จะต้องเป็นสินค้าที่มีความปลอดภัย (มาตรา ๒๙/๒)

มาตรา ๒๙/๒ สินค้าที่ผู้ประกอบการจะขายหรือเสนอขาย หรือเข้าทำความตกลง เพื่อขาย หรือนำเสนอด้วยวิธีการโฆษณาหรือวิธีการอื่นใด หรือนำออกวางตลาด จะต้องเป็นสินค้า ที่มีความปลอดภัย

การปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยของสินค้า ให้พิจารณาจากเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ลักษณะและประเภทของสินค้า รวมถึงส่วนประกอบของสินค้า การออกแบบสินค้า การบรรจุและบรรจุภัณฑ์ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประกอบ การติดตั้ง การบำรุงรักษา และความคําหมายที่ผู้บริโภคทั่วไปพึงมีเกี่ยวกับสินค้านั้น

(๒) ลักษณะการนําเสนอสินค้า การติดฉลาก ค่าเตือนและข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ การกําจัด และการทำลาย และข้อบ่งชี้หรือข้อสารสนเทศใด ๆ เกี่ยวกับสินค้า รวมถึงการโฆษณาสินค้า

(๓) ผลกระทบด้านความปลอดภัยของสินค้าที่อาจเกิดขึ้นหากมีเหตุอันควรคําหมายได้ว่าจะนําสินค้านั้นไปใช้ร่วมกับสินค้าอื่น

(๔) ผู้บริโภคซึ่งมีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากการบริโภคสินค้าเป็นพิเศษ เช่น เด็ก สตรีมีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย และคนพิการ

(๕) มาตรฐานความปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับเป็นการทั่วไปของสินค้าประเภทนั้น

(๖) แนวปฏิบัติที่ดีของผู้ประกอบธุรกิจ

๗.๑๘.๓ กําหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องไม่ผลิต สั่ง หรือนําเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่เป็นอันตราย และต้องไม่แนะนำหรือโฆษณาสินค้านั้น (มาตรา ๒๙/๓)

มาตรา ๒๙/๓ ผู้ประกอบธุรกิจต้องไม่ผลิต สั่ง หรือนําเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ซึ่งสินค้าที่เป็นอันตราย และต้องไม่แนะนำหรือโฆษณาสินค้านั้น

๗.๑๘.๔ กําหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้สั่งหรือนําเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ และสินค้าอื่นที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยประกาศกําหนดในราชกิจจานุเบกษา ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้านั้นหมดสิ้นไป (มาตรา ๒๙/๔)

มาตรา ๒๙/๔ ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้สั่งหรือนําเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ และสินค้าอื่นที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยประกาศกําหนดในราชกิจจานุเบกษา ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้านั้นหมดสิ้นไป

คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจกําหนดให้บริการใดที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากบริการนั้นหมดสิ้นไปได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าหรือบริการหมดสิ้นไปที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีนั้น ได้แก่

(๑) สอดส่องดูแลความปลอดภัยของสินค้าหรือบริการของตนตลอดระยะเวลาประกันของสินค้าหรือบริการนั้น พร้อมทั้งเก็บรักษาสถิติหรือรายงานที่เกี่ยวข้อง

(๒) มาตรการอันเหมาะสมกับสินค้าหรือบริการเพื่อให้ทราบได้ถึงความเสี่ยงต่ออันตรายที่อาจเกิดขึ้นตามสภาพของสินค้าหรือบริการเพื่อประโยชน์ในการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว

(๓) ช่องทางในการให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภค และช่องทางการรับแจ้งข้อมูลจากผู้บริโภค การตรวจสอบและพิจารณาข้อมูลที่ได้รับแจ้งจากผู้บริโภค และการแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้บริโภคทราบโดยไม่ชักช้า พร้อมทั้งจัดทำและเก็บรักษาบันทึกหรือรายงานเกี่ยวกับการรับแจ้งและผลการพิจารณาดังกล่าว

(๔) มาตรการในการติดตามสินค้าที่ได้จัดจำหน่ายไป ซึ่งรวมถึงการระบุชื่อและรายละเอียดของผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือผู้จัดจำหน่าย และเลขหมายประจำสินค้าไว้ที่ตัวสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์

(๕) มาตรการในการติดตามบริการที่ได้ให้บริการไป ซึ่งรวมถึงการระบุชื่อและที่อยู่ของผู้รับบริการ และรายละเอียดของการให้บริการ

๗.๑๘.๕ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าหรือผู้ซื้อสินค้าเพื่อนำออกให้บริการ ซึ่งเป็นสินค้าหรือบริการตามมาตรา ๒๙/๔ ต้องจัดให้มีมาตรการตามที่กำหนดไว้ เพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้นหมดสิ้นไป (มาตรา ๒๙/๕)

มาตรา ๒๙/๕ ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าหรือผู้ซื้อสินค้าเพื่อนำออกให้บริการ ซึ่งเป็นสินค้าหรือบริการตามมาตรา ๒๙/๔ ต้องจัดให้มีมาตรการดังต่อไปนี้ เพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้นหมดสิ้นไป

(๑) เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการที่ตนได้มาจากผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า และข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในความครอบครองของตน โดยส่งต่อให้ผู้ซื้อหรือผู้บริโภคได้ทราบ

(๒) เก็บรักษาเอกสารที่จำเป็นเพื่อการติดตามแหล่งที่มาของสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการ เช่น ชื่อและรายละเอียดของผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้นไว้ และส่งมอบเอกสารดังกล่าวเมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยได้มีหนังสือเรียกให้ส่ง

ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งต้องให้ความร่วมมือกับผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการดำเนินการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการหมดสิ้นไป

๗.๑๘.๖ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๔ และมาตรา ๒๙/๕ มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการนั้น อาจเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบการธุรกิจนั้นอาจแจ้งเตือนภัยแก่ผู้ผลิต ผู้ส่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึง ผู้ประกอบการโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชนทราบเป็นการทั่วไป (มาตรา ๒๙/๖)

มาตรา ๒๙/๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๔ และมาตรา ๒๙/๕ มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการนั้นอาจเป็นสินค้า หรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบการธุรกิจนั้นอาจแจ้งเตือนภัยแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึงผู้ประกอบการ โฆษณา ผู้บริโภค และประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

ในกรณีที่ปรากฏว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย หรือสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตรายนั้นมีผลทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย รับอันตรายสาหัส หรือเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล หรือเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินอื่น ผู้ประกอบการธุรกิจตามวรรคหนึ่งต้องแจ้งความเป็นอันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึง ผู้ประกอบการโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชน และแจ้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ทราบโดยเร็ว

คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการดำเนินการตามวรรคสองก็ได้

๗.๑๘.๗ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจพบหรือได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง ว่าสินค้าหรือบริการที่ตนผลิต ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ขาย หรือมีไว้ เพื่อขายหรือให้บริการนั้นเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบการธุรกิจนั้น ต้องดำเนินการเพื่อปิดป้องอันตรายหรือทำให้อันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นหมดสิ้นไป และแจ้งผลการดำเนินการดังกล่าวเป็นหนังสือต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินห้าวันนับแต่วันที่เริ่มดำเนินการ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้า หรือบริการ ลักษณะของอันตราย และมาตรการที่ผู้ประกอบการได้ดำเนินการเพื่อปิดป้อง อันตรายดังกล่าว (มาตรา ๒๙/๗)

มาตรา ๒๙/๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจพบหรือได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสองว่าสินค้าหรือบริการที่ตนผลิต ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ขาย หรือมีไว้เพื่อขาย หรือให้บริการนั้นเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบการธุรกิจนั้นต้องดำเนินการ เพื่อปิดป้องอันตรายหรือทำให้อันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นหมดสิ้นไป เช่น แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าหรือบริการ เปลี่ยนสินค้าหรือเปลี่ยนวิธีให้บริการ เรียกคืนสินค้าและชดใช้ราคา สินค้า เก็บสินค้าออกจากท้องตลาด หรืองดให้บริการ และแจ้งผลการดำเนินการดังกล่าว

เป็นหนังสือต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินห้าวันนับแต่วันที่เริ่มดำเนินการ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ลักษณะของอันตราย และมาตรการที่ผู้ประกอบการธุรกิจได้ดำเนินการเพื่อป้องกันอันตรายดังกล่าว

คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งก็ได้

๗.๑๘.๘ กำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการใด อาจเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการนั้นได้ และให้ผู้ประกอบการธุรกิจรายงานผลการทดสอบหรือพิสูจน์ต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด (มาตรา ๒๙/๘)

มาตรา ๒๙/๘ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการใดอาจเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการนั้นได้ และให้ผู้ประกอบการธุรกิจรายงานผลการทดสอบหรือพิสูจน์ต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด

เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการ และอาจสั่งห้ามขายสินค้าหรืองดให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์สินค้าหรือบริการนั้นก็ได้ และให้ผู้ประกอบการธุรกิจรายงานผลการทดสอบหรือพิสูจน์ต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด

๗.๑๘.๙ กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยได้มีคำสั่งห้ามขายสินค้าหรืองดให้บริการชั่วคราวตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคสอง เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์แล้วเห็นว่าสินค้าหรือบริการที่สั่งให้ทดสอบหรือพิสูจน์นั้นไม่เป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว (มาตรา ๒๙/๙)

มาตรา ๒๙/๙ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยได้มีคำสั่งห้ามขายสินค้าหรืองดให้บริการชั่วคราวตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคสอง เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์แล้วเห็นว่าสินค้าหรือบริการที่สั่งให้ทดสอบหรือพิสูจน์นั้นไม่เป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์เพื่อประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า สินค้าชิ้นนั้นเป็นสินค้าที่เป็นอันตราย และไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐

หรือตามกฎหมายอื่น หรือบริการนั้นเป็นบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งห้ามผู้ประกอบการธุรกิจผลิตเพื่อขาย ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือขายสินค้า หรืองดการให้บริการ โดยจะสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้า หรือการให้บริการ หรือทำลายสินค้านั้นดังกล่าว หรือส่งกลับคืนไปยังประเทศที่นำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักร ตามที่เห็นสมควรแก่กรณี

๗.๑๘.๑๐ กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดเก็บสินค้าในท้องตลาดกลับคืนและประกาศเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค และทำให้ความเสียหายต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่จัดเก็บกลับคืนมาได้ และที่อยู่ในความครอบครองของตนหมดสิ้นไป (มาตรา ๒๙/๑๐)

มาตรา ๒๙/๑๐ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดเก็บสินค้าในท้องตลาดกลับคืนและประกาศเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค และทำให้ความเสียหายต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่จัดเก็บกลับคืนมาได้และที่อยู่ในความครอบครองของตนหมดสิ้นไป

ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งทำลายสินค้านั้น เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจได้ทำลายสินค้านั้นแล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย โดยเร็ว

ให้ผู้ประกอบการธุรกิจชดใช้ราคาสินค้าและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ

ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการให้ผู้บริโภคทราบภายในสามวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขาย

๗.๑๘.๑๑ กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตหรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดทำแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน และแผนการเยียวยาผู้บริโภค เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขายเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการดังกล่าวของผู้ประกอบการธุรกิจก็ได้ (มาตรา ๒๙/๑๑)

มาตรา ๒๙/๑๑ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตหรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดทำแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน และแผนการเยียวยาผู้บริโภค เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วย

ความปลอดภัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขายเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการดังกล่าวของผู้ประกอบธุรกิจก็ได้

ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาแผนตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ และแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสนอแผน ในกรณีที่เห็นว่าแผนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่มีความเหมาะสม ให้มีอำนาจแก้ไขแผนนั้นได้ รวมทั้งมีอำนาจสั่งเยียวยาเพิ่มเติมสิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนดำเนินการตามแผนที่ได้รับความเห็นชอบ

ให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผนตามวรรคหนึ่งหรือแผนที่แก้ไขตามวรรคสองให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทราบทุกเจ็ดวันหรือตามที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนดจนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จตามแผน

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่จัดทำแผนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขาย หรือคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเห็นว่าแผนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่อาจปฏิบัติได้ ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีอำนาจกำหนดแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน หรือแผนการเยียวยาผู้บริโภค เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร และให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผนดังกล่าวภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสี่ไม่กระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคที่จะใช้สิทธิเรียกร้องต่อผู้ประกอบธุรกิจให้รับผิดชอบในเรื่องอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

ให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาแผนที่ได้รับความเห็นชอบหรือแผนที่ได้รับการแก้ไขตามวรรคสอง หรือแผนที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนดขึ้นตามวรรคสี่ให้ผู้บริโภคทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับทราบแผนดังกล่าว

๗.๑๘.๑๒ กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง หรือเป็นการแก้ไขปรับปรุงสินค้าตามแผนตามมาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง ก่อนที่ผู้ประกอบธุรกิจจะนำสินค้าออกขาย ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตรวจสอบจนเป็นที่พอใจว่าไม่เป็นสินค้าที่เป็นอันตรายแล้ว ให้เพิกถอนคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง (มาตรา ๒๙/๑๒)

มาตรา ๒๙/๑๒ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง หรือเป็นการแก้ไขปรับปรุงสินค้าตามแผนตามมาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง ก่อนที่ผู้ประกอบธุรกิจจะนำสินค้าออกขาย ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตรวจสอบจนเป็นที่พอใจว่าไม่เป็นสินค้าที่เป็นอันตรายแล้ว ให้เพิกถอนคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง

๗.๑๘.๑๓ กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่ง
งดให้บริการตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแจ้งให้ผู้บริโภคที่รับบริการไปแล้ว
และยังคงมีอันตราอยู่กับผู้บริโคนั้นมารับการแก้ไขการให้บริการที่อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ทันที
และให้นำความในมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๒๙/๑๓)

มาตรา ๒๙/๑๓ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งงดให้บริการ
ตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแจ้งให้ผู้บริโภคที่รับบริการไปแล้วและยังคง
มีอันตราอยู่กับผู้บริโคนั้นมารับการแก้ไขการให้บริการที่อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ทันที และให้นำ
ความในมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดทำแผนดำเนินการปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรา
แก่ผู้บริโภคและแผนการเยียวยาผู้บริโภค และให้นำความในมาตรา ๒๙/๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๗.๑๘.๑๔ กำหนดให้เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจได้ดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง
หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตราแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๒๙/๑๓ แล้ว ให้รายงาน
ต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ และให้นำความในมาตรา ๒๙/๑๒
มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๒๙/๑๔)

มาตรา ๒๙/๑๔ เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจได้ดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง
หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตราแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๒๙/๑๓ แล้ว ให้รายงาน
ต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ และให้นำความในมาตรา ๒๙/๑๒
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๗.๑๘.๑๕ กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจขยายระยะเวลา
ที่กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจปฏิบัติในส่วนนี้ได้ตามที่เห็นสมควร (มาตรา ๒๙/๑๕)

มาตรา ๒๙/๑๕ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจขยายระยะเวลา
ที่กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจปฏิบัติในส่วนนี้ได้ตามที่เห็นสมควร

๗.๑๘.๑๖ กำหนดให้การปิดประกาศ แจ้ง และโฆษณาข่าวสารตามที่กำหนด
ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปฏิบัติ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจกระทำทางสื่อโฆษณาที่ผู้ประกอบการ
ใช้ในการโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้น และสื่อรูปแบบอื่น ๆ ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการ
คุ้มครองผู้บริโภคกำหนด รวมทั้งให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการแจ้งในเว็บไซต์ของผู้ประกอบ
ธุรกิจและแจ้งเป็นหนังสือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือช่องทางอื่นที่ผู้ประกอบการ
สินค้าหรือบริการนั้นให้แก่ผู้บริโภคโดยตรงเพื่อทราบ โดยการปิดประกาศ หรือโฆษณาข่าวสาร
ให้กระทำต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครอง
ผู้บริโภคจะกำหนดเป็นอย่างอื่น และเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนด
หลักเกณฑ์การปิดประกาศ แจ้ง หรือการโฆษณาดังกล่าวด้วยก็ได้ (มาตรา ๒๙/๑๖)

มาตรา ๒๙/๑๖ การปิดประกาศ แจ้ง และโฆษณาข่าวสารตามที่กำหนดให้
ผู้ประกอบการธุรกิจปฏิบัติ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจกระทำทางสื่อโฆษณาที่ผู้ประกอบการ
ใช้ในการโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้น และสื่อรูปแบบอื่น ๆ ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครอง

ผู้บริโภคนำหนด รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการแจ้งในเว็บไซต์ของผู้ประกอบธุรกิจ และแจ้งเป็นหนังสือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือช่องทางอื่นที่ผู้ประกอบธุรกิจเสนอขายสินค้า หรือบริการนั้นให้แก่ผู้บริโภคโดยตรงเพื่อทราบ โดยการปิดประกาศ หรือโฆษณาข่าวสารให้กระทำ ต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่เลขอาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จะกำหนดเป็นอย่างอื่น และเลขอาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดหลักเกณฑ์ การปิดประกาศ แจ้ง หรือการโฆษณาดังกล่าวด้วยก็ได้

๗.๑๘.๑๗ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่แจ้งความเป็นอันตราย ของสินค้าหรือบริการตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง หรือไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ครบถ้วน ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบ หรือพิสูจน์ตามมาตรา ๒๙/๘ หรือไม่ปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสี่ มาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหก หรือมาตรา ๒๙/๑๓ เลขอาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทน และให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่ม โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง เมื่อดำเนินการแล้วให้เลขอาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครายงาน ผลการดำเนินการให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทราบด้วย (มาตรา ๒๙/๑๗)

มาตรา ๒๙/๑๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่แจ้งความเป็นอันตรายของสินค้า หรือบริการตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง หรือไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ครบถ้วนในกรณีที่ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ ตามมาตรา ๒๙/๘ หรือไม่ปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสี่ มาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหก หรือมาตรา ๒๙/๑๓ เลขอาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจจัดให้มี การดำเนินการแทน และให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่ม โดยให้บังคับ ตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เมื่อดำเนินการแล้วให้เลขอาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครายงานผลการดำเนินการ ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทราบด้วย”

๗.๑๙ ยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ (ร่างมาตรา ๒๑ ยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

๗.๒๐ กำหนดให้นอกจากคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามมาตรา ๓๙ และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคแล้ว ให้เลขอาธิการคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคแทนผู้บริโภคได้ด้วย โดยมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่า ปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่ง

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑

และคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และเมื่อเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้แจ้งไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายได้ ทั้งนี้ การดำเนินคดีของเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด (ร่างมาตรา ๒๒ เพิ่มมาตรา ๓๙/๑)

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๙/๑ นอกจากคณะกรรมการมีอำนาจดำเนินคดีตามมาตรา ๓๙ และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคแล้ว ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคแทนผู้บริโภคได้ด้วย โดยมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และเมื่อเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้แจ้งไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายได้ ทั้งนี้ การดำเนินคดีของเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในการดำเนินคดีในศาล เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภคที่ร้องขอได้ด้วย และในการนี้ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวง

ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคเกี่ยวกับการฟ้องคดีและการดำเนินคดีของคณะกรรมการ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาในเรื่องดังกล่าวมาใช้บังคับแก่กรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคฟ้องคดีตามมาตรา นี้ด้วย”

๗.๒๑ บทกำหนดโทษผู้ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕ และผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๑๗ (ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖)

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๒๒ บทกำหนดโทษผู้เจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะ เป็นของตนเอง หรือผู้อื่น โฆษณาหรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่า อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น และผู้โฆษณาโดยใช้ข้อความตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๓) หรือ (๔) หรือข้อความตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๕) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘)

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะ เป็นของตนเอง หรือผู้อื่น โฆษณาหรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่า อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดโฆษณาโดยใช้ข้อความตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๓) หรือ (๔) หรือข้อความตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๕) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๒๓ บทกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ (ร่างมาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙)

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๒๔ บทกำหนดโทษผู้ขายสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ โดยไม่มีฉลาก หรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายสินค้าที่มีฉลากที่คณะกรรมการ ว่าด้วยฉลากสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๓ ทั้งนี้ โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าการไม่มีฉลาก หรือการแสดงฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๒)

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ ผู้ใดขายสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ โดยไม่มีฉลาก หรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายสินค้าที่มีฉลากที่คณะกรรมการ ว่าด้วยฉลากสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๓ ทั้งนี้ โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าการไม่มีฉลากหรือการแสดง ฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้ส่งหรือนำเข้า มาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๒๕ บทกำหนดโทษผู้ประกอบการธุรกิจผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วย ฉลากซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๓ (ร่างมาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วย ฉลากซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๒๖ บทกำหนดโทษผู้รับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึง ฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้อง ตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔)

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ผู้ได้รับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึง ฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้อง ตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท”

๗.๒๗ บทกำหนดโทษผู้ประกอบธุรกิจผู้ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๕ (ร่างมาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๕)

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

๗.๒๘ ยกเลิกมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑ (ร่างมาตรา ๓๐ ยกเลิกมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑)

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

๗.๒๙ บทกำหนดโทษผู้ประกอบธุรกิจผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๔ หรือมาตรา ๒๙/๕ วรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง มาตรา ๒๙/๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสี่ มาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง หรือวรรคหก มาตรา ๒๙/๑๓ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๙/๑๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสอง ผู้กระทำความผิดตามส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้อื่น (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๕๖/๒ มาตรา ๕๖/๓ มาตรา ๕๖/๔ มาตรา ๕๖/๕ และมาตรา ๕๖/๖)

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๒ มาตรา ๕๖/๓ มาตรา ๕๖/๔ มาตรา ๕๖/๕ และมาตรา ๕๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕๖/๒ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๔ หรือมาตรา ๒๙/๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วน

มาตรา ๕๖/๓ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง มาตรา ๒๙/๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสี่ มาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง หรือวรรคหก มาตรา ๒๙/๑๓ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖/๔ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖/๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๙/๑๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย ตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับวันละไม่เกินสองหมื่นบาทจนกว่าจะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ว่าได้ดำเนินการแล้ว

มาตรา ๕๖/๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภค ในด้านความปลอดภัย ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดอันตราย แก่กาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้อื่น ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน หกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๓๐ บทกำหนดโทษผู้ประกอบธุรกิจผู้ไม่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญา และแบบถูกต้องตามมาตรา ๓๕ ทวิ หรือไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความ ถูกต้องตามมาตรา ๓๕ เบญจ ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา ๓๕ อัฐ ผู้ประกอบ ธุรกิจผู้ส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยลงจำนวนเงินมากกว่าที่ผู้บริโภคจะต้องชำระ และได้รับเงินจำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้ว และผู้ประกอบธุรกิจผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา ๓๕ สัตต (ร่างมาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๗ ทวิ)

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญา และแบบถูกต้องตามมาตรา ๓๕ ทวิ หรือไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความ ถูกต้องตามมาตรา ๓๕ เบญจ ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา ๓๕ อัฐ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด ส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยลงจำนวนเงินมากกว่า ที่ผู้บริโภคจะต้องชำระและได้รับเงินจำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการประกอบธุรกิจเช่นนั้นแล้ว

มาตรา ๕๗ ทวิ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ สัตต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๓๑ บทกำหนดโทษผู้มีเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบการธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบการธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย (ร่างมาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐)

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบการธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบการธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๗.๓๒ บทกำหนดโทษผู้เปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบการอื่นเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบการจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเนื่องในการปฏิบัติราชการหรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และกำหนดให้บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒)

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๑ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบการอื่นเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบการจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเนื่องในการปฏิบัติราชการหรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๖๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือคณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมาย ตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวน พบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจ เปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลา ที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดซึ่งไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่า คดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงิน ค่าปรับภายในระยะเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป โดยให้อายุความเริ่มนับตั้งแต ่วันครบกำหนดชำระค่าปรับตามคำสั่งของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ”

๗.๓๓ กำหนดให้ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการ และดำเนินการเปรียบเทียบความผิดตามที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๘ วรรคสอง ให้ตกเป็น รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (ร่างมาตรา ๓๕ เพิ่มมาตรา ๖๓)

มาตรา ๓๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖๓ ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบความผิดตามที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๘ วรรคสอง ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น”

๗.๓๔ กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

๗.๓๕ กำหนดให้บรรดาประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ออกตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภค ในด้านความปลอดภัย ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ หรือมีคำสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ บรรดาประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ออกตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภค ในด้านความปลอดภัย ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ หรือมีคำสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตารางเปรียบเทียบ
 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p style="text-align: center;"> ร่าง พระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. </p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;"> โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย การคุ้มครองผู้บริโภค </p>	

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
	<p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภค ด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีความเหมาะสมและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนาของผู้บริโภค ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนาที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการจากมอบหมายเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการหรือดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี</p>	<p>เพิ่มวรรคสองให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการจากมอบหมายเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการหรือดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ได้ เพื่อให้ค่าปรับจาก การเปรียบเทียบฟ้องคดีปกครอง ส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบ ความผิดตามที่ได้รับมอบหมายตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นตามมาตรา ๖๓</p>
<p>กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” ประกอบด้วย</p>	<p>กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมกรรมการโดยตำแหน่งให้หลากหลายขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้มีผู้แทนที่มีความรู้</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ เลขานุการ นายกรัฐมนตรี ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงคมนาคม เลขานุการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และเลขานุการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการและเลขานุการ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>เป็นประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยต้องมีผู้แทนที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองผู้บริโภคจากภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาคผู้ประกอบการ อย่าน้อยภาคละสองคน เป็นกรรมการ</p> <p>ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>ความเชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองผู้บริโภคจากภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาคผู้ประกอบการระดับนโยบายสองคน เพื่อยกระดับคุ้มครองการระดับนโยบาย</p>
<p>มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) พิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภค ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ</p> <p>(๑/๑) โกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาท เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศ</p>		

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๑/๒) ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ แล้วแต่กรณี</p> <p>(๓) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค ในกรณีนี้จะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้</p> <p>(๔) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง</p> <p>(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องและคณะอนุกรรมการ</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิก (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๓) กำหนดแนวทางการแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารตามมาตรา ๒๐ (๒/๒)”</p>	<p>ตัดออกเนื่องจากกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการตามส่วนที่ ๒ ตี ที่เพิ่มขึ้นแทนมาตรการตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ที่ได้มีการยกเลิก</p> <p>เนื่องจากมาตรา ๒๐ (๒/๒) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจหน้าที่แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค จึงให้คณะกรรมการกำหนดแนวทางการแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารตามบทบัญญัติดังกล่าว</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>(๖) สอดส่องเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้ปฏิบัติตามอำนาจ และหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ดำเนินการด้วยความดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค</p> <p>(๗) ดำเนินคดีเกี่ยวกับ การละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ที่คณะกรรมการเห็นสมควรหรือมีผู้ร้องขอตามมาตรา ๓๙</p> <p>(๘) รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๔๐</p> <p>(๙) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับ นโยบายและมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภค และพิจารณา ให้ความเห็นในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘/๑) ของ วรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“(๘/๑) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายของรัฐบาล มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือมาตรการ การคุ้มครองผู้บริโภคสากล”</p>	<p>กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจัดทำ แผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกัน อย่างเป็นระบบ</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ อาจมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอแนะยังคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้</p>	<p>มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปเป็น (๘/๑) (๘/๒) คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ “(๘/๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มี การตรากฎหมาย แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายและกฎเกี่ยวกับ การคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับหรือเป็นไปตาม แผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค (๘/๒) เสนอความเห็นต่อส่วนราชการหรือหน่วยงาน อื่นของรัฐ เพื่อให้จัดทำ ทบทวน ประเมิน ปรับปรุงมาตรการ และแนวทางการปฏิบัติราชการตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครอง ผู้บริโภค รวมทั้งในการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย และกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (๘/๓) พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการใช้บังคับกฎหมาย เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง”</p>	<p>เมื่อมีแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีหน้าที่เสนอให้มีการ ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎ เพื่อให้สอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค โดยอาจเสนอต่อ คณะรัฐมนตรีตาม (๘/๑) หรือเสนอหน่วยงานของรัฐ ตาม (๘/๒)</p> <p>เมื่อมีข้อโต้แย้งระหว่างหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับ การใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคอำนาจพิจารณา วินิจฉัยชี้ขาด</p>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๑๑ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p>มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระตามมาตรา ๑๑ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย (๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p>	<p>มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสาม ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้ มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>เพิ่มกรณีที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>ในกรณีที่มีการพิจารณาพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน</p> <p>ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น ในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ดังต่อไปนี้ (๑) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา</p>	<p>“ในกรณีที่มีการพิจารณาพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการตามความในวรรคสอง”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“(๑/๑) คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ”</p>	<p>เพิ่มกรณีที่มีการพิจารณาพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้</p> <p>เพิ่มคณะกรรมการเฉพาะเรื่องขึ้นหนึ่งคณะ คือ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการเพื่อดำเนินการตามส่วนที่ ๑/๑ ที่เพิ่มขึ้น</p>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>(๒) คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก</p> <p>(๓) คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา</p> <p>คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องที่เกี่ยวข้องตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสามคน</p> <p>กรรมการเฉพาะเรื่อง อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นำมาตรา ๑๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้และตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“กรรมการเฉพาะเรื่องอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และให้นำมาตรา ๑๑ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๑๓/๑ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการเฉพาะเรื่อง กรรมการเฉพาะเรื่อง และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการตามมาตรา ๑๕ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด”</p>	<p>แก้ไขวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเฉพาะเรื่องจากเดิมสองปีเป็นสามปี เพื่อให้สอดคล้องกับวาระของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>เพิ่มเรื่องเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการเฉพาะเรื่อง อนุกรรมการเฉพาะเรื่อง และประธานอนุกรรมการตามมาตรา ๑๕</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบการ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการซึ่งกระทำการใด ๆ ติดตามและสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ประกอบธุรกิจ และจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการใด ๆ ตามที่เห็นสมควรและจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) และ (๒/๒) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>เพิ่มอำนาจหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วม และการรวมตัวกันของผู้บริโภคในการจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภค และส่งเสริมองค์กรของผู้บริโภค เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย</p> <p>เพิ่มให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นผู้ใช้อำนาจแทนคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการแจ้งหรือขอโทษโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค</p>
<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>“ (๒/๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและการรวมตัวกันของผู้บริโภคในการจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภค และส่งเสริมองค์กรของผู้บริโภคในการรักษาสิทธิของผู้บริโภค ตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>(๒/๒) แจ้งหรือขอโทษโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค โดยจะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้”</p>	<p>มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) และ (๒/๒) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>เพิ่มอำนาจหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วม และการรวมตัวกันของผู้บริโภคในการจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภค และส่งเสริมองค์กรของผู้บริโภค เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย</p> <p>เพิ่มให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นผู้ใช้อำนาจแทนคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการแจ้งหรือขอโทษโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค โดยจะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้”</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>เกี่ยวกับ การคุ้มครองผู้บริโภค ร่วมกับสถาบันการศึกษา และหน่วยงานอื่น</p> <p>(๓) สนับสนุนหรือให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษา และวิชาชีพ ปัญหา</p> <p>(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษา</p> <p>แก่ผู้บริโภคในทุกระดับการศึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัย</p> <p>และอันตรายที่อาจได้รับจากสินค้าหรือบริการ</p> <p>(๕) ดำเนินการเผยแพร่วิชาการ และให้ความรู้</p> <p>และการศึกษาแก่ผู้บริโภค เพื่อสร้างนิสัยในการบริโภค</p> <p>ที่เป็นการส่งเสริมพละการ ประหยัด และใช้ทรัพยากร</p> <p>ของชาติให้เป็นประโยชน์มากที่สุด</p> <p>(๖) ประสานงานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ</p> <p>ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ การควบคุม ส่งเสริม หรือกำหนด</p> <p>มาตรฐานของสินค้าหรือบริการ</p> <p>(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ</p> <p>หรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑</p> <p>ในหมวด ๓ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค แห่งพระราชบัญญัติ</p> <p>คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>"มาตรา ๒๐/๑ ในกรณีที่มีศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด</p> <p>ว่าผู้ประกอบการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ</p> <p>แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง</p> <p>ผู้บริโภคมีอำนาจโฆษณาทั่วพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วน</p> <p>ให้ประชาชนทราบ</p>	<p>เพิ่มให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>มีอำนาจโฆษณาทั่วพิพากษาถึงที่สุดกรณีที่มีผู้ประกอบการ</p> <p>ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ถูกกฎหมายว่าด้วยการได้บัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติดังกล่าว เว้นแต่</p>	<p>ในกรณีของผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งและกรเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการดังกล่าวให้ประชาชนทราบ โดยให้โฆษณาได้ทั้งในระหว่างดำเนินการและภายหลังดำเนินการแล้วเสร็จ</p> <p>การโฆษณาคำพิพากษาตามวรรคหนึ่งและการโฆษณาข่าวสารตามวรรคสอง ให้กระทำทางสื่อโฆษณาและสื่อรูปแบบอื่น ตามที่เลขธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด โดยจะระบุชื่อผู้ประกอบธุรกิจหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้”</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ถูกกฎหมายว่าด้วยการได้บัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติดังกล่าว หากการฝ่าฝืน</p>	<p>เพิ่มให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจโฆษณาข่าวสารกรณีของผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้ประชาชนทราบข้อมูล</p> <p>เพิ่มเติมให้การฝ่าฝืนบทบัญญัติที่นำไปใช้นั้น เป็นความผิดและมีโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำ ความผิดต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย เพื่อให้สามารถบังคับใช้ได้</p>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>(๑) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวยังมีได้มีการดำเนินการหรือดำเนินการยังไม่ครบถ้วนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และมีได้ออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะกรรมการให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะกรรมการเสนอเรื่องให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ได้</p> <p>(๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้ามีความจำเป็นเร่งด่วนอันมีอาจปล่อยให้เนิ่นช้าต่อไปได้ให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะกรรมการเสนอเรื่องให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ได้ โดยไม่ต้องมีหนังสือแจ้งหรือขอให้ครบกกำหนดเก้าสิบวันตามเงื่อนไขใน (๑)</p> <p>ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องมีอำนาจออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายอยู่แล้ว คณะกรรมการอาจมอบอำนาจ</p>	<p>บทบัญญัติที่นำไปใช้นั้นเป็นความผิดและมีโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย</p> <p>ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งระหว่างหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายระหว่างการใช้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้กับการใช้บังคับตามกฎหมายเฉพาะให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สุดและผูกพันหน่วยงานของรัฐ</p> <p>ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้วและสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเห็นสมควรจะเข้าไปดำเนินการเพื่อส่งเสริมแก้ไขเยียวยาผู้บริโภคในเบื้องต้น ให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปบังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของกฎหมายเฉพาะ</p> <p>ในกรณีที่กฎหมายเฉพาะมิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่บัญญัติในหมวดนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายอยู่แล้ว คณะกรรมการอาจมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขปัญหาไม่ให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติ และมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคสามารถเข้าไปดำเนินการเพื่อส่งเสริมหรือแก้ไขเยียวยาผู้บริโภคในเบื้องต้นได้ทันที โดยไม่ต้องรอให้นายกรัฐมนตรีสั่งการ</p> <p>เพิ่มบทกำหนดเกี่ยวกับการฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ ให้อำนาจเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และให้มีอัตราโทษเช่นเดียวกัน เพื่อให้สามารถบังคับใช้กฎหมายได้</p>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้แทนคณะกรรมการเฉพาะเรื่องได้</p> <p>การมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ ตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้แทนคณะกรรมการเฉพาะเรื่องได้ การฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และให้มีอัตราโทษเช่นเดียวกัน</p> <p>การมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคสี่ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๒๑/๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำหรือการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์คุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งการบูรณาการในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>(๑) คณะกรรมการคณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>(๒) คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องอาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันกับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจ่ายค่าตอบแทน ให้ถือว่าการประชุมร่วมดังกล่าวเป็นการประชุมของคณะกรรมการตามกฎหมายของแต่ละคณะกรรมการนั้นด้วย</p>	<p>เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือจัดให้มีการประชุมร่วมกันกับคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ในทางกลับกันคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคอาจเสนอเลขานุการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อดำเนินการประชุมร่วมกันดังกล่าวก็ได้</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒๗ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วย การโฆษณาเห็นว่าการโฆษณาได้ฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ (๑) หรือมาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการว่าด้วย การโฆษณาที่มีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือ หลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p>	<p>คณะกรรมการตามกฎหมายอื่นหรือหัวหน้าหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค อาจเสนอเลขานุการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อดำเนินการจัดให้มีการ ประชุมร่วมกันตามวรรคหนึ่งก็ได้*</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสาม ของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	
<p>มาตรา ๒๗ ให้กรรมการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้น ในการโฆษณา</p>		
<p>มาตรา ๒๗ ให้กรรมการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้น ในการโฆษณา</p>		
<p>มาตรา ๒๗ ให้กรรมการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้น ในการโฆษณา</p>		
<p>มาตรา ๒๗ ให้กรรมการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้น ในการโฆษณา</p>		

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตใจในการกระทำของผู้กระทำการโฆษณา</p> <p>มาตรา ๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีความเห็นว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณา เป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้</p>	<p>“ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีคำสั่งตาม (๔) และผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการ และให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการนั้น โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง”</p> <p>มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีความเห็นว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณา เป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ และในกรณีจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะออกคำสั่งร้องบังคับการโฆษณา ดังกล่าวเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการพิสูจน์ก็ได้</p>	<p>กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีอำนาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการเพื่อให้เกิดผลกระทบบทต่อความรับรู้ของผู้บริโภคตามสื่อโฆษณานั้น โดยให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการแทน</p> <p>กำหนดให้คณะกรรมการโฆษณาเป็นกรรมาธิการว่าด้วยการโฆษณา มีอำนาจออกคำสั่งร้องบังคับการโฆษณาชั่วคราวได้ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ในกรณีที่ผู้กระทำการโฆษณาอ้างรายการทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบัน หรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้กระทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้คณะกรรมการโฆษณาที่มีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๒๗ ได้ และให้ถือว่าผู้กระทำการโฆษณาได้รู้หรือควรรู้ว่าข้อความนั้นเป็นความจริงหรือควรรู้ว่าข้อความนั้นเป็นความจริง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>ในกรณีที่ผู้กระทำการโฆษณาอ้างรายการทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบัน หรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้กระทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นไปตามที่อ้างถึง คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาออกคำสั่งตามมาตรา ๒๗ ได้ และให้ถือว่าผู้กระทำการโฆษณาได้รู้หรือควรรู้ว่าข้อความนั้นเป็นความจริง</p> <p>มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปเป็นส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย ในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๘/๑ ถึงมาตรา ๒๘/๑๗ ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ “ส่วนที่ ๑/๑</p> <p>การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>	<p>กำหนดส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย ขึ้นทดแทนมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ที่ยกเลิกไป โดยกำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจที่ชัดเจนขึ้น และกำหนดรายละเอียดการดำเนินการของทั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจให้ครอบคลุม เพื่อแก้ปัญหาในทางปฏิบัติให้ครบถ้วน</p>
---	---	--	--	-------------------------	---

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา ๒๘/๑ ในส่วนนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น</p> <p>“สินค้าที่เป็นอันตราย” หมายความว่า สินค้าที่ก่อให้เกิดอาการต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน</p> <p>“บริการที่เป็นอันตราย” หมายความว่า บริการที่ก่อให้เกิดอาการต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน</p> <p>“คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย” หมายความว่า คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ</p> <p>มาตรา ๒๘/๒ สินค้าที่ผู้ประกอบการจะขาย หรือเสนอขาย หรือเข้าทำข้อตกลงเพื่อขาย หรือนำเสนอ ด้วยวิธีการโฆษณาหรือวิธีการอื่นใด หรือนำออกวางตลาด จะต้องเป็นสินค้าที่มีความปลอดภัย</p> <p>การปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยของสินค้า ให้พิจารณาจากเรื่อง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ลักษณะและประเภทของสินค้า รวมถึง ส่วนประกอบของสินค้า การออกแบบสินค้า การบรรจุ และบรรจุภัณฑ์ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประกอบ การติดตั้ง การบำรุงรักษา และความปลอดภัยของผู้บริโภคทั่วไปซึ่งมีเกี่ยวกับสินค้านั้น</p>	<p>กำหนดนิยามให้สินค้าที่เป็นอันตรายและบริการที่เป็นอันตราย นอกจากจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจแล้ว ยังรวมถึงการก่อให้เกิดอาการต่อทรัพย์สินด้วย</p> <p>กำหนดนิยามเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑/๑) ที่เพิ่มโดยร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจตระหนักว่า ต้องขายสินค้าที่มีความปลอดภัยเท่านั้น</p> <p>กำหนดหลักในการพิจารณาสินค้าที่มีความปลอดภัย ๖ เรื่อง ตามแนวทางข้อ ๒ (บี) และข้อ ๓ แห่งข้อกำหนดทั่วไปว่าด้วยความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ของสหภาพยุโรป คือ Directive 2001/95/EC on General Product Safety</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>(๒) ลักษณะการนำเสนอสินค้า การติดฉลาก ค่าเดือน และข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ การกำจัดและการทำลาย และข้อบ่งใช้หรือข้อสารสนเทศใด ๆ เกี่ยวกับสินค้า รวมถึงการโฆษณาสินค้า</p> <p>(๓) ผลกระทบด้านความปลอดภัยของสินค้า ที่อาจเกิดขึ้นหากมีเหตุอันควรคาดหมายได้ว่าจะนำสินค้านั้น ไปใช้ร่วมกับสินค้าอื่น</p> <p>(๔) ผู้บริโภคซึ่งมีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากการบริโภคสินค้าเป็นพิเศษ เช่น เด็ก สตรีมีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย และคนพิการ</p> <p>(๕) มาตรฐานความปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับ เป็นการทั่วไปของสินค้าประเภทนั้น</p> <p>(๖) แนวปฏิบัติที่ดีของผู้ประกอบธุรกิจ</p> <p>มาตรา ๒๔/๓ ผู้ประกอบธุรกิจต้องไม่ผลิต ส่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ซึ่งสินค้าที่เป็นอันตราย และต้องไม่แนะนำหรือโฆษณาสินค้าดังกล่าว</p>	<p>กำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ผลิตสินค้า หรือผู้ส่งหรือนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรตระหนักว่า ต้องไม่ผลิต ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่เป็นอันตรายเพื่อขาย แต่ทั้งนี้ไม่ห้ามกรณีผลิตหรือส่งนำเข้า เพื่อการอย่างอื่นที่ไม่ใช่เพื่อขาย ตามแนวทงข้อ ๕ แห่งข้อกำหนดทั่วไปว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้า ของสหราชอาณาจักร คือ Consumer Protection the General Product Safety Regulations 2005 No. 1803</p>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>มาตรา ๒๙/๔ ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่ง หรือนำเข้าในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมคุณภาพ ตามมาตรา ๓๐ และสินค้าอื่นที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสียหายต่ออันตราย อันเนื่องมาจากสินค้านั้นหมดสิ้นไป</p> <p>คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจกำหนด ให้บริการใดที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกัน หรือทำให้ความเสียหายต่ออันตรายอันเนื่องมาจากบริการนั้น หมดสิ้นไปได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสียหายต่ออันตราย อันเนื่องมาจากสินค้าหรือบริการหมดสิ้นไปให้ผู้ประกอบธุรกิจ ต้องจัดให้มีนั้น ได้แก่</p> <p>(๑) สอดส่องดูแลความปลอดภัยของสินค้าหรือบริการของตนตลอดระยะเวลาประกันของสินค้าหรือบริการนั้น พร้อมทั้งเก็บรักษาสถิติหรือรายงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๒) มาตรการอันเหมาะสมกับสินค้าหรือบริการเพื่อให้ทราบถึงความเสียหายต่ออันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นตามสภาพของสินค้าหรือบริการเพื่อประโยชน์ในการป้องกันความเสียหายดังกล่าว</p>	<p>กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตหรือผู้ส่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าจัดให้มี มาตรการสำหรับสินค้าที่ควบคุมคุณภาพ โดยนอกจากจะต้อง กำหนดให้มีฉลากและข้อความในฉลากแล้ว จะต้องจัดให้มี มาตรการบางประการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสียหายต่อ อันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ควบคุมคุณภาพนั้นหมดสิ้นไปด้วย ตามแนวทางข้อ ๕.๑ แห่งข้อกำหนดทั่วไปว่าด้วยความ ปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ของสหภาพยุโรป คือ Directive 2001/95/EC on General Product Safety</p> <p>นอกจากสินค้าควบคุมคุณภาพตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ มีอำนาจกำหนดให้สินค้าหรือบริการใดเพื่อให้ผู้ประกอบ ธุรกิจต้องปฏิบัติตามมาตรการเช่นเดียวกับสินค้าที่ควบคุม ปลอดภัยก็ได้</p> <p>รายละเอียดของมาตรการที่ต้องจัดให้มีเพื่อป้องกัน หรือทำให้ความเสียหายต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าหรือ บริการหมดสิ้นไป</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>(๓) ช่องทางในการให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภค และช่องทางการรับแจ้งข้อมูลจากผู้บริโภค การตรวจสอบและพิจารณาข้อมูลที่ได้รับแจ้งจากผู้บริโภค และการแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้บริโภคทราบโดยไม่ชักช้า พร้อมทั้งจัดทำและเก็บรักษาบันทึกหรือรายงานเกี่ยวกับการรับแจ้งและผลการพิจารณาดังกล่าว</p> <p>(๔) มาตรการในการติดตามสินค้าที่ได้จัดทำขายไป ซึ่งรวมถึงการระบุชื่อและรายละเอียดของผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้า มาในราคาฉลากหรือผู้จัดจำหน่าย และเลขหมายประจำสินค้าไว้ที่ตัวสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์</p> <p>(๕) มาตรการในการติดตามบริการที่ได้ให้บริการไป ซึ่งรวมถึงการระบุชื่อและที่อยู่ของผู้รับบริการ และรายละเอียดของการให้บริการ</p> <p>มาตรา ๒๙/๕ ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าหรือผู้ซื้อสินค้าเพื่อนำออกให้บริการ ซึ่งเป็นสินค้าหรือบริการตามมาตรา ๒๙/๔ ต้องจัดให้มีมาตรการดังต่อไปนี้ เพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสียหายต่ออันตราย อันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้นหมดสิ้นไป</p> <p>(๑) เปิดเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่ออันตราย อันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการที่ตนได้มาจากผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราคาฉลาก ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า และข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในความครอบครองของตน โดยส่งต่อให้ผู้ซื้อหรือผู้บริโภคได้ทราบ</p>	<p>มาตรา ๒๙/๕ ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าหรือผู้ซื้อสินค้าเพื่อนำออกให้บริการ erner ที่คณกรรการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ มีอำนาจกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติตามมาตรการตามมาตรา ๒๙/๔ ตามแนวทางข้อ ๕.๒ แห่งข้อกำหนดทั่วไปว่าด้วยความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ของสหภาพยุโรป คือ Directive 2001/95/EC on General Product Safety</p>	

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>(๒) เก็บรักษาเอกสารที่จำเป็นเพื่อการติดตามแหล่งที่มาของสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการ เช่น ชื่อและรายละเอียดของผู้ผลิต ผู้ส่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้นไว้ และส่งมอบเอกสารดังกล่าวเมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยได้มีหนังสือเรียกให้ส่ง ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งต้องให้ความร่วมมือกับผู้ผลิต ผู้ส่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการดำเนินการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสียหายต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการหมดสิ้นไป</p> <p>มาตรา ๒๘/๖ ในกรณีที่มีผู้ประกอบการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๘/๕ และมาตรา ๒๘/๕ มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการนั้นอาจเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบธุรกิจนั้นอาจแจ้งเตือนภัยแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึงผู้ประกอบการโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย หรือสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตรายนั้น มีผลทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย รั่วอันตรายสาหัส หรือเป็นเหตุ</p>	<p>กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการนั้นอาจเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย อาจแจ้งเตือนภัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ เพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวัง</p> <p>กรณีตามวรรคสองเป็นกรณีที่ต่างจากวรรคหนึ่ง กล่าวคือ มีผลปรากฏชัดเจนว่าเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย กรณีนี้ผู้ประกอบการจึงต้องแจ้งความเป็นอันตราย</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>ให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล หรือเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินอื่น ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งต้องแจ้งความเป็นอันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือ นำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึงผู้ประกอบธุรกิจโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชน และแจ้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทราบโดยเร็ว</p> <p>คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยจากประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตามวรรคสองก็ได้</p> <p>มาตรา ๒๘/๗ ในกรณีที่มีผู้ประกอบธุรกิจพบหรือได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๘/๖ วรรคสองว่าสินค้าหรือบริการที่ตนผลิต ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ขาย หรือมีไว้เพื่อขายหรือ ให้บริการนั้นเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบธุรกิจนั้นต้องดำเนินการเพื่อป้องกันอันตรายหรือให้อันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นหมดสิ้นไป เช่น แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้าหรือบริการ เปลี่ยนสินค้าหรือเปลี่ยนวิธีให้บริการ เรียกคืนสินค้าและขอใช้ราคาสินค้า เก็บสินค้าออกจากท้องตลาด หรือตัดให้บริการ และแจ้งผลการดำเนินการดังกล่าวเป็นหนังสือต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคโดยไม่มีค่าใช้จ่าย และไม่เกินห้าวันนับแต่วันที่เริ่มดำเนินการ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ลักษณะของอันตราย และมาตรการที่ผู้ประกอบธุรกิจได้ดำเนินการเพื่อป้องกันอันตรายดังกล่าว</p>	<p>ของสินค้าหรือบริการนั้นแก่ผู้เกี่ยวข้อง และแจ้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไป</p> <p>กำหนดวิธีดำเนินการเพื่อป้องกันอันตรายหรือให้อันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นหมดสิ้นไป</p>	

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการตามวรรคหนึ่งก็ได้</p> <p>มาตรา ๒๘/๘ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการใดอาจเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการนั้นได้ และให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานผลการทดสอบหรือพิสูจน์ต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด</p> <p>เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการ และอาจสั่งห้ามขายสินค้าหรือจัดให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์สินค้าหรือบริการนั้นก็ได้ และให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานผลการทดสอบหรือพิสูจน์ต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการอาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการได้</p> <p>กำหนดอำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการในการสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยและกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย</p>
---	--	--

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๒๙/๙ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยได้มีคำสั่งห้ามขายสินค้าหรือสั่งให้บริการชั่วคราวตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคสอง เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์แล้วเห็นว่าสินค้าหรือบริการที่สั่งให้ทดสอบหรือพิสูจน์นั้นไม่เป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์เพื่อประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า สินค้านั้นเป็นสินค้าที่เป็นอันตรายและไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น หรือบริการนั้นเป็นบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งห้ามผู้ประกอบการเพื่อขาย</p> <p>สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือขายสินค้า หรือส่งการให้บริการ โดยจะสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าหรือการให้บริการ หรือทำลายสินค้าดังกล่าว หรือส่งกลับคืนไปยังประเทศที่นำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรตามที่เห็นสมควรแก่กรณี</p>	<p>มาตรา ๒๙/๙ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยได้มีคำสั่งห้ามขายสินค้าหรือสั่งให้บริการชั่วคราวตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคสอง เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์แล้วเห็นว่าสินค้าหรือบริการที่สั่งให้ทดสอบหรือพิสูจน์นั้นไม่เป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว</p> <p>นำเข้า หรือขายสินค้านั้นหรือสั่งให้บริการ และกรณีที่เป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้มีคำสั่งห้ามผลิต นำเข้า หรือขายสินค้านั้นหรือสั่งให้บริการ และอาจมีคำสั่งอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร</p>	<p>กำหนดวิธีดำเนินการเมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการได้พิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์แล้ว เห็นว่าสินค้านั้นไม่เป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้เพิกถอนคำสั่งห้ามขายหรือสั่งให้บริการชั่วคราว และกรณีที่เป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้มีคำสั่งห้ามผลิต นำเข้า หรือขายสินค้านั้นหรือสั่งให้บริการ และอาจมีคำสั่งอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร</p> <p>กำหนดวิธีดำเนินการให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บและดำเนินการกับสินค้าที่เป็นอันตรายที่อยู่ในท้องตลาดเพื่อหยุดหรือลดการแพร่กระจายของสินค้าในเบื้องต้นก่อน</p>
<p>มาตรา ๒๙/๑๐ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้สั่งหรือนำเข้ามา</p>		

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
	<p>ในราชอาณาจักรจัดเก็บสินค้าในห้องตลาดกลับคืนและประกาศเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค และทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่จัดเก็บกลับคืนมาได้และที่อยู่ในความครอบครองของตนหมดสิ้นไป</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งทำลายสินค้านั้น เมื่อผู้ประกอบการซึ่งได้ทำลายสินค้านั้นแล้วให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยโดยเร็ว</p> <p>ให้ผู้ประกอบธุรกิจชดใช้ราคาสินค้าและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ</p> <p>ให้ผู้ประกอบธุรกิจชดใช้ราคา ประกัน หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการให้ผู้บริโภคทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งห้ามขาย</p> <p>มาตรา ๒๘/๑๑ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายตามมาตรา ๒๘/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการจัดเก็บหรือผู้สั่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดเก็บหรือผู้ประกอบการเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืนและแผนการเยียวยาผู้บริโภค เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งห้ามขายเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการดังกล่าวของผู้ประกอบธุรกิจก็ได้</p>	<p>กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้สั่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดทำแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน และแผนการเยียวยาผู้บริโภค</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจตามเห็นว่าแผนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่มีความเหมาะสม ให้มีอำนาจแก้ไขแผนนั้นได้ รวมทั้งมีอำนาจสั่งเยียวยาเพิ่มเติมสิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนดำเนินการตามแผนที่ได้รับความเห็นชอบ</p>	<p>ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาดำเนินการไป</p>	<p>ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีอำนาจพิจารณาและแก้ไขแผนนั้นได้</p>
<p>ให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผน</p>	<p>ให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผน</p>	<p>ให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผน</p>
<p>ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่จัดทำแผนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งห้ามขาย หรือคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเห็นว่าแผนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่อาจปฏิบัติได้ ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีอำนาจกำหนดแผนการ</p>	<p>ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่จัดทำแผนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งห้ามขาย หรือคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเห็นว่าแผนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่อาจปฏิบัติได้ ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีอำนาจกำหนดแผนการ</p>	<p>กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีอำนาจกำหนดแผน กรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่จัดทำแผน หรือคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการเห็นว่าแผนของผู้ประกอบธุรกิจเสนอไม่อาจปฏิบัติได้</p>
<p>กับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน หรือแผนการเยียวยาผู้บริโภค เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร</p>	<p>เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร</p>	<p>กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีอำนาจกำหนดแผน กรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่จัดทำแผน หรือคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการเห็นว่าแผนของผู้ประกอบธุรกิจเสนอไม่อาจปฏิบัติได้</p>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	<p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่กระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคที่จะใช้สิทธิเรียกร้องต่อผู้ประกอบการธุรกิจให้รับผิดชอบในเรื่องอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น</p> <p>ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปิดประกาศ แจ่ง หรือโฆษณาแผนที่ได้รับความเห็นชอบหรือแผนที่ได้รับการแก้ไขตามวรรคสองหรือแผนที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนดขึ้นตามวรรคสองให้ผู้บริโภคทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับทราบแผนดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๒๔/๑๒ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าตามมาตรา ๒๔/๙ วรรคสอง หรือเป็นการแก้ไขปรับปรุงสินค้าตามแผนตามมาตรา ๒๔/๑๑ วรรคหนึ่ง ก่อนที่ผู้ประกอบการธุรกิจจะนำสินค้าออกขาย ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตรวจสอบจนเป็นที่พอใจว่าเป็นสินค้าที่เป็นอันตรายแล้ว ให้เพิกถอนคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา ๒๔/๙ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๔/๑๓ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งงดให้บริการตามมาตรา ๒๔/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแจ้งให้ผู้บริโภคที่รับบริการไปแล้วและยังคงมีอันตรายเป็นอยู่กับผู้บริโภคนั้นมารับการแก้ไขการให้บริการที่อยู่ใน</p>	<p>ให้ผู้บริโภคสิทธิเรียกร้องต่อผู้ประกอบการธุรกิจให้รับผิดชอบในเรื่องอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นได้</p> <p>ให้ผู้ประกอบการธุรกิจต้องโฆษณาแผนให้ผู้บริโภคทราบ</p> <p>ให้ผู้ประกอบการธุรกิจรายงานการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการเพื่อตรวจสอบและเพิกถอนคำสั่งห้ามขาย</p> <p>กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจแจ้งให้ผู้บริโภคที่รับบริการไปแล้วและยังคงมีอันตรายเป็นอยู่ให้ผู้ประกอบการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>วิธีที่จะทำได้ทันที และให้นำความในมาตรา ๒๘/๑๐ วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำแผนดำเนินการปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและแผนการเยียวยาผู้บริโภค และให้นำความในมาตรา ๒๘/๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๒๘/๑๔ เมื่อผู้ประกอบธุรกิจได้ดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๒๘/๑๓ แล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบและให้มีความปลอดภัยโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๒๘/๑๕ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจขยายระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติในส่วนนี้ได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>มาตรา ๒๘/๑๖ การปิดประกาศ แจ้ง และโฆษณาข่าวสารตามที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติ ให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำทางสื่อโฆษณาที่ผู้ประกอบธุรกิจได้ใช้ในการโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้น และสื่อรูปแบบอื่น ๆ ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการแจ้งในเว็บไซต์ของผู้ประกอบธุรกิจและแจ้งเป็น</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>	<p>ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำแผนดำเนินการปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และการเยียวยาผู้บริโภค</p> <p>ให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการเพื่อตรวจสอบและคณะกรรมการว่าด้วยปลอดภัยของสินค้าและบริการอาจเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้</p> <p>ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีอำนาจขยายระยะเวลาเพื่อความเหมาะสมกับการแก้ปัญหาในแต่ละเรื่อง</p> <p>กำหนดหลักเกณฑ์ในการปิดประกาศ แจ้ง และโฆษณาข่าวสารตามส่วนนี้</p>
---	--	-------------------------	--

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>หนังสือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือช่องทางอื่นที่ผู้ประกอบธุรกิจเสนอขายสินค้าหรือบริการนั้นให้แก่ผู้บริโภคโดยตรงเพื่อทราบ โดยการปิดประกาศ หรือโฆษณาข่าวสารให้กระทำต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่เลขที่การคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดเป็นอย่างอื่น และเลขที่การคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดหลักเกณฑ์การปิดประกาศ แจ้ง หรือการโฆษณาดังกล่าวด้วยก็ได้</p> <p>มาตรา ๒๘/๑๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่แจ้งความเป็นอันตรายของสินค้าหรือบริการตามมาตรา ๒๘/๖ วรรคสอง หรือไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ครบถ้วนในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ตามตรา ๒๘/๘ หรือไม่ปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาตามมาตรา ๒๘/๑๐ วรรคสี่ มาตรา ๒๘/๑๑ วรรคหก หรือมาตรา ๒๘/๑๓ เลขที่การคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทน และให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่ม โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เมื่อดำเนินการแล้วให้เลขที่การคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยด้วย</p>	<p>กำหนดให้เลขที่การคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการตามส่วนนี้แทนผู้ประกอบธุรกิจได้ และให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่ม</p>	

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใด อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่ง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกหรือผู้จำหน่ายสินค้า นั้น ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกหรือผู้จำหน่ายสินค้า หรือดำเนินการค้าขายโดยไม่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการ จะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการ เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้น</p> <p>ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่า สินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่อาจป้องกัน อันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลาก ตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการ มีอำนาจออกคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจขายสินค้านั้น</p> <p>(๒) ให้ผู้ประกอบการจัดเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้ จำหน่ายแก่ผู้บริโภคกลับคืน หรือเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค</p> <p>(๓) ให้ผู้ประกอบการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือเปลี่ยนสินค้าหรือชุดใช้ราคาสินค้าให้แก่ผู้บริโภค</p> <p>(๔) ให้ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ส่งหรือนำเข้าเข้ามา ในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้นกลับคืนออก นอกราชอาณาจักร</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>ยกเลิกเนื่องจากได้กำหนดมาตรการตาม มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ เป็นส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๕/๑ ถึงมาตรา ๒๕/๑๗ ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค</p>
---	---	--

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>(๕) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจทำลายสินค้านั้น</p> <p>(๖) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับอันตรายของสินค้านั้น</p> <p>ให้ผู้บริโภคทราบ หรือเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)</p> <p>ให้ผู้ประกอบการธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่าย</p> <p>ของผู้บริโภคและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคสอง</p> <p>เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ สินค้าที่อาจเป็น</p> <p>อันตรายแก่ผู้บริโภค หมายความว่า สินค้าที่อาจก่อให้เกิด</p> <p>อันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจ</p> <p>ของผู้บริโภค</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการ</p> <p>ตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศ</p> <p>ของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>คำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุ</p> <p>เบกษา</p> <p>มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่ง</p> <p>ตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๒) (๔) (๕) หรือ (๖)</p> <p>แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว</p> <p>ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทน</p> <p>ผู้ประกอบการโดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย</p>		<p>ยกเลิกเนื่องจากได้กำหนดมาตรการการตาม</p> <p>มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ เป็นส่วนที่ ๑/๑</p> <p>การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๘/๑</p> <p>ถึงมาตรา ๒๘/๑๗ ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๓๕ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้น ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้น</p> <p>ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับอันตรายของบริการนั้น ให้ผู้บริโภคทราบ หรือเกี่ยวกับการดำเนิน การตาม (๒) หรือ (๓)</p> <p>(๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือตัดใจค่าบริการให้แก่ผู้บริโภค</p> <p>(๓) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจให้บริการนั้น</p> <p>ให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคสอง</p>		<p>ยกเลิกเนื่องจากได้กำหนดมาตรการตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ เป็นส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๔/๑ ถึงมาตรา ๒๔/๑๗ ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามวรรคสอง (๑) แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทนผู้ประกอบการโดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ บริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หมายความว่า บริการที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้บริโภค</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>นุเบกษา</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๓๙/๑ นอกจากคณะกรรมการมีอำนาจดำเนินคดีตามมาตรา ๓๙ และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคแล้ว ให้เลขานุการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ผู้บริโภคได้ด้วย โดยมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้มีหน้าที่</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>เพิ่มอำนาจให้เลขานุการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคแทน ผู้บริโภคได้ เพื่อช่วยลดภาระของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และทำให้การพิจารณาดำเนินคดีมีความรวดเร็วขึ้น</p>
--	--	---

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๔๕ ผู้จัดชื้อวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ไม่มีให้ถ้อยคำ หรือไม่สะดวก หรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ดำเนิมนคดีแห่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิ ของผู้บริโภคในศาล และเมื่อเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคได้แจ้งไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่เลขาธิการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขอขมขานได้ ทั้งนี้ การดำเนินคดีของ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในการดำเนินคดีในศาล เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภคที่ร้อง ขอได้ด้วย และในการนี้ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวง</p> <p>ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดี ผู้บริโภคเกี่ยวกับการฟ้องคดีและการดำเนินคดีของ คณะกรรมการ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาในเรื่อง ดังกล่าวมาใช้บังคับแก่กรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคฟ้องคดีตามมาตรา ๔๕</p> <p>มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๕ ผู้จัดชื้อวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ไม่มีให้ถ้อยคำ หรือไม่สะดวก หรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>การดำเนินคดีของเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีผู้บริโภคเกี่ยวกับการฟ้องคดีและการดำเนินคดี ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และข้อกำหนด ของประธานศาลฎีกาในเรื่องดังกล่าว</p> <p>แก้ไขโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ ในปัจจุบัน</p>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๗ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญของสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะตนเองหรือผู้อื่น โฆษณาหรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้กระทำความเข้าใจผิดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๗ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญของสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะตนเองหรือผู้อื่น โฆษณาหรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้กระทำความเข้าใจผิดไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>แก้ไขโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p> <p>แก้ไขโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๔๔ ผู้ได้โฆษณาโดยใช้ข้อความตามมาตรา ๒๒ (๓) หรือ (๔) หรือข้อความตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ (๕) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๔๔ ผู้ได้โฆษณาโดยใช้ข้อความตามมาตรา ๒๒ (๓) หรือ (๔) หรือข้อความตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๕) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>	<p>แก้ไขโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>
<p>มาตรา ๔๕ ผู้ได้โฆษณาซึ่งส่งตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๔๔ ผู้ได้โฆษณาซึ่งส่งตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาซึ่งส่งตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>	<p>แก้ไขโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>
<p>มาตรา ๕๒ ผู้ได้ขายสินค้าที่ควบคุมคุณภาพตามมาตรา ๓๐ โดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายสินค้าที่มีฉลากที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๓</p>	<p>มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๒ ผู้ได้ขายสินค้าที่ควบคุมคุณภาพตามมาตรา ๓๐ โดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายสินค้าที่มีฉลากที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๓ ทั้งนี้ โดยรู้หรือควรรู้อยู่</p>	<p>แก้ไขโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>ทั้งนี้ โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าการไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตของผู้อื่นเพื่อขาย หรือผู้ส่งหรือนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>แล้วว่าการไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้ส่งหรือนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากซึ่งส่งตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>แก้ไขโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>
<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>ทั้งนี้ โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าการไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้ส่งหรือนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากซึ่งส่งตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>มาตรา ๕๔ ผู้ได้รับแจ้งทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับแจ้งติดฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าว นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามขายสินค้าเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ผลิต</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๔ ผู้ได้รับแจ้งทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับแจ้งติดฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย กับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท”</p> <p>มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท”</p> <p>มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖</p>	<p>แก้ไขโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p> <p>แก้ไขโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p> <p>ยกเลิกเนื่องจากได้ยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘</p>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>เพื่อขยายหรือเป็นผู้สั่งหรือให้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๖/๑ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามให้บริการเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๒ มาตรา ๕๖/๓ มาตรา ๕๖/๔ มาตรา ๕๖/๕ และมาตรา ๕๖/๖</p> <p>แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๕๖/๒ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๙/๔ หรือมาตรา ๒๙/๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ และปรับวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติ ให้ถูกต้องครบถ้วน</p> <p>มาตรา ๕๖/๓ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง มาตรา ๒๙/๗ วรรคหนึ่ง</p>	<p>กำหนดโทษสำหรับความผิดต่อบทบัญญัติตาม ส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค โดยกำหนดอัตราโทษ จำคุกโดยเปรียบเทียบกับการกระทำความผิดอื่นที่บัญญัติ ในพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดอัตราโทษปรับในสัดส่วน จำคุกหนึ่งปีต่อโทษปรับสองแสนบาท เพื่อให้เหมาะสมกับ สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
	<p>มาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสี่ มาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง หรือวรรคหก มาตรา ๒๙/๑๓ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา ๕๖/๔ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา ๕๖/๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๙/๑๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๙/๑๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย ตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับวันละ ไม่เกินสองหมื่นบาทจนกว่าจะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ได้ดำเนินการแล้ว มาตรา ๕๖/๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดอันตราย แก่กาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้อื่น ผู้นั้นต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๕๗ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญาและแบบถูกต้องตามมาตรา ๓๕ ทวิ หรือไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา ๓๕ เบื้อง ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา ๓๕ อัญฐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด ส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยลงจำนวนเงินมากกว่าที่ผู้บริโภคจะต้องชำระและได้รับเงินจำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังความระมัดระวังตามสมควรในการประกอบธุรกิจเช่นนั้นแล้ว</p>	<p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“มาตรา ๕๗ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญาและแบบถูกต้องตามมาตรา ๓๕ ทวิ หรือไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา ๓๕ เบื้อง ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา ๓๕ อัญฐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด ส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยลงจำนวนเงินมากกว่าที่ผู้บริโภคจะต้องชำระและได้รับเงินจำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการประกอบธุรกิจเช่นนั้นแล้ว</p>	<p>แก้ไขโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๕๗ ทวิ ผู้ประกอบธุรกิจได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ สัตต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการการคุ้มครองตามมาตรา ๕๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบธุรกิจคนใด เป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบธุรกิจนั้น ให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๕๗ ทวิ ผู้ประกอบธุรกิจได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ สัตต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการการคุ้มครองตามมาตรา ๕๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>	<p>แก้ไขโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p> <p>แก้ไขโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>
<p>มาตรา ๖๑ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มา หรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท</p>	<p>มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๖๑ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มา หรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท</p>	<p>แก้ไขโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>หรือทั้งจำกัดทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการ หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี</p> <p>ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคล ตามวรรคหนึ่งเนื่องในการปฏิบัติราชการหรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน</p> <p>มาตรา ๒๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการ เฉพาะเรื่องหรือคณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเปรียบเทียบ หรือจะกำหนดโทษจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขอื่นใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้</p> <p>ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ในการสอบสวนพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอม ให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายัง คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจ เปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้ยื่น แสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>หรือทั้งจำกัดทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการ หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี</p> <p>ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง เนื่องในการปฏิบัติราชการหรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน</p> <p>มาตรา ๒๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้</p> <p>ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการ เฉพาะเรื่องหรือคณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนด หลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขอื่นใด ๆ ให้แก่ ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้</p> <p>ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ในการ สอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่ง คณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้ยื่น แสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p> <p>แก้ไขให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจ เปรียบเทียบสำหรับบรรดาความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับ</p>
---	--	---

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
<p>เมื่อผู้กระทําความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเล็กน้อยตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>	<p>เมื่อผู้กระทําความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่ผู้อํานาจเปรียบเทียบกำหนด ซึ่งไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเล็กน้อยตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ถ้าผู้กระทําความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาตามวรรคสาม ให้ดําเนินคดีต่อไป โดยให้อายุความเริ่มนับตั้งแต่วันครบกำหนดชำระค่าปรับตามคำสั่งของผู้อํานาจเปรียบเทียบ”</p> <p>มาตรา ๓๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๖๓ ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติกรและดําเนินการเปรียบเทียบความผิดตามที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๘ วรรคสอง ให้ตกเป็นรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น”</p> <p>มาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งดํารงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>กำหนดกรณีที่ผู้กระทําความผิดไม่ชำระค่าปรับภายในเวลา โดยให้ดําเนินคดีต่อไป และให้อายุความเริ่มนับตั้งแต่วันครบกำหนดชำระค่าปรับตามคำสั่งของผู้อํานาจเปรียบเทียบ เพื่อป้องกันปัญหาคดีขาดอายุความ</p> <p>กำหนดให้ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติกรและดําเนินการเปรียบเทียบความผิดตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้สำหรับใช้พัฒนาท้องถิ่นนั้น</p> <p>กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับให้กรรมการในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคชุดเดิมให้ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ตามพระราชบัญญัตินี้</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๓๗ บรรดาประกาศหรือคำสั่งของ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ออกตาม มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตาม ส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ หรือมีคำสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๓๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับบรรดาประกาศ หรือคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ออกตาม มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๘ ที่ยกเลิกไป ให้ยังคงใช้บังคับได้ ต่อไป จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีคำสั่งยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว</p> <p>กำหนดผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย*

๑. สรุปความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศไทยมีการแบ่งอำนาจและหน้าที่ในการคุ้มครองผู้บริโภคให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามลักษณะความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของแต่ละหน่วยงาน โดยมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกฎหมายกลางในการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค หน่วยงานต่าง ๆ จึงมีการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานในลักษณะต่างคนต่างปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของตน โดยมีได้มีการกำหนดนโยบายหรือมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคร่วมกัน มิได้มีการร่วมมือกันหรือบูรณาการงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ อีกทั้งปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภคบางกรณีไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้โดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเพียงหน่วยงานเดียว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติงานร่วมกันกับหน่วยงานอื่น ๆ และที่สำคัญคือ บางกรณีก็ไม่มีหน่วยงานของรัฐเป็นผู้รับผิดชอบหรือมีอำนาจและหน้าที่โดยตรงในการดำเนินการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภค เป็นเหตุให้ปัจจุบันผู้บริโภคที่ถูกละเมิดสิทธิยังไม่ได้รับการคุ้มครองเท่าที่ควร แม้ว่ากฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองบริโภคจะเป็นกฎหมายกลางในการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค แต่กฎหมายดังกล่าวก็เป็นกฎหมายในลักษณะเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมายเฉพาะเท่านั้น จึงเป็นเหตุให้มีข้อจำกัดหลายประการ สมควรที่จะต้องมืองค์กรของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของชาติ บูรณาการหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐเข้าด้วยกัน การบังคับใช้กฎหมายร่วมกันเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภค อีกทั้งการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ และปรับปรุงกระบวนการขั้นตอนในการบังคับใช้กฎหมายก็เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค^๑

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด

ผู้บริโภคอาจถูกละเมิดสิทธิมากขึ้น

๒. สรุปการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้

๒.๑ วิธีในการรับฟังความคิดเห็น^๒

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ดำเนินการนำร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ลงประกาศในเว็บไซต์ของหน่วยงาน www.ocpb.go.th และเว็บไซต์ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th เพื่อให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบแสดงความความคิดเห็น

* เรียบเรียงโดย นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์ วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

^๑ หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (Check list).

^๒ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (ดูภาคผนวก หน้า (๕๑)-(๖๗))

ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ และได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันอังคารที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม ๕ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เข้าร่วมประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็น

๒.๒ จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นในแต่ละครั้ง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ซึ่งมีผู้เข้ามาดูทั้งหมด จำนวน ๘๒ ราย

ครั้งที่ ๒ รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทางเว็บไซต์ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ซึ่งมีผู้เข้ามาดูทั้งหมด จำนวน ๓๑๒ ราย

ครั้งที่ ๓ จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันอังคารที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุม ๕ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวน ๒๑ หน่วยงาน ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๒.๓ พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๒.๔ ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

(๑) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้จัดให้มีการแสดงความคิดเห็นทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th และเว็บไซต์ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

(๒) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันอังคารที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๐๐- ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุม ๕ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๕ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๖๔ คน โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค

ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน จำนวน ๒๑ หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กรมบัญชีกลาง กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมวิชาการเกษตร กรมการค้าภายใน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมที่ดิน สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทย มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค สมาพันธ์ชมรมคัมครองผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย

การรับฟังความคิดเห็นเป็นการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เพื่อรับฟังความคิดเห็นรายมาตรา ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒ วันใช้บังคับ

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓ สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าพนักงานท้องถิ่นคือบุคคลใด ควรมีการกำหนดนิยามคำว่า “พนักงานท้องถิ่น”

มาตรา ๔ สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า ควรให้มีแผนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกรรมการด้วย

กรมการค้าภายใน เห็นว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการตามกฎหมายมีเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงยากแก่การนัดประชุม และอาจมีการมอบหมายข้าราชการระดับที่ต่ำกว่าเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมซึ่งไม่ตรงตามความประสงค์ของกฎหมายที่ต้องการให้ผู้มีความรู้และประสบการณ์ในตำแหน่งมาร่วมเป็นกรรมการ คณะกรรมการจึงควรมีองค์ประกอบเป็นผู้แทนส่วนราชการระดับกรมที่เป็นผู้ปฏิบัติ และเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า สัดส่วนของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคไม่มีตัวแทนของผู้บริโภคหรือองค์กรผู้บริโภคเป็นกรรมการ มีเพียงตัวแทนจากภาครัฐ ขอเสนอให้เพิ่มเติมตัวแทนผู้บริโภคที่มาจากองค์กรผู้บริโภคซึ่งต้องเป็นตัวแทนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีสัดส่วน ๕ คน และเสนอให้เพิ่มจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเดิม ๘ คน เป็น ๑๐ คน โดยแบ่งเป็น ผู้แทนจากองค์กรผู้บริโภค ๕ คน ภาคผู้ประกอบการธุรกิจ ๓ คน และผู้แทนจากภาควิชาการ ๒ คน

มาตรา ๕ ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๖ ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๗ มุลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า ควรเพิ่มเติมถ้อยคำมาตรา ๗ ดังนี้ “(๘/๑) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติตามกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคสากลโดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมขององค์กรผู้บริโภค”

มาตรา ๘ กรมการค้าภายใน เห็นว่า อำนาจคณะกรรมการตาม (๘/๓) ที่ให้อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดการใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค คำว่า “กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค” มีความหมายแคบเกินไปเพียงใด อย่างไรก็ดีถือว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคยังไม่มี ความชัดเจน ทำให้เกิดการโต้แย้งระหว่างหน่วยงานได้ง่าย

สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เห็นว่า ควรเพิ่มอำนาจคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการทำแผนนโยบายทางเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยให้จัดทำฐานข้อมูลด้านการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องสินค้าอันตราย

มาตรา ๙ สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า ควรมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้เร็วที่สุด เพื่อไม่ให้กรรมการเดิมปฏิบัติหน้าที่รักษาการนานเกินไป กรมการค้าภายใน เห็นว่า การกำหนดให้กรณคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคครบกำหนดตามวาระยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้หากยังไม่ตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ ควรกำหนดระยะเวลาที่ต้องตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ มิเช่นนั้นอาจเกิดกรณีไม่ตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ แต่ยังคงให้กรรมการชุดเดิมทำหน้าที่ต่อไปเป็นระยะเวลานาน ซึ่งไม่ตรงกับความประสงค์ของกฎหมายที่ต้องการให้มีการเปลี่ยนกรรมการที่มี ประสิทธิภาพหลากหลายเข้ามาทำหน้าที่

มาตรา ๑๐ ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๑ ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๒ ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๓ ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๔ ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๕ กรมการค้าภายใน เห็นว่า กรณี สคบ. มีอำนาจโฆษณาคำพิพากษา โฆษณา ข่าวสารเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่ง รวมถึงสามารถระบุชื่อผู้ประกอบการธุรกิจหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่มีบทบัญญัติคุ้มครอง สคบ. หรือเจ้าหน้าที่ ให้พ้นความรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา อาจทำให้ สคบ. หรือเจ้าหน้าที่ ไม่กล้าโฆษณาในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๑๖ สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า ควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดกรณีมีข้อโต้แย้งระหว่างหน่วยงาน

กรรมการค้าภายใน เห็นว่า กรณีที่มีการโต้แย้งระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการใช้บังคับ ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคกับการใช้กฎหมายเฉพาะ การกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคเป็นผู้วินิจฉัยและให้คำวินิจฉัยชี้ขาดให้เป็นที่สุดและผูกพันหน่วยงานของรัฐ เห็นว่าไม่เหมาะสม ควรกำหนดให้มืองค์กรอื่นเป็นผู้วินิจฉัยแทน เช่น นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี ศาล หรือในรูปแบบ คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด เป็นต้น

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า ควรใช้ถ้อยคำตามร่างมาตรา ๑๗ ที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ หลักการเพราะมีความเหมาะสมมากกว่า

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เห็นว่า การกำหนดให้คณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้วินิจฉัย และให้คำวินิจฉัยชี้ขาดให้เป็นที่สุดและผูกพันหน่วยงานของรัฐ เห็นว่าไม่เหมาะสม อาจเกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน

มาตรา ๑๗ มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นด้วยกับการสร้างบทบาทของคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภค ทั้งนี้ขอให้เพิ่มเรื่องการสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรผู้บริโภคการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้บริโภค เช่น เรื่องรางวัลนำจับอยากให้ผู้บริโภคเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

มาตรา ๑๘ มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า ควรแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำวรรคสามของมาตรา ๒๗ ดังนี้ “ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาไม่คำสั่งตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) (๔) และผู้ประกอบการ ธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการธุรกิจ และให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการแทนนั้น โดยให้บังคับตาม บทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง”

มาตรา ๑๙ สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เห็นว่า ควรมีการเขียนระบุไว้ให้ชัดเจนว่าผู้ประกอบการจะเรียกชดเชยค่าเสียหายจากคณะกรรมการ มิได้ โดยเห็นควรใช้ถ้อยคำตามร่างมาตรา ๑๙ วรรคสาม ที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ “ผู้ประกอบการธุรกิจ จะเรียกชดเชยค่าเสียหายจากคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเพราะเหตุที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีคำสั่งตามวรรคหนึ่งมิได้”

กองคุ้มครองผู้บริโภคด้านโฆษณา สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เห็นว่า ตามร่างมาตรา ๑๙ “มาตรา ๒๘ กรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาไม่เหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใด ที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑)...” ขอเสนอแก้ไขเพิ่มเติม โดยเพิ่มมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๒) เข้าไปด้วย เนื่องจากการใช้ข้อความโฆษณาที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง เป็นลักษณะความผิดที่รุนแรง การใช้ข้อความโฆษณาที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญก็เป็นลักษณะ ความผิดที่รุนแรงเหมือนกัน การเพิ่มมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๒) เข้าไปด้วยจะเป็นเครื่องมือที่เพิ่มความสะดวก ในการทำงาน เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นด้วยตามที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ และให้เพิ่ม บทบัญญัติที่คุ้มครอง สคบ. หรือเจ้าหน้าที่ ให้พ้นความรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา

มาตรา ๒๐ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เห็นว่า มาตรา ๒๔/๑ เกี่ยวกับ เรื่องสินค้าที่เป็นอันตรายหรือบริการที่เป็นอันตราย ควรจะเพิ่มอำนาจ สคบ. ในการกำหนดว่าสินค้าใดเข้าข่าย ที่จะ เป็นสินค้าที่เป็นอันตราย หรือบริการใดเป็นบริการที่ไม่ปลอดภัย

มาตรา ๒๔/๒ ควรมีการประกาศประเภทของสินค้าและบริการ

มาตรา ๒๔/๒ (๕) มาตรฐานความปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับเป็นการทั่วไปของสินค้า ประเภทนั้น เห็นว่า เรื่องมาตรฐานความปลอดภัยใช้อะไรอ้างอิง หรือใช้อะไรเป็นหลักในการพิจารณา

มาตรา ๒๔/๘ กรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจ ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ใครเป็นผู้จ่าย หากไม่เขียนไว้ ให้ชัดเจนจะเกิดปัญหาในการตีความ

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า ตามมาตรา ๒๔/๘ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ ควรเขียนไว้ให้ชัดเจนว่าใครเป็นผู้จ่าย เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ กรมวิชาการเกษตร เห็นว่า มีการกำหนด ระยะเวลาการทำงานของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง แต่ไม่มีการกำหนดระยะเวลาการทำงานของเจ้าหน้าที่ อาจทำให้เกิดความล่าช้า

มาตรา ๒๑ ไม่มีผู้แสดงความความคิดเห็น

มาตรา ๒๒ สำนักงานอัยการสูงสุด เห็นว่า ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้แต่งตั้งเป็นระดับคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคแต่งตั้งพนักงานอัยการหรือข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเจ้าหน้าที่ คุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล แต่ตามร่างมาตรา ๓๙/๑ ในการดำเนินคดีประเภทเดียวกันชนิดเดียวกันผู้แต่งตั้งเป็นระดับเลขาธิการเท่านั้น โดยเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภคเป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิด สิทธิของผู้บริโภคในศาล ไม่มีการแต่งตั้งพนักงานอัยการด้วย เป็นการลดระดับของผู้แต่งตั้งและลดตำแหน่ง ผู้ได้รับแต่งตั้งให้เหลือเพียงส่วนเดียว และมีความเห็นว่ามาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังสามารถใช้งานได้ ทั้งนี้หากจะยังคงร่างมาตรา ๓๙/๑ ไว้ก็ควรมีการวางหลักเกณฑ์ว่าคดี ประเภทใดบ้างที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะมอบหมายให้พิจารณาและดำเนินคดีแทนได้ และวางหลักเกณฑ์ ว่าคดีประเภทใด ที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะมอบหมายให้พิจารณาและดำเนินคดีแทนได้

สำนักงานศาลยุติธรรม เห็นว่า ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีเงื่อนไขในการฟ้องคดีว่า “การดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม” ซึ่งสอดคล้องกับการถอนฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ วรรคสาม

โดยมีเงื่อนไขว่า “การถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม” เมื่อพิจารณาร่าง มาตรา ๓๙/๑ กรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ดำเนินคดี ไม่มีการกำหนดเงื่อนไข ในการฟ้องคดีว่าการดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม แต่มีการกำหนดให้นำความ ในบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคเกี่ยวกับการถอนฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับด้วย เห็นว่าไม่สอดคล้องกัน

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เห็นว่า จะเกิดปัญหาเรื่องความไม่เป็นเอกภาพในการพิจารณา คือ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคอาจพิจารณาไม่เป็นไป ในแนวทางเดียวกัน

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นด้วย กับการที่ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจ ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคแทนผู้บริโภคได้ด้วย เพราะจะทำให้สามารถทำงานได้คล่องตัว มากยิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์สาธารณะ แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบและนโยบายของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๒๓ มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า เรื่องบทกำหนดโทษ การที่บัญญัติโทษปรับน้อยเกินไป ไม่ทำให้ผู้ประกอบการเกิดความเกรงกลัว ซึ่งหากจะมีการเพิ่มโทษควรต้องเพิ่มโทษทั้งหมดทั้งระบบ

มาตรา ๒๔ ไม่มีผู้แสดงความความคิดเห็น

มาตรา ๒๕ ไม่มีผู้แสดงความความคิดเห็น

มาตรา ๒๖ ไม่มีผู้แสดงความความคิดเห็น

มาตรา ๒๗ ไม่มีผู้แสดงความความคิดเห็น

มาตรา ๒๘ ไม่มีผู้แสดงความความคิดเห็น

มาตรา ๒๙ ไม่มีผู้แสดงความความคิดเห็น

มาตรา ๓๐ ไม่มีผู้แสดงความความคิดเห็น

มาตรา ๓๑ ไม่มีผู้แสดงความความคิดเห็น

มาตรา ๓๒ ไม่มีผู้แสดงความความคิดเห็น

มาตรา ๓๓ บทกำหนดโทษกรณีสมาคมหรือมูลนิธิฟ้องคดีเพื่อกันแก๊งผู้ประกอบการประกอบธุรกิจ สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่าควรลด

โทษให้น้อยลง

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า โทษตามมาตรา ๖๐ กรณีที่ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบการธุรกิจคนใด เป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกันแก๊งผู้ประกอบการธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มีบทกำหนดโทษที่สูงเกินไป ควรปรับแก้ ลดโทษให้น้อยลง

มาตรา ๓๔ ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๕ สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า ควรใช้ถ้อยคำเดิมตามร่างที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ

กรมบัญชีกลาง เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๕ การเสนอกฎหมายที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐไม่ต้องนำเงินรายได้หรือเงินอื่นใด ส่งคลัง ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีมีความจำเป็นและเกิดประโยชน์ในการที่หน่วยงานของรัฐนั้นจะมีเงินเก็บไว้ เพื่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของตน โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อนเสนอกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรี ดังนั้น ตามมาตรา ๓๕ การจะเขียนยกเว้นให้ค่าปรับจากการเปรียบเทียบ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบความผิด ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน

มาตรา ๓๖ ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๗ ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๘ ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

ความเห็นเพิ่มเติม

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เสนอความเห็นเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

๑. ควรกำหนดเพิ่มสิทธิผู้บริโภคให้สอดคล้องกับสิทธิผู้บริโภคสากล
 ๒. ประเด็นเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ควรเพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่รับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ประจำปี และเน้นการทำงานโดยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน คำนี้ถึงหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน
 ๓. ควรนิยามคำว่า “องค์กรผู้บริโภค” คือตัวแทนของผู้บริโภค
- กรมการค้าภายใน เห็นว่า ควรแก้ไขนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกและความและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่”

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เห็นว่า ควรแก้ไขนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” ตามร่างที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ

หมายเหตุ รายละเอียดสรุปการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โปรดศึกษาเพิ่มเติมจาก (เอกสารแนบท้ายภาคผนวก หน้า (๕๑) - (๖๗))

๓. สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตรากฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ
ผลกระทบในด้านเศรษฐกิจและสังคม ที่อาจเกิดขึ้นจากการตราร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีดังนี้^๔

^๔ อ้างถึงแล้ว เจริญธรรมที่ ๒, หน้า - ๑ -

ด้านเศรษฐกิจ

- **เชิงบวก** : กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคมีเหตุผลโดยตรงในการคุ้มครองผู้บริโภค อย่างไรก็ตามกฎหมายดังกล่าวถือเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจอีกทางหนึ่ง เพราะเมื่อผู้ประกอบการธุรกิจได้ดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างครบถ้วนแล้ว ก็จะส่งผลให้ผู้บริโภคเกิดความเชื่อมั่นต่อผู้ประกอบการธุรกิจนั้น ๆ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก : ประชาชนทั่วไป

ด้านสังคม

- **เชิงบวก** : กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมตามสมควรแก่ผู้บริโภค โดยกำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจต่อผู้บริโภค

- **ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก** : ประชาชนทั่วไป

๔. การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th สื่อสิ่งพิมพ์ และเอกสารต่าง ๆ รวมถึงมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดทั่วประเทศ

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว เห็นควรยืนยันตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๖. ความเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว เห็นว่าได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร

๑. เพื่อบูรณาการการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งระบบให้เกิดเป็นรูปธรรมเป็นการยกมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคในภาพรวม

๒. เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ขององค์กรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

๓. เพื่อปรับปรุงขั้นตอนและกระบวนการในการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔. เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับสถานการณ์การละเมิดสิทธิในปัจจุบัน

เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องใด

เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศไทยมีการแบ่งอำนาจและหน้าที่ในการคุ้มครองผู้บริโภคให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามลักษณะความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของแต่ละหน่วยงาน โดยมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกฎหมายกลางในการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค หน่วยงานต่าง ๆ จึงมีการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานในลักษณะต่างคนต่างปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของตน โดยมิได้มีการกำหนดนโยบายหรือมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคร่วมกันมิได้มีการร่วมมือกันหรือบูรณาการงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ อีกทั้งปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภคบางกรณีไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้โดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเพียงหน่วยงานเดียว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติงานร่วมกันกับหน่วยงานอื่น ๆ และที่สำคัญคือบางกรณีก็ไม่มีหน่วยงานของรัฐเป็นผู้รับผิดชอบหรือมีอำนาจและหน้าที่โดยตรงในการดำเนินการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภค เป็นเหตุให้ปัจจุบันผู้บริโภคที่ถูกละเมิดสิทธิยังไม่ได้รับการคุ้มครองเท่าที่ควร แม้ว่ากฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจะเป็นกฎหมายกลางในการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค แต่กฎหมายดังกล่าวก็เป็นกฎหมายในลักษณะเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมายเฉพาะเท่านั้น จึงเป็นเหตุให้มีข้อจำกัดหลายประการ สมควรที่จะต้องมืองค์กรของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของชาติ บูรณาการหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐเข้าด้วยกัน การบังคับใช้กฎหมายร่วมกัน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภค อีกทั้งการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ และปรับปรุงกระบวนการขั้นตอนในการบังคับใช้กฎหมายก็เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

ในกรณีที่ไม่มีกรแก้ไขกฎหมายอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเป็นภารกิจของรัฐ

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด

ผู้บริโภคอาจถูกละเมิดสิทธิมากขึ้น

๑.๓ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มีกี่ทางเลือก มีทางเลือกอะไรบ้าง แต่ละทางเลือกมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

มีหนึ่งทางเลือก คือ ออกกฎหมายเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อดี ทำให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

ไม่มีข้อเสีย

๑.๔ มาตรการที่บรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจคืออะไร

ออกกฎหมายเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยการปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อเชื่อมโยงการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายต่าง ๆ ไม่ให้ขัดแย้งกัน ปรับปรุงมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัยโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่องด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการและกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีแทนผู้บริโภค และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับค่าปรับจากการเปรียบเทียบในส่วนที่เกิดจากการดำเนินงานของตน ตลอดจนปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสม

๑.๕ ภารกิจนั้นจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

๑. ทำให้เกิดการบูรณาการการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งระบบให้เกิดเป็นรูปธรรมเป็นการยกมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคในภาพรวม

๒. ทำให้เกิดการปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ขององค์กรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

๓. ทำให้เกิดการปรับปรุงขั้นตอนและกระบวนการในการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔. ทำให้เกิดการปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคืออะไร

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีการประกาศใช้เป็นกฎหมาย

ตัวชี้วัดความสัมฤทธิ์ของกฎหมายมีอย่างไร

มีระบบการคุ้มครองผู้บริโภคที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๑.๗ การทำภารกิจสอดคล้องกับพันธกรณีและความผูกพันตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยมีต่อรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศใด ในเรื่องใด

ไม่มี

การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นผลดีหรือก่อให้เกิดภาระแก่ประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร
ไม่มี

๒. ผู้ทำภารกิจ

๒.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้
รัฐควรเป็นผู้ทำภารกิจเอง เนื่องจากรัฐเป็นองค์กรที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะบังคับให้
ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดได้อย่างเคร่งครัด

ภารกิจนี้ควรทำร่วมกับเอกชนหรือไม่ อย่างไร

ตามบทบัญญัติมาตรา ๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
ได้กำหนดให้ รัฐต้องจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ
ของผู้บริโภคด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ข้อมูลที่เป็นจริง ด้านความปลอดภัย ด้านความเป็นธรรม
ในการทำสัญญา หรือด้านอื่นใดอันเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค ดังนั้น รัฐควรเป็นผู้ทำภารกิจนี้เองไม่ควรทำ
ร่วมกับเอกชน

๒.๒ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะเกิดแก่การให้บริการประชาชน ควรทำภารกิจนี้
ร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศไทยปัจจุบันมีหลายหน่วยงานซึ่งแต่ละ
หน่วยงานมีอำนาจและหน้าที่ในการให้ความคุ้มครองผู้บริโภคที่แตกต่างกันตามเจตนารมณ์ของกฎหมายแต่ละ
ฉบับ โดยอาจเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งในทางตรงและทางอ้อมซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะ การแก้ไขกฎหมาย
ฉบับนี้ซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่ใช้คุ้มครองผู้บริโภคเป็นการทั่วไป ก็เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบูรณาการงาน
ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคร่วมกับหน่วยงานอื่น ให้เกิดเป็นรูปธรรมเพื่อยกมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคใน
ภาพรวม

๒.๓ ภารกิจดังกล่าวหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำ จะได้รับประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่า
หรือไม่

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นกฎหมายกลางที่ใช้คุ้มครองผู้บริโภคเป็น
การทั่วไป ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค การแก้ไขกฎหมายดังกล่าว
เพื่อให้เกิดความชัดเจน และมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ควรให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง
ผู้บริโภคเป็นผู้ทำภารกิจ ในฐานะเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
ปัจจุบันมีปัญหาการถ่ายโอนภารกิจให้กับท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก แต่ก็เกิดปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
อัตรากำลัง ความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องต่าง ๆ ที่มีการถ่ายโอน ประเด็นที่เกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นได้มีการแก้ไขกำหนดให้ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและ
ดำเนินการเปรียบเทียบความผิดตามที่ได้รับมอบหมาย ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ การจัดทำภารกิจนั้นมีความสอดคล้องกับเรื่องใด อย่างไร

หน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function)) ในเรื่อง

เป็นไปตามพันธกิจของหน่วยงานที่ต้องพัฒนากฎหมายและนโยบายด้านการคุ้มครองผู้บริโภคให้ทันต่อเหตุการณ์ มีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาวการณ์

หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ ในเรื่อง

ยุทธศาสตร์ชาติ ในเรื่อง

การปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่อง

การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลใน

สังคมไทย

แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในเรื่อง การปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย

๓.๒ การทำภารกิจนั้นสามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่
ภารกิจนี้ไม่สามารถใช้มาตรการทางบริหารได้ ต้องออกกฎหมายเท่านั้น

ถ้าใช้มาตรการทางบริหารจะมีอุปสรรคอย่างไร

๓.๓ ในการทำภารกิจนั้น เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมายในขณะนี้

เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้บังคับใช้มาเป็นเวลานานแล้วทำให้บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

(ก) การใช้บังคับกฎหมาย

ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วประเทศ

เนื่องจาก ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายกลางที่ใช้คุ้มครองผู้บริโภคเป็นการทั่วไป

มาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภคไม่มีการเลือกปฏิบัติ จึงต้องบังคับพร้อมกันทั่วประเทศ

ทयอยใช้บังคับเป็นท้องที่ ๆ ไป เนื่องจาก

ใช้บังคับบางท้องที่ เนื่องจาก

(ข) ระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

ใช้บังคับทันทีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจาก

มีการทอระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาเท่าใด เพราะเหตุใด

กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีความยึดโยงกับกฎหมายฉบับอื่นอีกหลายฉบับ ประกอบกับมีหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงาน อาทิ ศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ที่อาจจะต้องนำกฎหมายฉบับนี้ไปใช้ ดังนั้น เพื่อการเตรียมความพร้อมในการดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด จึงสมควรมีระยะเวลาก่อนที่กฎหมายจะมีผลใช้บังคับ จึงกำหนดให้กฎหมายมีผลใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม

ควรกำหนดระยะเวลาการสิ้นสุดไว้ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓.๕ เหตุใดจึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น เช่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น

เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ การแก้ไขกฎหมายต้องตราเป็นร่างพระราชบัญญัติ ไม่อาจตราเป็นกฎหมายในลักษณะอื่น เพื่อกำหนดสิทธิและหน้าที่อันเป็นการทั่วไป

๓.๖ ลักษณะการใช้บังคับ

- ควบคุม (ข้ามไปข้อ ๓.๗)
- กำกับ/ติดตาม (ข้ามไปข้อ ๓.๘)
- ส่งเสริม
- ระบบผสม

เหตุใดจึงต้องใช้ระบบดังกล่าว

เพื่อให้มีการกำกับ ควบคุม ให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๑ เพราะเหตุใดจึงกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต หรือใช้ระบบอื่นที่มีผลเป็นการควบคุม
ไม่มี

๓.๗.๒ มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตหรือไม่ ถ้ามี มีความจำเป็นอย่างไร คุ่มค่าต่อ
ภารกิจที่เกิดแก่ประชาชนอย่างไร

ไม่มี

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการอนุญาตหรือไม่อย่างไร

ไม่มี

๓.๗.๔ มีขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตหรือไม่

ไม่มี

๓.๗.๕ มีการเปิดโอกาสให้มีการอุทธรณ์การปฏิเสธคำขอ การให้ยื่นคำขอใหม่ หรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

๓.๗.๖ มีการต่ออายุการอนุญาตหรือไม่

ไม่มี

มีการตรวจสอบก่อนการต่อใบอนุญาตหรือไม่

ไม่มี

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๓.๘.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นมีการใช้ระบบคณะกรรมการ หรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไร

มีการใช้ระบบคณะกรรมการ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง คือ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ ทำหน้าที่ในการพิจารณาและสั่งการเกี่ยวกับความปลอดภัยของสินค้าและบริการ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่เดิมของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อลดภาระงานของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นลักษณะงานประจำ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการเชิงนโยบายอย่างเดียว

๓.๘.๒ คณะกรรมการที่กำหนดขึ้นมีอำนาจซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการอื่นหรือไม่
ไม่มีอำนาจซ้ำซ้อน
หากมีความซ้ำซ้อน จะดำเนินการอย่างไรกับคณะกรรมการอื่นนั้น
ไม่มี

๓.๘.๓ องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนายกรัฐมนตรีหรือ
หัวหน้าส่วนราชการหรือไม่

กฎหมายปัจจุบันมีการกำหนดให้นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
ในด้านการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ มีการเพิ่มหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการคุ้มครอง
ผู้บริโภคให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน

เหตุใดจึงต้องกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ
เพื่อให้องค์ประกอบของคณะกรรมการมีความเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน

๓.๙ มีกรอบหรือแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หรือไม่ อย่างไร
ไม่มี

๓.๑๐ ประเภทของโทษที่กำหนด

โทษทางอาญา โทษทางปกครอง ระบบผสม

๓.๑๑ การกำหนดโทษทางอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล เพราะเหตุใด
เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานาน
ทำให้บทกำหนดโทษในพระราชบัญญัตินี้ ไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับการกระทำของผู้
ประกอบธุรกิจมีการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคมากขึ้น จึงควรแก้ไขบทกำหนดโทษ เพื่อป้องปรามการกระทำ
ความผิด และคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓.๑๒ ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษทางอาญาเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงอย่างไร

เนื่องจากประเด็นเรื่องความปลอดภัยของสินค้าและบริการ เป็นเรื่องที่อาจก่อให้เกิดความ
เสียหายต่อผู้บริโภคเป็นวงกว้าง รัฐจึงควรมีมาตรการส่งเสริมให้ผู้ประกอบธุรกิจใช้ความระมัดระวังในการจัดหา
สินค้ามาเพื่อจำหน่ายให้หรือให้บริการแก่ผู้บริโภค โดยสินค้าหรือบริการนั้นจะต้องเป็นสินค้าหรือบริการที่
ปลอดภัย และควรมีมาตรการทางกฎหมายในการป้องปรามการกระทำความผิดอันเป็นการคุ้มครองสิทธิ
ผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๔.๑ การดำเนินการตามภารกิจในเรื่องนี้มีกฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันหรือไม่

กฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศไทยปัจจุบันมีจำนวนมากหลายฉบับ
ซึ่งในกฎหมายแต่ละฉบับมีอำนาจและหน้าที่ในการให้ความคุ้มครองผู้บริโภคที่แตกต่างกันตามเจตนารมณ์ของ
กฎหมายฉบับนั้น ๆ โดยอาจเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งในทางตรงและทางอ้อมซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะ

การยกร่างแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่ใช้คุ้มครองผู้บริโภคเป็นการทั่วไป ก็เพื่อให้เกิดความชัดเจน มีประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย

๔.๒ ในกรณีที่มีกฎหมายขึ้นใหม่ เหตุใดจึงไม่ยกเลิก แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันที่มีอยู่
ไม่มี

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย คือส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้ประกอบธุรกิจ

- ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง ได้แก่ ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้ประกอบธุรกิจ
- ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชียงบวก

กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคมีเหตุผลโดยตรงในการคุ้มครองผู้บริโภค อย่างไรก็ตามกฎหมายดังกล่าวถือเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจอีกทางหนึ่ง เพราะเมื่อผู้ประกอบการได้ดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างครบถ้วนแล้ว ก็จะส่งผลให้ผู้บริโภคเกิดความเชื่อมั่นต่อผู้ประกอบการนั้น ๆ

ผู้รับผลกระทบเชิงบวก

ประชาชนทั่วไป

- เชียงลบ

ไม่มี

ผู้รับผลกระทบเชิงลบ

ไม่มี

ด้านสังคม

- เชียงบวก

กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมตามสมควรแก่ผู้บริโภค โดยกำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจต่อผู้บริโภค

ผู้รับผลกระทบเชิงบวก

ประชาชนทั่วไป

- เชียงลบ

ไม่มี

ผู้รับผลกระทบเชิงลบ

ไม่มี

ด้านอื่น ๆ

- เชียงบวก

ไม่มี

ผู้รับผลกระทบเชียงบวก

ไม่มี

- เชียงลบ

ไม่มี

ผู้รับผลกระทบเชียงลบ

ไม่มี

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

ไม่มี

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๕.๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

ประชาชนในฐานะผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรม ความสะดวก ความรวดเร็ว จากการให้บริการสาธารณะของรัฐมากขึ้น

๕.๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

การประกอบกิจการเป็นไปโดยความสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด

เป็นการสร้างมาตรฐานให้กับผู้ประกอบการธุรกิจในการขายสินค้าหรือให้บริการแก่ผู้บริโภค

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด

เมื่อผู้ประกอบการมีการขายสินค้าหรือการให้บริการที่มีมาตรฐาน มีเสรีทางการค้า มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมในตลาด ก็จะเป็นผลให้ผู้ประกอบการมีการพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการ มีการแข่งขันด้านราคาอย่างเป็นธรรมจึงเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการของไทยให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา มากน้อยเพียงใด

ไม่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขกฎหมายครั้งนี้

๕.๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร

เป็นการเสริมสร้างการบริการสาธารณะของรัฐ

สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด

ไม่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขกฎหมายครั้งนี้

๕.๔.๔ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะ
ได้รับ ได้แก่

ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมจากการซื้อสินค้าและรับบริการมากยิ่งขึ้น

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย
ไม่มี

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชนและการ
ที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

การดำเนินการตามร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้สร้างภาระหรือกำหนดหน้าที่แก่ผู้ประกอบการธุรกิจ
ผู้บริโภค เพิ่มเติมขึ้นแต่อย่างใด

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่จะต้องใช้

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในระยะห้าปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย

โดยเป็นงบดำเนินการจำนวน และงบลงทุนจำนวน

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีความพร้อมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็นภาระด้านบุคลากรได้กำหนดให้มีการเกลี่ยอัตรากำลังภายในของสำนักงานคณะกรรมการ
คุ้มครองผู้บริโภค ด้านงบประมาณใช้จากงบประมาณของสำนักงาน ฯ ที่ได้รับการจัดสรร จึงมีความพร้อมที่จะ
ปฏิบัติภารกิจตามกฎหมายฉบับนี้ อย่างไรก็ตามในอนาคตการขยายสินค้าหรือการให้บริการของผู้ประกอบธุรกิจ
อาจมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคอาจมีความจำเป็นที่
จะต้องขอรับการสนับสนุนบุคลากร และงบประมาณเพิ่มเติมตามความจำเป็น

๖.๒ ในกรณีที่เป็นร่างกฎหมายที่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง มีความเห็นของหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดอัตรากำลังและงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบ ซึ่งมีการรับฟังความคิดเห็น
จากหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาล
ยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการ
ปฏิรูปกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กรมบัญชีกลาง กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมวิชาการเกษตร กรมการค้าภายใน
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมที่ดิน สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น สมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทย มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค สมาพันธ์ชมรมคุ้มครองผู้บริโภค
กรุงเทพมหานคร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย

๖.๓ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

วิธีการสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ แก่ผู้บริโภคอย่างกว้างขวาง และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยการจัดสัมมนาและประชุมเชิงปฏิบัติการ

การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th สื่อสิ่งพิมพ์ และเอกสารต่าง ๆ รวมถึงมีหนังสือแจ้งเวียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดทั่วประเทศ

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้รักษาการตามกฎหมาย

๗.๑ มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานนั้นอย่างไร

ไม่มี

๗.๒ มีความเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานอื่นหรือไม่อย่างไร

ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

๗.๓ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

มีการบูรณาการหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภค

๗.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมาย ได้แก่ นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๘. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่กำหนดสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

เกิดประโยชน์สุขของประชาชน

เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น

มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์

ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ

มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ การเปิดเผยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘.๒.๑ ในกฎหมายมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องใดบ้าง แต่ละขั้นตอนใช้เวลาดำเนินการเท่าใด

ไม่มี

๘.๒.๒ หากมีการใช้ดุลพินิจ การใช้ดุลพินิจสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม
อย่างไร

ไม่มี

๘.๒.๓ ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ใช้หลักกระจายอำนาจ หรือมอบอำนาจเพื่อให้ประชาชน
ได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพอย่างไร

มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจ
มอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติการหรือดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ เพื่อให้ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและดำเนินการ
เปรียบเทียบความผิดตามที่ได้รับมอบหมายตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

๘.๓ มีระบบการตรวจสอบและคานอำนาจอย่างไรบ้าง

๘.๓.๑ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานภายในหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะเป็นผู้ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและมาตรการในการ
คุ้มครองผู้บริโภคของชาติ เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมาย กำกับดูแล
เร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็นเพื่อการ
คุ้มครองผู้บริโภค เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐจัดทำ ทบทวน
ประเมิน ปรับปรุงการปฏิบัติราชการตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภคแห่งชาติ ให้ความเห็นเพื่อ
ประกอบการพิจารณาของส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ
และกำกับดูแลการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ให้ปฏิบัติ
ตามนโยบายและมาตรการของคณะกรรมการ และให้มีตัวแทนจากทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็น
กรรมการ

๘.๓.๒ มีกระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกหรือไม่ อย่างไร

บุคคลภายนอกสามารถร้องเรียนมายังสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของ
กฎหมายลำดับรองนั้น หรือไม่ ได้ยกร่างกฎหมายลำดับรองในเรื่องใดบ้าง

๑. ร่างระเบียบคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การดำเนินคดีของเลขาธิการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. (มาตรา ๓๙/๑)	เพื่อเป็นการกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ในการดำเนินคดีผู้บริโภค แทนผู้บริโภคของเลขาธิการคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค	๑ ปี
--	--	------

๙.๒ มีกรอบในการตราอนุบัญญัติเพื่อป้องกันการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควรอย่างไร

ไม่มี

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็น

ไม่ได้มีการรับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบที่รับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ

สำนักงานประมาณ

สำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก.พ.ร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ภาคประชาชน/องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ

ประชาชนทั่วไป

องค์กรอื่น ได้แก่ มูลนิธิ สมาคม สหพันธ์ ชมรม ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ฯลฯ

๑๐.๒ มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้มีการรับฟังความเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติแล้วโดยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) จัดการสัมมนาทางวิชาการ โครงการประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรม ทีเค พาเลช กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมการสัมมนา จำนวน ๖๐ คน โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ได้แก่ สำนักรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง กระทรวงยุติธรรม กระทรวงคมนาคม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพาณิชย์ กรมการค้าภายใน กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมที่ดิน สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ธนาคารแห่งประเทศไทย กรมบัญชีกลาง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานอัยการสูงสุด สภานายความ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทย และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค สมาพันธ์ชมรมคุ้มครองผู้บริโภค กทม.

(๒) เปิดให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

หลังจากดำเนินการรับฟังความคิดเห็นแล้ว สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาในชั้นรับหลักการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้รับแจ้งจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ เห็นชอบให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว โดยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) เปิดให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th และเว็บไซต์ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

(๒) จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันจันทร์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๙.๓๐ - ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุม ๕ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๕ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๔๑ ครั้ง ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคดำเนินการรับฟังความคิดเห็น จัดทำคำชี้แจงตามหลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) และวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วโดยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) เปิดให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th และเว็บไซต์ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

(๒) จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันอังคารที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุม ๕ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๕ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

๑๐.๓ จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและเสนอมาประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

จัดทำ

ไม่มีการจัดทำ

ในกรณีจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น มีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้หรือไม่

วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น

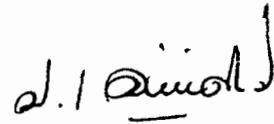
ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

รายละเอียดของการรับฟังความคิดเห็น ปรากฏตามสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นแนบท้าย

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรีฯ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีฯ แล้ว

พลตำรวจตรี

(ประสิทธิ์ เฉลิมวุฒิศักดิ์)

เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

วัน/เดือน/ปี ที่จัดทำ ๒๕ ต.ค. ๒๕๖๑

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

โทร. ๐ ๒๑๔๓ ๐๓๕๘ (นายพัศกรฯ และนางสาวณัฐกัญญาฯ)

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๗๖๓ ถึง ๖๔

E-mail : Passakorn.t@ocpb.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๗๔๘๓ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ลงมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานศาลยุติธรรม และฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ไปประกอบการพิจารณาด้วยแล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณา โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงาน ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงาน ก.พ.ร.) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมวิชาการเกษตร) กระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าภายใน) กระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) กระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) ธนาครแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด สภานายความ และมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๑.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” “คณะกรรมการ” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “เลขาธิการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

๑.๒ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้มีอำนาจในการป้องกันและตรวจสอบการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิผู้บริโภคทุกกรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๑.๓ เพิ่มให้กรรมการ กรรมการเฉพาะเรื่อง และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (เพิ่มมาตรา ๗/๑)

๑.๔ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นคณะกรรมการในการกำกับดูแลนโยบายด้านการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศ และแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาท (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ (๑/๑) และ ๑๐ (๙))

๑.๕ แก้ไขเพิ่มเติมวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เมื่อครบกำหนดตามวาระให้กรรมการอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

๑.๖ เพิ่มคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ (ยกเลิกมาตรา ๑๐ (๒) และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑)

๑.๗ แก้ไขเพิ่มเติมให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

๑.๘ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้สามารถแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค และเพิ่มอำนาจให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

๑.๙ แก้ไขเพิ่มเติมให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจในการเสนอเรื่องให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาออกคำสั่งกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายต่าง ๆ มิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ครบขั้นตอน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

๑.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาให้สามารถออกคำสั่งระงับการโฆษณาเป็นการชั่วคราว และแก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินการตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘)

๑.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยสัญญาให้สามารถออกประกาศควบคุมสัญญาได้ครอบคลุมในธุรกิจทุกประเภทมากยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ ทวิ)

๑.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้สามารถมอบหมายให้คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแต่งตั้งพิจารณาและมีมติดำเนินคดีแทนผู้บริโภคได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

๑.๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๘ สามารถอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)

๑.๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ กรณีที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ วรรคสอง และกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากที่สั่งตามมาตรา ๓๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๓)

๑.๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมกรณีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ในส่วนที่สันนิษฐานความผิดอาญาของผู้ต้องหาและจำเลย โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยได้กระทำการหรือมีเจตนาประการใดเกี่ยวกับความผิดนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๙)

๑.๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมให้ค่าปรับที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

๒. ความเห็นและข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่าโดยที่ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งใช้บังคับมาเป็นเวลานานให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยมีการเพิ่มบทบัญญัติให้นำเงินค่าปรับที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ตกเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และไม่ขัดแย้งกับวาระการปฏิรูปการกระจายอำนาจท้องถิ่น การปรับโครงสร้างอำนาจส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใด ดังนั้น จึงเห็นสมควรที่คณะรัฐมนตรีจะให้ความเห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) เสนอ

๒.๒ กระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้ว เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) เสนอ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นคณะกรรมการเชิงนโยบาย และแบ่งอำนาจหรือมอบอำนาจที่เป็นลักษณะงานประจำให้กับคณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรืออนุกรรมการเป็นผู้ดำเนินการแทน แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และพนักงานเจ้าหน้าที่ให้สามารถดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามให้มีความชัดเจน แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการการเยียวยาความเสียหาย เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น แก้ไขเพิ่มเติมขั้นตอนและกระบวนการการบังคับใช้กฎหมายให้มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับปัจจุบัน โดยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย อันเป็นการยกระดับมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศทั้งระบบ

๒.๓ กระทรวงพาณิชย์พิจารณาแล้ว เห็นว่าไม่มีบทบัญญัติใดขัดหรือแย้งหรือมีผลกระทบต่อการทำงานตามกฎหมายในความรับผิดชอบของกระทรวงพาณิชย์ ประกอบกับเป็นการยกระดับมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศทั้งระบบ เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมยิ่งขึ้น จึงเห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่าการกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแห่งชาติมีอำนาจกำหนดมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศ มาตรการดังกล่าวควรคำนึงถึงเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีจำนวนมากและกฎหมายแต่ละฉบับมีเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์แตกต่างกัน

๒.๔ กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยในหลักการของ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) เสนอ

๒.๕ กระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ เป็นการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่บังคับใช้มาเป็นเวลานาน จะทำให้การดำเนินการ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคมีประสิทธิภาพตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และทำให้กระบวนการคุ้มครอง ผู้บริโภคมีมาตรฐานและเป็นธรรมต่อผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น อีกทั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคได้พิจารณาตัดเรื่องการกำหนดเงินเพิ่มให้กับข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคออกจากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามความเห็นของ คณะกรรมการพิจารณาโครงสร้างหน่วยงานและระบบค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐและ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ (เรื่อง ค่าตอบแทนของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ ประเภทต่าง ๆ) และได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับการจัดทำกฎหมายวิธีรวมตัวกันจัดตั้ง องค์กรคุ้มครองผู้บริโภคตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ (เรื่อง การเตรียมการ ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่) แล้ว จึงเห็นควรให้ความเห็นชอบในหลักการของ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) เสนอ แต่อย่างไรก็ตาม กระทรวงยุติธรรมมีข้อสังเกตบางประการ ตามร่างมาตรา ๒๖ และร่างมาตรา ๒๗ ซึ่งกำหนดบทลงโทษทางอาญาสำหรับผู้ประกอบธุรกิจ ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการไว้ ซึ่งอาจมีประเด็นปัญหา ในทางปฏิบัติว่า หากผู้ประกอบการใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งตามร่างมาตรา ๒๓ ต่อคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภคด้วยแล้ว เจ้าพนักงานจะดำเนินการทางอาญาต่อผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนคำสั่ง ดังกล่าวได้หรือไม่

๒.๖ กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เนื่องจากเป็นการบูรณาการของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่ เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเข้าด้วยกันเพื่อยกระดับมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศ ทั้งระบบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมและได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

๒.๗ กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการต่อร่างพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภคดังกล่าว เนื่องจากมีผลเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องกรณีไม่มีองค์กรของรัฐ ที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของชาติ และบูรณาการการดำเนินการและการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมกัน อีกทั้ง เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองผู้บริโภคให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายด้วยความสะดวกรวดเร็วและได้รับความ เป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๒.๘ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีโดยสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กำหนดหลักการให้รายได้และค่าปรับที่เกิดจากการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับวาระปฏิรูปการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และปัจจุบันได้มีการถ่ายโอนภารกิจด้านคุ้มครองผู้บริโภคบางส่วนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีการแต่งตั้งให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว

๒.๙ สำนักงานประธานพิจารณาแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีวัตถุประสงค์เพื่อให้กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคมีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยผ่านกลไกของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแห่งชาติและพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเป็นธรรมและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นการยกระดับมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศทั้งระบบให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรที่คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ

สำหรับภาระค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จากกรณีการเพิ่มองค์ประกอบและการแก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค นั้น เห็นสมควรให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคใช้จ่ายและเบิกจ่ายจากรายการค่าใช้จ่ายในการอำนวยความสะดวกใช้กฎหมายและคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคของสำนักงานฯ ซึ่งมีค่าตอบแทนกรรมการต่าง ๆ รวมอยู่ด้วยแล้ว

๒.๑๐ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการทำนองเดียวกับร่างฯ ที่สำนักงานฯ ได้เคยให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี และได้ส่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไปแล้ว สรุปความได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยแก้ไของค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นคณะกรรมการระดับนโยบาย มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภคของชาติและกำกับดูแลการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ให้ปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการของคณะกรรมการ จึงอาจมีผลกระทบต่อหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับข้อสั่งการของรองนายกรัฐมนตรี (พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย) และความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น แก้ไขบทนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” โดยตัดอำนาจของคณะกรรมการในการออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับแนวทางในการตีความออก (ร่างมาตรา ๓) ตัดการกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญาออก (ร่างมาตรา ๖) ดังนั้น คณะรัฐมนตรีจึงชอบที่จะพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้สำนักงานฯ ตรวจสอบพิจารณาแล้ว สำนักงานฯ จะได้ดำเนินการตรวจพิจารณาโดยละเอียดต่อไป

๒.๑๑ สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองผู้บริโภคให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายด้วยความสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคยังได้ปรับปรุงร่างกฎหมายในบางมาตราให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายอื่นและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว จึงเห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๒.๑๒ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นที่สำคัญทั้งในด้านการปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและบูรณาการการทำงานเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศ เพื่อให้การดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) อยู่ระหว่างการประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งอาจมีข้อกำหนดที่แตกต่างจากแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) ดังนั้น การกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ต้องส่งค่าปรับให้เป็นรายได้ของแผ่นดินจึงควรคำนึงถึงความสอดคล้องของข้อกำหนดตามแผนการกระจายอำนาจและแผนปฏิบัติการฉบับใหม่ด้วย

๒.๑๓ สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพและให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น อันจะส่งผลให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมอย่างทั่วถึงโดยมีข้อสังเกตดังนี้

(๑) ร่างมาตรา ๗ การปรับเปลี่ยนชื่อคณะกรรมการจาก “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” เป็น “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแห่งชาติ” นั้น เห็นควรพิจารณาถึงความจำเป็นและความเหมาะสมในการกำหนดให้มีคำว่าแห่งชาติ เนื่องจากประเทศไทยเป็นรัฐเดี่ยวทุกองค์กรที่จัดตั้งทำหน้าที่ในฐานะองค์กรแห่งชาติอยู่แล้ว

(๒) ร่างมาตรา ๑๔ วรรคสาม ที่กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีนั้น ไม่ควรมีข้อกำหนดดังกล่าวในร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากอนุมาตรา (๓) ของมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี ดังนั้น ข้อกำหนดดังกล่าวจึงไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง การชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐ กำหนดว่า ในการแก้ไขพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ให้ส่วนราชการนำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพัฒนาโครงสร้างระบบราชการของกระทรวง และ ก.พ.ร. พิจารณา ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรี ในกรณีนี้จึงควรดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีข้างต้นด้วย

(๓) สำหรับการเพิ่มพินัยมค้ำว่า “เลขาธิการ” ให้หมายความว่าเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแห่งชาติ ซึ่งปรากฏว่าตามมาตรา ๔ เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนชื่อคณะกรรมการตามมาตรา ๗ นั้น ได้เสนอความเห็นไว้ในข้อ ๑ แล้ว

๒.๑๔ สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างกฎหมายดังกล่าว

๒.๑๕ สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีหลักการคือ เพิ่มองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นคณะกรรมการเชิงนโยบาย และแบ่งอำนาจหรือมอบอำนาจที่เป็นลักษณะงานประจำให้กับคณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการแทน แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้สามารถดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามให้มีความชัดเจน แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการการเยียวยาความเสียหาย เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น แก้ไขเพิ่มเติมขั้นตอนและกระบวนการการบังคับใช้กฎหมายให้มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับปัจจุบัน โดยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย และได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย อันเป็นการยกระดับมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศทั้งระบบ จึงเห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่มีข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

(๑) ร่างมาตรา ๓ บทนิยามค้ำว่า “ผู้บริโภค” บทนิยามนี้ใช้ในการตีความว่า คดีใดเป็นคดีผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค หากเพิ่มข้อจำกัดว่าต้องเป็นการนำไปใช้สอยส่วนตัว และมีได้เป็นไปเพื่อแสวงประโยชน์โดยตรงในทางการค้า จะทำให้บุคคลที่สมควรได้รับความคุ้มครองถูกจำกัดแคบลง จนกระทั่งเกษตรกรต่าง ๆ ที่ซื้อวัตถุดิบ เช่น เมล็ดพันธุ์พืช ปุ๋ย อาหารสัตว์ มาใช้ในการเพาะปลูกหรือเพาะเลี้ยงสัตว์เพื่อจำหน่ายอันเป็นการประกอบอาชีพโดยปกติจะไม่ได้รับการคุ้มครอง ทั้งการแก้ไขในลักษณะนี้ก็ได้ไม่ได้สอดคล้องกับแนวโน้มวิจัยของประธานศาลอุทธรณ์

(๒) ร่างมาตรา ๕ ควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามที่ศาลมีคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาพยานหลักฐาน การคุ้มครองประโยชน์ของคู่ความระหว่างการพิจารณาและการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลด้วย

(๓) ร่างมาตรา ๑๐ (๑/๑) กำหนดเรื่องการไกล่เกลี่ยก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาลไว้ และได้กำหนดให้การบังคับตามสัญญาประนีประนอมยอมความให้ทำโดยการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อให้ออกคำสั่งบังคับตามสัญญาประนีประนอมยอมความ โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการมาใช้บังคับ แต่ในหลักเกณฑ์ของการพิจารณาบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการนั้นเป็นเรื่องที่บัญญัติเพื่อให้ใช้บังคับกับคำชี้ขาดโดยเฉพาะ หลักเกณฑ์หลายประการไม่เหมาะสมที่จะใช้กับการบังคับตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ในการบังคับจึงควรกำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นโดยเฉพาะที่เหมาะสมกับสัญญาประนีประนอมยอมความ

(๔) ร่างมาตรา ๓๙ กำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรเข้าดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้บริโภคที่ถูกละเมิดสิทธิ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานอัยการโดยความเห็นชอบของอัยการสูงสุด หรือข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และเมื่อคณะกรรมการได้แจ้งไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ เห็นว่าเนื่องจากเป็นเรื่องการฟ้องคดีในศาลที่มูลคดีเกิด น่าจะให้คณะกรรมการแจ้งไปยังศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีนั้นโดยตรง

๒.๑๖ สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตในร่างมาตรา ๒๓ ซึ่งให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยกำหนดเพิ่มให้ผู้ที่ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๘ สามารถอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ด้วยนั้น เห็นว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑ ได้กำหนดโทษทางอาญาไว้สำหรับกรณีการฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๘ การกำหนดหลักการเพิ่มเติมโดยใช้มาตรการทางปกครองเพื่อให้ผู้ที่ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๘ สามารถอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ด้วยนั้น อาจทำให้เกิดช่องว่างและปัญหาในทางปฏิบัติว่าหากเป็นช่วงเวลาที่ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องอยู่ระหว่างการใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เจ้าพนักงานจะดำเนินการทางอาญาต่อผู้ฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร

๒.๑๗ สำนักงาน กสทช. พิจารณาแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้นำไปปรับปรุงและนำเสนอในครั้งนี้ เป็นการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติฉบับเดิมให้มีความครบถ้วน

สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้นำข้อคิดเห็นของสำนักงาน กสทช. ไปพิจารณาประกอบการปรับปรุงแก้ไขแล้ว สำนักงาน กสทช. จึงเห็นด้วยในหลักการของ ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๒.๑๘ ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ พิจารณาแล้ว เห็นว่าโดยหลักการแล้ว กฎหมายนี้มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ ในการเสนอเรื่องที่จะเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นคณะกรรมการ เชิงนโยบาย เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย และมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการคุ้มครอง ผู้บริโภคของชาติ บูรณาการหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐด้วยการบังคับใช้กฎหมายร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะทำให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีบทบาทสามารถพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ แก่ประชาชนผู้บริโภคโดยตรง รวมทั้งจัดเป็นกฎหมายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาลตามมติ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แม้จัดว่าเป็นเรื่องที่มีเหตุผลก็ตาม แต่มีข้อสังเกต ว่า หากการแก้ไขในครั้งนี้จะครอบคลุมไปถึงวัตถุประสงค์ที่ให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ผลิตและลดภาระเสี่ยงภัยในการบริโภคลง รวมทั้งคำนึงถึงความร่วมมือกันระหว่างบุคคล ๓ ฝ่าย คือ ผู้ประกอบธุรกิจ ผู้จำหน่าย และเจ้าพนักงานของรัฐ ประกอบด้วย ก็จะทำให้การ คุ้มครองผู้บริโภคในประเทศเกิดความปลอดภัย และมีความเป็นธรรมในการดำรงชีวิตอย่างแท้จริง จึงให้ความเห็นชอบเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยมีข้อสังเกตดังกล่าวประกอบ

๒.๑๙ มุลินธิเพื่อผู้บริโภคพิจารณาแล้ว เห็นว่าตามที่สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ได้จัดรับฟังความคิดเห็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. เพื่อเป็นไปตามแนวทางการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติ มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น มุลินธิเพื่อผู้บริโภคจึงมีหนังสือ ที่ มพบ. ๑๖๔-๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ข้อเสนอต่อการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สรุปได้ดังนี้

(๑) ขอให้คงความหมายนิยาม คำว่า “ผู้บริโภค” เดิมไว้โดยไม่ต้องแก้ไข เนื่องจากตามร่างนิยามใหม่ได้กำหนดให้หมายถึง “การซื้อสินค้าหรือการรับบริการต้องเป็นการ ใช้สอยส่วนตัว...” จะเป็นการขัดกันเองกับกรณีผู้ใช้สินค้าหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจ โดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทน เช่น การซื้อโทรศัพท์มือถือแล้วให้คนอื่นเป็นคนใช้ เช่นนี้ผู้ซื้อมิได้ซื้อเพื่อใช้สอยโดยส่วนตัวแต่นำไปให้ผู้อื่นใช้ก็อาจไม่ถือว่าเป็นผู้บริโภค นอกจากนี้ การที่ร่างนิยามดังกล่าวกำหนดความหมายว่า “...มิได้เป็นไปเพื่อแสวงประโยชน์ โดยตรงในทางการค้า” ก็เป็นถ้อยคำที่ไม่มีความชัดเจนและอาจตีความเป็นการจำกัดสิทธิของ ผู้บริโภค เช่น อาจารย์ซื้อแท็บเล็ตเพื่อใช้ในการสอนนักศึกษา เช่นนี้หากตีความว่าอาจารย์ ดังกล่าวซื้อแท็บเล็ตเพื่อแสวงประโยชน์โดยตรงในทางการค้าก็จะถือว่าไม่ใช่ผู้บริโภคทั้งที่เป็นผู้ซื้อ สินค้าหรือบริการ หรือกรณีกลุ่มเกษตรกรที่ในฐานะหนึ่งคือผู้ซื้อวัตถุดิบเพื่อมาเพาะปลูกหรือแปรรู ผลิต ก็อาจถูกตีความว่าไม่ใช่ผู้บริโภคทำให้กลุ่มผู้บริโภคเหล่านี้ไม่สามารถร้องเรียน สคบ. ต้องดำเนินการฟ้องคดีเองเพราะไม่ถือเป็นผู้บริโภค หรือกรณีผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น เช่น ทนายความซื้อรถยนต์แต่ใช้ในการประกอบอาชีพโดยเดินทางเพื่อไปว่าความ ทนายก็อาจ ถูกตีความว่าไม่ใช่ผู้บริโภค

(๒) เพิ่มสิทธิผู้บริโภคที่กำลังปรับปรุงตามแนวทางหลักเกณฑ์ในการแก้ไขของสหประชาชาติ คือ สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว และการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างอิสระ (The right to Privacy and Freedom to communicate) จึงควรแก้ไขมาตรา ๔ โดยเพิ่มสิทธิผู้บริโภคให้สอดคล้องกับสิทธิผู้บริโภคสากล ดังนี้

(๒.๑) สิทธิที่จะเข้าถึงสินค้าและบริการที่จำเป็นขั้นพื้นฐาน

(๒.๒) สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ

(๒.๓) สิทธิในการได้รับข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนที่จำเป็นเกี่ยวกับสินค้า

และบริการ

(๒.๔) สิทธิที่จะเลือกซื้อสินค้าหรือบริการได้อย่างอิสระ

(๒.๕) สิทธิที่จะร้องเรียนเพื่อความเป็นธรรมและได้รับการพิจารณา

ชดเชยหรือเยียวยาความเสียหายโดยเร่งด่วน

(๒.๖) สิทธิที่จะได้รับความรู้เกี่ยวกับการบริโภคสินค้าและบริการ

(๒.๗) สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญาและการปฏิบัติ

ตามสัญญา

(๒.๘) สิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นในฐานะตัวแทนผู้บริโภคเพื่อให้ได้รับประโยชน์ที่พึงได้ (The right to be Heard) รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับรัฐบาลในการบริหารจัดการ

(๒.๙) สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวหรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างอิสระ (The right to Privacy and Freedom to communication) ซึ่งสอดคล้องกับสิทธิผู้บริโภคที่กำลังปรับปรุงในหลักเกณฑ์ว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคของสหประชาชาติ

(๒.๑๐) สิทธิที่จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี (The right to Healthy Environment) ขณะนี้ประเทศเพื่อนบ้านที่ได้จัดทำกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคได้รวมสิทธิผู้บริโภคในระดับสากล เช่น เวียดนาม ลาว และพม่า

(๓) เพิ่มสัดส่วนกรรมการและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแห่งชาติ โดยในมาตรา ๙ ให้มีการเพิ่มสัดส่วนผู้แทนองค์กรผู้บริโภคร่วมด้วย เนื่องจากเป็นภาคีเครือข่ายในการทำงานร่วมกับ สคบ. ที่ร่วมกำหนดนโยบายและมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคมาอย่างต่อเนื่อง โดยให้มีกระบวนการสรรหาผ่านสมาคมหรือมูลนิธิที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง และมีจำนวน ๗ คน ครอบคลุมการคุ้มครองผู้บริโภค ๗ ด้าน คือ ด้านอาหาร ยา และผลิตภัณฑ์สุขภาพ ด้านบริการสุขภาพ ด้านบริการสาธารณะ ด้านการเงิน การธนาคาร ด้านสื่อและโทรคมนาคม ด้านอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย และด้านสินค้าและบริการทั่วไป นอกจากนี้ ควรเพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๐ (๙) ให้เพิ่มเป็น (๙/๕) “ตรวจสอบการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค และรายงานไปยังหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ” เนื่องจากเป็นการเพิ่มอำนาจทำงานเชิงรุกให้คณะกรรมการฯ สามารถดำเนินการตรวจสอบการกระทำต่าง ๆ เพื่อกำหนดมาตรการเชิงป้องกันผู้บริโภคร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และวางนโยบายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคก่อนที่จะเกิดปัญหาที่ขยายวงกว้างในอนาคต

(๔) ขอให้เพิ่มโทษปรับทางปกครองรายวัน กรณีที่ผู้ประกอบการฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๖ เนื่องจากโทษปรับทางอาญาที่เสนอแก้ไขยังไม่รุนแรงพอ เมื่อพิจารณาเทียบกับรายได้จากการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายและเอาเปรียบผู้บริโภค อีกทั้งกรณีการฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องไม่ว่าจะเป็นด้านโฆษณา ด้านฉลาก ด้านสัญญา หรือด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการย่อมเกิดความเสียหายต่อเนื่องกับผู้บริโภคและเป็นวงกว้าง ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิภาพ จึงควรเพิ่มบทบัญญัติโทษปรับทางปกครองรายวันด้วย ดังนี้

“ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจได้รับคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องเป็นหนังสือแล้ว ยังไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เลขาธิการพิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าสองหมื่นบาทต่อวัน

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจยังเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือกรณีที่มีความเสียหายร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องแจ้งไปยังคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแห่งชาติ เพื่อเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีพิจารณาออกคำสั่งตามที่เห็นสมควร”

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในมาตรา ๒๐ (๒) เป็น “(๒) ติดตามและสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ประกอบการ ซึ่งกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค และจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการใด ๆ ตามที่เห็นสมควรและจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ทั้งนี้ รวมถึงแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค โดยเปิดเผยชื่อสินค้าหรือบริการ” เนื่องจากหากมีสินค้าใด หรือผู้ประกอบการใดมีพฤติการณ์เอาเปรียบผู้บริโภค สคบ. ควรมีการแจ้งเตือนผู้บริโภคโดยเปิดเผยชื่อสินค้าหรือบริการนั้นอย่างชัดเจนและถูกต้องเพื่อคุ้มครองปกป้องผู้บริโภค อีกทั้งปัจจุบันสินค้าหรือบริการต่าง ๆ มีชื่อคล้ายคลึงกันทำให้ผู้บริโภคเกิดความสับสน หาก สคบ. ไม่ดำเนินการเปิดเผยชื่อสินค้าหรือบริการที่ละเมิดสิทธิผู้บริโภคดังกล่าว อาจทำให้ผู้บริโภคไม่เท่าทัน และหลงเชื่อซื้อหรือใช้สินค้าหรือบริการดังกล่าวจนเกิดความเสียหายได้ และใน (๖/๑) ควรแก้ไขเป็น “ปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น รวมถึงองค์กรผู้บริโภคทั่วประเทศ” เนื่องจากในการทำงานของ สคบ. ต้องทำหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคครอบคลุมทั่วประเทศและทั้งประเทศ ดังนั้น การดำเนินการใด ๆ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึง จำเป็นต้องมีความร่วมมือทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนในการสนับสนุนการทำงานเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภค

(๖) ควรให้ สคบ. มีอำนาจฟ้องและดำเนินคดีผู้บริโภคแบบกลุ่มเพื่อคุ้มครองประโยชน์ผู้บริโภคโดยรวม โดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ เป็น “ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรเข้าดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค หรือเมื่อได้คำร้องขอจากผู้บริโภคที่ถูกละเมิดสิทธิหรือเป็นการดำเนินคดีแบบกลุ่ม ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่า การดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์

แก่ผู้บริโภคนั้นเป็นส่วนรวม...” เนื่องจากปัจจุบัน การฟ้องคดีเพื่อคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค กฎหมายเปิดช่องให้สามารถดำเนินคดีแพ่งแบบกลุ่มได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งการดำเนินคดีแบบกลุ่ม โดยผลของคำพิพากษา เมื่อชนะคดีจะไม่ผูกพันแค่เฉพาะตัวผู้บริโภคที่ฟ้องคดี แต่จะรวมถึงผู้บริโภคอื่นที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำเดียวกันของผู้ประกอบการรายเดียวกันด้วย ทำให้สามารถคุ้มครองผู้บริโภคเป็นวงกว้างและทำให้ผลของคำพิพากษาไม่ขัดกัน เกิดความสะดวกรวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่ายแก่ผู้บริโภค อีกทั้งการดำเนินคดีแบบกลุ่มมีความเหมาะสมกับคดีผู้บริโภคที่มักเป็นคดีที่ผู้บริโภคแต่ละรายมีความเสียหายไม่สูงทำให้ไม่จูงใจให้ผู้บริโภคใช้สิทธิ เพราะเห็นว่าไม่คุ้มค่าต่อการเรียกร้องให้ชดเชยความเสียหาย แต่เมื่อรวมมูลค่าความเสียหายของทุกคนจะเห็นว่าเป็นจำนวนมหาศาล ซึ่งหาก สคบ. ใช้วิธีประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคทราบ และการรวมกลุ่มกันที่ สคบ. เพื่อดำเนินคดีกับผู้ประกอบธุรกิจเป็นคดีแบบกลุ่ม จะเพิ่มอำนาจต่อรองให้กับ สคบ. และผู้บริโภคมากขึ้น ทำให้การคุ้มครองผู้บริโภคที่มีอยู่หรือจะมีต่อไปในอนาคตมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยได้นำความเห็นและข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาแล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ ดังนี้

๓.๑ บทบัญญัติจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ คณะกรรมการฯ จึงได้ระบุมাত্রาที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพดังกล่าว รวมทั้งระบุถึงเหตุผลความจำเป็นในการตรากฎหมายซึ่งมีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพว่าเพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีความเหมาะสมและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองผู้บริโภค

๓.๒ วันใช้บังคับ

ได้แก้ไขวันใช้บังคับของร่างพระราชบัญญัตินี้จากเดิมที่กำหนดให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองตามร่างพระราชบัญญัตินี้เร็วยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๒)

๓.๓ บทนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” คำว่า “คณะกรรมการ” และคำว่า “เลขาธิการ”

ได้ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” ออก เนื่องจากบทนิยามที่เสนอแก้ไขมาจะทำให้มีความหมายแคบกว่าที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ผู้บริโภคจะได้รับความคุ้มครองน้อยลง ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” ออก เนื่องจากเห็นว่าไม่มี

ความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นคณะกรรมการแห่งชาติ เพราะคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคไม่มีอำนาจเหนือกว่าคณะกรรมการหรือหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคแต่อย่างใด และตัดการเพิ่มบทนิยามคำว่า “เลขาธิการ” ออก เพื่อให้สอดคล้องกับการตัดบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” (ร่างมาตรา ๓ เดิม และร่างมาตรา ๔ เดิม)

๓.๔ อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

ได้ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ออก เนื่องจาก การแก้ไขตามร่างฯ ที่เสนอมาทำให้อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่เคยกระทำได้ลดลง ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่ต้องการให้ มีอำนาจหน้าที่เพิ่มมากขึ้น (ร่างมาตรา ๕ เดิม)

๓.๕ การกำหนดให้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ได้ตัดการกำหนดให้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาออก เนื่องจากมาตรา ๑ (๑๖) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ได้กำหนดนิยามไว้แล้วว่า “เจ้าพนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นเจ้าพนักงานหรือได้รับแต่งตั้งตามกฎหมาย ให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ว่าจะเป็นประจำหรือครั้งคราว และไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ จึงไม่จำเป็นต้องมีร่างมาตรานี้ไว้แต่อย่างใด (ร่างมาตรา ๖ เดิม)

๓.๖ ค่าปรับจากการเปรียบเทียบให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ได้ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้ค่าปรับจากการเปรียบเทียบ ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเพิ่มเติม การกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการอาจมอบหมายเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการ หรือดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (ร่างมาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)) และ แก้ไขให้ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและดำเนินการ เปรียบเทียบความผิดตามที่ได้รับมอบหมายตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๓๕ (เพิ่มมาตรา ๖๓))

๓.๗ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

๓.๗.๑ ได้แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยต้องมีผู้แทนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคจากภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาคผู้ประกอบการอย่างน้อยภาคละ สองคน เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการฯ แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ร่างมาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙))

๓.๗.๒ ได้ตัดเรื่องการแก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ในการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทออก เนื่องจากปัจจุบันมีการร่างกฎหมายว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเพื่อให้เป็นกฎหมายกลางแล้ว (ร่างมาตรา ๘ เดิม)

๓.๗.๓ ได้แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยให้มีอำนาจกำหนดแนวทางการแจ้งหรือโฆษณาข่าวสาร (ร่างมาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓))) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๗ (เพิ่มมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๘/๑))) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการตรากฎหมาย แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายและกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค เสนอความเห็นต่อส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นเกี่ยวกับมาตรการและแนวทางการคุ้มครองผู้บริโภค และพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๘ (เพิ่มมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๘/๑) (๘/๒) และ (๘/๓)))

๓.๗.๔ ได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ (ร่างมาตรา ๙ (เพิ่มมาตรา ๑๑ วรรคสาม)) และในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการแทน (ร่างมาตรา ๑๐ (เพิ่มมาตรา ๑๒ วรรคสี่))

๓.๗.๕ ได้แก้ไขวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเฉพาะเรื่องเป็นคราวละสามปี เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๑๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ วรรคสาม))

๓.๗.๖ ได้เพิ่มให้ประธานกรรมการและกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ประธานกรรมการและกรรมการเฉพาะเรื่อง และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการตามมาตรา ๑๕ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อให้มีการกำหนดเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม (ร่างมาตรา ๑๓ (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑))

๓.๘ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

๓.๘.๑ ได้ตัดการกำหนดให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีออก (ร่างมาตรา ๑๔ เดิม)

๓.๘.๒ ได้เพิ่มอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและการรวมตัวกันของผู้บริโภคในการจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภค ส่งเสริมองค์กรของผู้บริโภคในการรักษาสีทธิของผู้บริโภค ตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค และแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๑๔ (เพิ่มมาตรา ๒๐ (๒/๑) และ (๒/๒)))

๓.๘.๓ ได้เพิ่มอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ให้มีอำนาจโฆษณาคำพิพากษาถึงที่สุดกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และแจ้งโฆษณาข่าวสารในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามประกาศ

หรือคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ประชาชนได้ทราบข้อมูลของผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๕ (เพิ่มมาตรา ๒๐/๑))

๓.๙ การใช้บังคับกฎหมายระหว่างการใช้บังคับตามบทบัญญัติในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค กับการใช้บังคับตามกฎหมายเฉพาะ (ร่างมาตรา ๑๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑))

ได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวให้มีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น ดังนี้

๓.๙.๑ กำหนดให้ในการนำบทบัญญัติในหมวด ๒ ไปใช้บังคับ หากการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่นำไปใช้นั้นเป็นความผิดและมีโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

๓.๙.๒ กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีข้อโต้แย้งระหว่างหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายระหว่างการใช้บังคับตามบทบัญญัติในหมวด ๒ กับการใช้บังคับตามกฎหมายเฉพาะ

๓.๙.๓ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว และสมควรจะต้องเข้าไปดำเนินการเพื่อส่งเสริมหรือแก้ไขเยียวยาผู้บริโภคในเบื้องต้น ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ ไปใช้บังคับได้ หากกฎหมายเฉพาะไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจออกคำสั่งได้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายอยู่แล้ว คณะกรรมการฯ อาจมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้แทนคณะกรรมการเฉพาะเรื่องได้

๓.๑๐ การจัดให้มีการประชุมร่วมกันกับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่น

ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติให้คณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคอาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือจัดให้มีการประชุมร่วมกันกับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ในทางกลับกัน คณะกรรมการตามกฎหมายอื่นหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ก็อาจเสนอเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อดำเนินการจัดให้มีการประชุมร่วมกันดังกล่าวก็ได้ เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๑๗ (เพิ่มมาตรา ๒๑/๑))

๓.๑๑ อำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาในการเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการธุรกิจ

ได้แก้ไขเพิ่มเติมเฉพาะความในวรรคสามของมาตรา ๒๗ โดยกำหนดให้ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาไม่คำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้ว ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจเข้าดำเนินการแทนและให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น (ร่างมาตรา ๑๘ (เพิ่มมาตรา ๒๗ วรรคสาม))

๓.๑๒ อำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาในการดำเนินการกับโฆษณาที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง

คณะกรรมการฯ เห็นด้วยกับหลักการของร่างมาตรานี้ที่เสนอมາไว้ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาสามารถออกคำสั่งระงับการโฆษณาที่เป็นเท็จหรือเกินความจริงเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการพิสูจน์ โดยมีการแก้ไขถ้อยคำเล็กน้อยให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘))

๓.๑๓ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย

ได้ปรับปรุงจากร่างเดิมที่เสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ เป็นการกำหนดให้มีกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัยขึ้นใหม่ (ร่างมาตรา ๒๐ (เพิ่มส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๙/๑ ถึงมาตรา ๒๙/๑๗)) เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยอาศัยแนวทางจาก Directive 2001/95/EC on General Product Safety ของสหภาพยุโรป General Product Safety Regulations 2005 ของสหราชอาณาจักร และ Trade Practices Amendment (Australian Consumer Law) Act (No. 2) 2010 ของประเทศออสเตรเลีย โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๓.๑๓.๑ กำหนดบทนิยามคำว่า “สินค้าที่เป็นอันตราย” “บริการที่เป็นอันตราย” และ “คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย” (มาตรา ๒๙/๑)

๓.๑๓.๒ กำหนดแนวทางและมาตรการในการดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าที่เป็นอันตรายหรือบริการที่เป็นอันตราย (มาตรา ๒๙/๒ ถึงมาตรา ๒๙/๕)

๓.๑๓.๓ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่แจ้งความเป็นอันตรายของสินค้าหรือบริการในกรณีที่ปรากฏว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นสินค้าที่เป็นอันตรายหรือบริการที่เป็นอันตรายหรือปรากฏว่าสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตรายนั้นมีผลทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย รับอันตรายสาหัสหรือเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล หรือเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินอื่น และแจ้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทราบ (มาตรา ๒๙/๖)

๓.๑๓.๔ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องดำเนินการเพื่อป้องกันอันตรายหรือทำให้อันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นหมดสิ้นไป และแจ้งผลการดำเนินการต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (มาตรา ๒๙/๗)

๓.๑๓.๕ กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค โดยคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการอาจออกคำสั่งห้ามขายสินค้าหรืองดให้บริการเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์สินค้าหรือบริการก็ได้ (มาตรา ๒๙/๘)

๓.๑๓.๖ กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีอำนาจออกคำสั่งห้ามผู้ประกอบธุรกิจผลิตเพื่อขาย ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือขายสินค้าหรืองดการให้บริการ โดยจะสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้า

หรือการให้บริการ หรือทำลายสินค้าดังกล่าว หรือส่งกลับคืนไปยังประเทศที่นำสินค้านั้นเข้ามา ในราชอาณาจักร ตามที่เห็นสมควรแก่กรณี เมื่อพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์แล้วเห็นว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่เป็นอันตราย (มาตรา ๒๙/๙)

๓.๑๓.๗ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ มีคำสั่งห้ามขายสินค้าถาวร ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร จัดเก็บสินค้าในท้องตลาดกลับคืนและประกาศเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค และทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่จัดเก็บกลับคืนมาได้และที่อยู่ในความครอบครองของตนหมดสิ้นไป (มาตรา ๒๙/๑๐)

๓.๑๓.๘ กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักรดำเนินการจัดทำแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไข หรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน และแผนการเยียวยาผู้บริโภค เสนอต่อ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบ คำสั่งห้ามขายถาวร (มาตรา ๒๙/๑๑)

๓.๑๓.๙ กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้า และบริการออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง เมื่อตรวจสอบ จนเป็นที่พอใจว่าสินค้าที่ได้มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงไม่เป็นสินค้าที่เป็นอันตรายแล้ว (มาตรา ๒๙/๑๒)

๓.๑๓.๑๐ กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจแจ้งให้ผู้บริโภคที่รับบริการไปแล้ว และยังคงมีอันตรายอยู่กับผู้บริโภคนั้นให้มารับการแก้ไขการให้บริการภายหลังที่คณะกรรมการว่า ด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีคำสั่งงดให้บริการ และกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดทำ แผนดำเนินการปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และแผนการเยียวยา ผู้บริโภค (มาตรา ๒๙/๑๓)

๓.๑๓.๑๑ กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจรายงานการดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคต่อคณะกรรมการว่าด้วยความ ปลอดภัยของสินค้าและบริการเพื่อตรวจสอบ (มาตรา ๒๙/๑๔)

๓.๑๔ อำนาจของเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการดำเนินคดีผู้บริโภค ได้แก้ไขหลักการเรื่องการดำเนินคดีผู้บริโภคแทนผู้บริโภค จากเดิมที่เสนอให้ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้งพิจารณาและ ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการฯ ได้ เป็นให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดี เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคแทนผู้บริโภคได้ เพื่อให้การดำเนินคดีแทนผู้บริโภครวดเร็วและมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๒๒ (เพิ่มมาตรา ๓๙/๑))

๓.๑๕ บทกำหนดโทษ

ได้ปรับปรุงบทกำหนดโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน และกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้เฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี (ร่างมาตรา ๒๓ ถึงร่างมาตรา ๒๙ และร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๓๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ ถึงมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๒ ถึงมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ และมาตรา ๖๐ ถึงมาตรา ๖๒)) และกำหนดให้มี

บทกำหนดโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัยเพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๓๐ และร่างมาตรา ๓๑ (ยกเลิกมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑ และเพิ่มมาตรา ๕๖/๒ ถึงมาตรา ๕๖/๖))

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำและวรรคตอนในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ และร่างพระราชบัญญัติฯ ให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมีผลทำให้การดำเนินงานด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบธุรกิจใช้ความระมัดระวังในการจัดหาสินค้ามาเพื่อจำหน่ายให้หรือให้บริการแก่ผู้บริโภค โดยสินค้าหรือบริการนั้นจะต้องเป็นสินค้าหรือบริการที่ปลอดภัย กำหนดกระบวนการดำเนินการเพื่อป้องกันหรือทำให้อันตรายของสินค้าหรือบริการหมดสิ้นไป ทั้งในส่วนหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจและสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้ค่าปรับที่ได้รับจากการเปรียบเทียบของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายตกเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายรับสำหรับใช้พัฒนาท้องถิ่นนั้น อันจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๖๑

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกต
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.^{*}

เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสมกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อเชื่อมโยงการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายต่าง ๆ ไม่ให้ขัดแย้งกัน ปรับปรุงมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัย โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่องด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการและกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีแทนผู้บริโภค และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับค่าปรับจากการเปรียบเทียบในส่วนที่เกิดจากการดำเนินงานของตน ตลอดจนปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสม โดยสามารถสรุปข้อดีของร่างพระราชบัญญัติได้ ดังนี้

๑) เพื่อให้มีคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและสั่งการตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของสินค้าและบริการ ซึ่งมีผลทำให้การดำเนินงานด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบธุรกิจใช้ความระมัดระวังในการจัดหาสินค้ามาเพื่อจำหน่ายให้ หรือให้บริการแก่ผู้บริโภค โดยสินค้าหรือบริการนั้นจะต้องเป็นสินค้าหรือบริการที่ปลอดภัย

๒) เพื่อกำหนดกระบวนการดำเนินงานในการปิดป้องหรือทำให้เกิดอันตรายจากสินค้าหรือบริการหมดสิ้นไป ทั้งในส่วนหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจ และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง เป็นการช่วยลดภาระของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำให้การพิจารณาดำเนินคดีมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓) เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภค เป็นศูนย์กลางด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ศูนย์กลางข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทำให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างสะดวก รวดเร็ว และได้รับความเป็นธรรม

๔) เพื่อกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจในการแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองผู้บริโภคให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญเป็นมาตรการเชิงป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นกับผู้บริโภค

๕) เพื่อให้ค่าปรับที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีความสอดคล้องกับแผนการกระจายอำนาจที่ให้ค่าปรับที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ อันจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อประชาชน

^{*} ที่มา : บทวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ., เรียบเรียงโดย นางสาวพันธุทิพา หอมทิพย์ วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
เรื่อง “กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค”

กฎหมาย คุ้มครองผู้บริโภคเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของคนในสังคม โดยทั่วไปจะเกี่ยวข้องกับการบริโภคสินค้าและการใช้บริการ เช่น มนุษย์ต้องบริโภคอาหาร เครื่องดื่ม ต้องใช้บริการรถประจำทาง รถไฟฟ้า รวมทั้งบริการอื่น ๆ เพื่ออำนวยความสะดวก เช่น การใช้บัตรเครดิต โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น การบริโภคหรือการใช้บริการต่าง ๆ จะต้องได้มาตรฐานและมีคุณภาพครบถ้วนตามที่ผู้ผลิตได้โฆษณาแนะนำไว้ ด้วยเหตุนี้ รัฐในฐานะผู้คุ้มครองดูแลประชาชน หากพบว่าประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากการบริโภคสินค้าและบริการจะต้องรีบ เข้าไปแก้ไขเยียวยาและชดเชยความเสียหายให้กับประชาชน หน่วยงานที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอยู่หลากหลายและกระจายตามประเภทของการบริโภคสินค้าและบริการ เช่น

- ๑) กรณีที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับอาหาร ยา หรือเครื่องสำอาง เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ที่ต้องเข้ามาดูแล
- ๒) กรณีที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมก็เป็นหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ต้องเข้ามาดูแล
- ๓) กรณีที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับเจ้าของธุรกิจจัดสรรที่ดิน อาคารชุด เป็นหน้าที่ของกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทยเข้ามาดูแล
- ๔) กรณีที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับคุณภาพหรือราคาสินค้าอุปโภค บริโภค เป็นหน้าที่ของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ที่ต้องเข้ามาดูแล
- ๕) กรณีที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับการประกันภัยหรือประกันชีวิต เป็นหน้าที่ของกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ที่ต้องเข้ามาดูแล

สำหรับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดเป็นกฎหมายเฉพาะที่ไม่ซับซ้อนหรือขัดกับอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่ คุ้มครองผู้บริโภคในด้านต่าง ๆ ตามตัวอย่างข้างต้น เพราะหากเกิดกรณีจำเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบมิได้ดำเนินการแก้ไขหรือดำเนิน การไม่ครบถ้วนตามขั้นตอนของกฎหมาย ผู้เดือดร้อนสามารถร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้สั่งการแก้ไขแทนได้ เพราะสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นหน่วยงานคุ้มครองด้านการบริโภคสินค้าและบริการทั่วไป นอกเหนือจากการทำงานของหน่วยงานอื่น ๆ

* ที่มา : เว็บไซต์ Thai Law Online, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๑, ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมจาก <http://www.thailawonline.com/th/others/consumer-law.html>

กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ได้บัญญัติสิทธิของผู้บริโภคไว้ ดังนี้

๑) สิทธิที่จะได้รับข่าวสาร รวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าและบริการ เพื่อการพิจารณาเลือกซื้อสินค้าหรือรับบริการอย่างถูกต้อง ทำให้ไม่หลงผิดในคุณภาพสินค้าและบริการ

๒) สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกสินค้าและบริการโดยปราศจากการชักจูงก่อนตัดสินใจซื้อสินค้า

๓) สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการสินค้าที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานเหมาะสมแก่การใช้ ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือทรัพย์สิน ในกรณีที่ใช้ตามคำแนะนำของผู้ผลิต

๔) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย อันหมายถึง สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองและชดใช้ค่าเสียหาย เมื่อมีการละเมิดสิทธิผู้บริโภค

นอกจากนี้ ผู้บริโภคจะต้องปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริโภค โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ในที่นี้จะขอกล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริโภคที่ควรปฏิบัติ คือ

๑) ผู้บริโภคต้องใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการซื้อสินค้าหรือรับบริการ เช่น ตรวจสอบฉลากแสดงราคาและปริมาณ ไม่หลงเชื่อในคำโฆษณาคุณภาพสินค้า

๒) การเข้าทำสัญญาผูกมัดการตามกฎหมาย โดยการลงมือชื่อ ต้องตรวจสอบความชัดเจนของภาษาที่ใช้ตามสัญญาให้เข้าใจรัดกุม หรือควรปรึกษาผู้รู้ทางกฎหมายหากไม่เข้าใจ

๓) ข้อตกลงต่าง ๆ ที่ต้องการให้มีผลบังคับใช้ ควรทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้ประกอบการด้วย

๔) ผู้บริโภคมีหน้าที่เก็บหลักฐานไว้ เพื่อประโยชน์ในการเรียกร้องค่าเสียหาย

๕) เมื่อมีการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ผู้บริโภคควรดำเนินการเรียกร้องต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือต่อคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค

ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
เรื่อง “ความหมาย ข้อแนะนำ และสิทธิของผู้บริโภค”

การคุ้มครองผู้บริโภค* หมายถึง การปกป้องดูแลผู้บริโภค ให้ได้รับความปลอดภัย เป็นธรรม และ
ประหยัด จากการบริโภคสินค้าและบริการ

ความสำคัญของการคุ้มครองผู้บริโภค

ในปัจจุบัน มีการแข่งขันกันในเรื่องธุรกิจมาก ทำให้ผู้ผลิตแข่งขันกันผลิตและบริการ เพื่อตอบสนอง
ต่อความต้องการของผู้บริโภค แต่พบว่า มีผู้ผลิตจำนวนมากที่ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้บริโภค
ด้วยเหตุนี้รัฐบาล จึงต้องทำหน้าที่ดูแล และกำกับแก้ไข โดยมีจุดมุ่งหมายในการคุ้มครองผู้บริโภคดังนี้

- ๑) เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ไม่ให้เสียเปรียบผู้ผลิต
- ๒) เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของการโฆษณา
- ๓) เพื่อควบคุมสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่ปลอดภัย หรือเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค
- ๔) เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ระหว่างผู้ซื้อ และผู้ขาย

ข้อแนะนำสำหรับผู้บริโภค^๑

ข้อควรปฏิบัติสำหรับผู้บริโภคในการซื้อสินค้าหรือบริการ

ผู้บริโภคมีหน้าที่ในการใช้ความระมัดระวังตามสมควร ในการซื้อสินค้าหรือบริการ ได้แก่ การให้
ความสำคัญ ผลากของสินค้าและการโฆษณาสินค้าหรือบริการ

๑) ผู้บริโภคต้องตรวจสอบผลากของสินค้าเพื่อเป็นข้อมูลในการเปรียบเทียบสินค้าแต่ละยี่ห้อก่อน
ตัดสินใจเลือกสินค้าผลาก ของสินค้าที่ควบคุมผลากจะต้องระบุข้อความดังต่อไปนี้

- ชื่อประเภทหรือชนิดของสินค้าที่แสดงให้เห็นให้เข้าใจ ได้ว่าสินค้านั้นคืออะไรในกรณีที่เป็นสินค้า
สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายให้ระบุชื่อประเทศที่ผลิตด้วย

- ชื่อหรือเครื่องหมายการค้า ที่จดทะเบียนในประเทศไทย ของผู้ผลิตเพื่อขายในประเทศไทย
- ชื่อหรือเครื่องหมายการค้า ที่จดทะเบียนในประเทศไทย ของผู้สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย
- สถานที่ตั้งของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือของผู้สั่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายแล้วแต่กรณี
- ต้องแสดงขนาดหรือมิติ หรือปริมาณ หรือปริมาตร หรือน้ำหนักของสินค้านั้นแล้วแต่กรณี

สำหรับหน่วยที่ใช้จะใช้ชื่อเต็มหรือชื่อย่อหรือสัญลักษณ์แทนก็ได้

- ต้องแสดงวิธีใช้ เพื่อให้ผู้บริโภคเข้าใจว่าสินค้านั้นใช้เพื่อสิ่งใด

* ที่มา : ความหมายของการคุ้มครองผู้บริโภค, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๑, ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์
http://www.digitalschool.club/digitalschool/social1_1_1/social2_3/more/page07.php

^๑ ที่มา : ข้อแนะนำสำหรับผู้บริโภค, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๑, ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์
http://www.ocpb.go.th/news_view.php?id=36

- ข้อเสนอแนะในการใช้หรือห้ามใช้ เพื่อความถูกต้องในการที่ให้ประโยชน์แก่ผู้บริโภค
 - วันเดือนปีที่ผลิต หรือวันเดือนปีที่หมดอายุการใช้ หรือวันเดือนปีที่ควรใช้ก่อน วันเดือนปีที่ระบุนั้น เพื่อให้เข้าใจในประโยชน์ของคุณภาพหรือคุณสมบัติของสินค้านั้น (ถ้ามี)
 - ราคาโดยระบุหน่วยเป็นบาท และจะระบุเป็นเงินสกุลอื่นก็ได้
- ๒) สอบถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ คุณภาพของสินค้าจากผู้ขาย หรือผู้ที่เคยใช้สินค้านั้นแล้ว
- ๓) ศึกษาเงื่อนไข หรือข้อจำกัดของสินค้า เช่น วัน เดือน ปี ที่ผลิตหรือหมดอายุ วิธีการใช้ การเก็บรักษา ค่าเตือนหรือข้อควรระวังของสินค้าให้เข้าใจอย่างทอ่งแท้ เพื่อผู้บริโภค สามารถใช้สินค้าได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และประหยัด

๔) ร้องขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบคุณภาพและปริมาณของสินค้าว่าเป็นจริงตามที่ระบุไว้ที่ฉลากของสินค้าหรือไม่เพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพและเป็นธรรมแก่ผู้บริโภค

๕) ผู้บริโภคอย่าด่วนหลงเชื่อคำโฆษณาของสินค้าหรือบริการต้องศึกษาเงื่อนไขรายละเอียดอื่น ๆ ของตัวสินค้าหรือบริการที่อาจไม่ได้ระบุไว้ในการโฆษณาเนื่องจากการโฆษณาสินค้าหรือบริการของผู้ประกอบธุรกิจ ส่วนใหญ่จะเสนอแต่ข้อดีและเงื่อนไขที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคส่วนข้อเสีย มักจะไม่กล่าวถึงในการโฆษณา จึงจำเป็นที่ผู้บริโภคต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จากการสอบถามผู้ขาย หรือบริษัทผู้ผลิต

ข้อความโฆษณาต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความเป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียหายต่อสังคมเป็นส่วนรวม

- ๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง
- ๒) ข้อความที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการสถิติหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นความจริง หรือเกินความจริงหรือไม่ก็ตาม
- ๓) ข้อความที่เป็นการสนับสนุน โดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมาย หรือศีลธรรม หรือนำไปสู่ความเสื่อมเสีย ในวัฒนธรรมของชาติ
- ๔) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยก หรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน
- ๕) ข้อความอย่างอื่นตามที่กำหนด ในกระทรวงที่ ผู้ประกอบธุรกิจต้องระบุข้อความให้ครบถ้วน หากฝ่าฝืนมีโทษตามกฎหมาย

ข้อควรปฏิบัติหลังจากซื้อสินค้าหรือบริการ

ผู้บริโภคมีหน้าที่ในการเก็บรักษาพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่แสดงถึง การละเมิดสิทธิของผู้บริโภคไว้เพื่อการเรียกร้องตามสิทธิของตน พยานหลักฐานดังกล่าว อาจเป็นสินค้าที่แสดงให้เห็นว่ามีปริมาณหรือคุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ที่ระบุไว้ในฉลาก มีความสกปรก หรือมีพิษที่ก่อให้เกิดอันตราย ควรจำสถานที่ซื้อสินค้าหรือบริการนั้นไว้ เพื่อประกอบการร้องเรียน และต้องเก็บเอกสารโฆษณา และใบเสร็จรับเงินเอาไว้ด้วย

เมื่อมีการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคขึ้น ผู้บริโภคมีหน้าที่ในการดำเนินการร้องเรียน ตามสิทธิของตน โดยร้องเรียนไปยัง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลสินค้าหรือบริการนั้นหรือร้องเรียนมาที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคต่างจังหวัดร้องเรียนที่คณะอนุกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด

การเตรียมตัวเพื่อร้องทุกข์สำหรับผู้บริโภค

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ ได้บัญญัติสิทธิของผู้บริโภคที่จะได้รับการคุ้มครอง ๕ ประการ ได้แก่

- ๑) สิทธิที่จะได้รับข่าวสารรวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ
- ๒) สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ
- ๓) สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ
- ๔) สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา
- ๕) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย

ดังนั้นการร้องทุกข์ เมื่อไม่ได้รับความเป็นธรรม จากการซื้อสินค้าหรือบริการ ถือเป็นเรื่องที่ชอบธรรม ที่ผู้บริโภคควรกระทำ เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจชดใช้ความเสียหาย และเพื่อเป็นการลงโทษหรือปรามมิให้ผู้ประกอบการธุรกิจเอาเปรียบผู้บริโภค

การเตรียมตัวของผู้บริโภค เพื่อจะมาร้องทุกข์เป็นขั้นตอน ที่มีความสำคัญ หากเอกสารหลักฐาน ที่ผู้บริโภค นำมาไม่ครบถ้วน จะทำให้ผู้บริโภคเสียเวลา ในการยื่นเรื่อง

การเตรียมเอกสาร หลักฐานของผู้ร้องเรียน

ผู้ร้องเรียนจะต้องเตรียม เอกสารหลักฐานให้พร้อม เพื่อจะนำมาใช้ประกอบการบันทึกร้องเรียน ดังนี้ กรณีร้องเรียนเรื่องบ้าน ที่ดินจัดสรรและอาคารชุด (เอกสารทั้งหมดให้ถ่ายสำเนา ๕ ชุด)

- ๑) บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวข้าราชการ
- ๒) ทะเบียนบ้านผู้ร้องเรียน
- ๓) ที่อยู่ที่สามารถติดต่อกับผู้ประกอบการธุรกิจ
- ๔) หนังสือจอง สัญญาจอง สัญญาจะซื้อขาย
- ๕) เอกสารโฆษณา ภาพถ่าย (ถ้ามี)
- ๖) ใบเสร็จรับเงิน เอกสารรับเงินเรียงรับดับการชำระค่างวด
- ๗) หนังสือ จดหมายโต้ตอบระหว่างผู้ร้องเรียน กับผู้ประกอบการธุรกิจ (ถ้ามี)
- ๘) เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเช่นสำเนาโฉนดที่ดิน สำเนาหนังสือรับรอง ทะเบียนนิติบุคคล เป็นต้น
- ๙) เตรียมไปรษณียบัตร จำนวน ๑ แผ่นพร้อมกรอก ชื่อ-ที่อยู่ของ ผู้ร้องเรียน
- ๑๐) เตรียมอากรแสตมป์จำนวน ๓๐ บาท

การยื่นเรื่องร้องเรียน

ผู้บริโภคยื่นเรื่องร้องเรียน ที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (กรุงเทพฯ) หรือ คณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัดในจังหวัดที่ท่านอาศัยอยู่ โดยมีขั้นตอนดังนี้

๑) ผู้ร้องเรียนกรอกรายละเอียดในแบบบันทึกคำร้องเรียนพร้อมแนบเอกสาร (เอกสารลงชื่อรับรองสำเนาทุกฉบับ) มอบให้เจ้าหน้าที่

๒) ผู้ร้องเรียนกรอกรายละเอียด ในแบบหนังสือมอบอำนาจ (มอบอำนาจให้ สคบ. ดำเนินการแทนผู้ร้อง) พร้อมติดอากรแสตมป์จำนวน ๓๐ บาท

๓) กรณีผู้บริโภคไม่สามารถร้องเรียนด้วยตนเองได้ ผู้มาร้องเรียนแทน จะต้องมีหนังสือรับรองมอบอำนาจจากผู้บริโภค (พร้อมติดอากรแสตมป์จำนวน ๓๐ บาท) นำมายื่นต่อเจ้าหน้าที่ด้วย

สิทธิผู้บริโภค ๕ ประการ^๓

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกที่ทำให้ความสำคัญของการคุ้มครองผู้บริโภค โดยบัญญัติถึงสิทธิของผู้บริโภคไว้ในมาตรา ๕๗ ว่า"สิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภค ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ"

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้บัญญัติสิทธิของผู้บริโภคที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ๕ ประการ ดังนี้

๑) สิทธิที่จะได้รับข่าวสารรวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ได้แก่ สิทธิที่จะได้รับการโฆษณาหรือการแสดงฉลากตามความเป็นจริงและปราศจากพิษภัยแก่ผู้บริโภครวมถึงสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการอย่างถูกต้องและเพียงพอที่จะไม่หลงผิดในการซื้อสินค้าหรือรับบริการโดยไม่เป็นธรรม

๒) สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ ได้แก่ สิทธิที่จะเลือกซื้อสินค้าหรือรับบริการโดยความสมัครใจของผู้บริโภคและปราศจากการชักจูงใจอันไม่เป็นธรรม

๓) สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ ได้แก่ สิทธิที่จะได้รับสินค้าหรือบริการที่ปลอดภัยมีสภาพและคุณภาพได้มาตรฐานเหมาะสมแก่การใช้ ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สินในกรณีใช้ตามคำแนะนำหรือระมัดระวังตามสภาพของสินค้าหรือบริการนั้นแล้ว

๔) สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา ได้แก่ สิทธิที่จะได้รับข้อสัญญาโดยไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบธุรกิจ

๕) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย ได้แก่ สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองและชดเชยค่าเสียหายเมื่อมีการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามข้อ ๑, ๒, ๓ และ ๔ ดังกล่าว

^๓ ที่มา : สิทธิผู้บริโภค ๕ ประการ, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๑, ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ http://www.ocpb.go.th/news_view.php?nid=35

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
- หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๔๐๙๘๔
ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๑
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th
ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑
- แผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง และกรอบระยะเวลา
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค
พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ซื้อ” หมายความว่ารวมถึง เช่า เช่าซื้อ หรือได้มาไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยให้
ค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น

“ขาย” หมายความว่ารวมถึง ให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือจัดหาให้ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ
โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น ตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการ
ดังกล่าวด้วย

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ผลิตหรือมีไว้เพื่อขาย

“บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ หรือการให้ใช้หรือ
ให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่นแต่ไม่
รวมถึงการจ้างแรงงานตามกฎหมายแรงงาน

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปُرุง ประกอบ ประดิษฐ์ หรือแปรสภาพและ
หมายความว่ารวมถึงการเปลี่ยนแปลง การคัดเลือก หรือการแบ่งบรรจุ

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖/ตอนที่ ๗๒/ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐/๔ พฤษภาคม ๒๕๒๒

“ผู้บริโภค”^๒ หมายความว่า ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือการชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการและหมายความรวมถึงผู้ใช้สินค้าหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม

“ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ขาย ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ และหมายความรวมถึงผู้ประกอบกิจการโฆษณาด้วย

“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึงการกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท์ หรือป้าย

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระจกหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับสินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า และหมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น

“สัญญา”^๓ หมายความว่า ความตกลงกันระหว่างผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจเพื่อซื้อและขายสินค้าหรือให้และรับบริการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ผู้บริโภคมีสิทธิได้รับความคุ้มครองดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับข่าวสารรวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ

(๒) สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ

(๓) สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ

(๓ ทวิ)^๔ สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา

(๔) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ หรือพระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้

๒

^๒ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ผู้บริโภค” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๑

^๓ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สัญญา” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๑

^๔ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง (๓ ทวิ) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) นับ ชั่ง ตวง วัด ตรวจสอบสินค้า และเก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อทำการทดสอบโดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ค้น ยึด หรืออายัดสินค้า ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุสินค้า ฉลากหรือเอกสารอื่นที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจสอบการผลิตสินค้า การขายสินค้าหรือบริการ รวมทั้งตรวจสอบสมุดบัญชี เอกสาร และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบธุรกิจในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ (๓) ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วนให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะนั้นทราบล่วงหน้าตามสมควรก่อน และให้กระทำการต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่อยู่ในที่นั้น ก็ให้กระทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องขอมาเป็นพยาน

การค้นตามมาตรา ๕ (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำได้เฉพาะเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙^๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงคมนาคม เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ

(๑/๑)^๖ ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑/๒)^๗ ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒)^๘ ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ แล้วแต่กรณี

(๓) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค ในการนี้จะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้

(๔) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง

(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องและคณะอนุกรรมการ

(๖) สอดส่องเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐให้ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค

(๗) ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคที่คณะกรรมการเห็นสมควรหรือมีผู้ร้องขอตามมาตรา ๓๙

(๘)^๙ รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๔๐

^๕ มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^๖ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๑/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

^๗ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๑/๒) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

^๘ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

พ.ศ. ๒๕๕๖

^๙ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

พ.ศ. ๒๕๕๖

(๙) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภค และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา นี้ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๑๑ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๑ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด

ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๓ ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา

(๒) คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก

(๓)^{๑๑} คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องที่เกี่ยวข้อง ตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสามคน

กรรมการเฉพาะเรื่อง อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นำมาตรา ๑๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการและคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง มอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๖ การประชุมของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องและคณะอนุกรรมการให้นำ มาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการและคณะกรรมการเฉพาะเรื่องมีอำนาจสั่งให้บุคคลหนึ่ง บุคคลใดส่งเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีผู้ร้องทุกข์หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิ ของผู้บริโภคมาพิจารณาได้ ในการนี้จะเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการหรือ คณะกรรมการเฉพาะเรื่องต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือสงสัยว่ากระทำการอันเป็นการละเมิด สิทธิของผู้บริโภค เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นตามสมควร เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นและ เร่งด่วน

การกำหนดหรือการออกคำสั่งในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องคำนึงถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ทั้งผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจ และในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องจะกำหนดเงื่อนไขหรือวิธีการ ชั่วคราวในการบังคับให้เป็นไปตามการกำหนดหรือการออกคำสั่งนั้นก็ไ้

มาตรา ๑๙^{๑๒} ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขึ้นในสำนัก นายกรัฐมนตรี

ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และจะให้มีรอง เลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

^{๑๑} มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๓) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๑๒} มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๒) ติดตามและสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค และจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการใด ๆ ตามที่เห็นสมควรและจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค
- (๓) สนับสนุนหรือทำการศึกษาและวิจัยปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคร่วมกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานอื่น
- (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาแก่ผู้บริโภคในทุกระดับการศึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัยและอันตรายที่อาจได้รับจากสินค้าหรือบริการ
- (๕) ดำเนินการเผยแพร่วิชาการ และให้ความรู้และการศึกษาแก่ผู้บริโภค เพื่อสร้างนิสัยในการบริโภคที่เป็นการส่งเสริมพลานามัย ประหยัด และใช้ทรัพยากรของชาติให้เป็นประโยชน์มากที่สุด
- (๖) ประสานงานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุม ส่งเสริม หรือกำหนดมาตรฐานของสินค้าหรือบริการ
- (๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องมอบหมาย

หมวด ๒

การคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๒๑^{๑๖} ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการใดได้บัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ซ้ำหรือขัดกับบทบัญญัติดังกล่าว เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวยังมิได้มีการดำเนินการหรือดำเนินการยังไม่ครบขั้นตอนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และมีได้ออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะกรรมการให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะกรรมการเสนอเรื่องให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ได้

(๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้ามีความจำเป็นเร่งด่วนอันมิอาจปล่อยให้เนิ่นช้าต่อไปได้ให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะกรรมการเสนอเรื่องให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ได้ โดยไม่ต้องมีหนังสือแจ้งหรือรอให้ครบกำหนดเก้าสิบวันตามเงื่อนไขใน (๑)

ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่บัญญัติในหมวดนี้ ให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง

^{๑๖} มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

มีอำนาจออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายอยู่แล้ว คณะกรรมการอาจมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้แทนคณะกรรมการเฉพาะเรื่องได้

การมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ ตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๑

การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านการโฆษณา

มาตรา ๒๒ การโฆษณาจะต้องไม่ใช่ข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ หรือลักษณะของสินค้าหรือบริการ ตลอดจนการส่งมอบ การจัดหา หรือการใช้สินค้าหรือบริการ

ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

(๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง

(๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริง หรือไม่ก็ตาม

(๓) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมายหรือศีลธรรม หรือนำไปสู่ความเสื่อมเสียในวัฒนธรรมของชาติ

(๔) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน

(๕) ข้อความอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาที่บุคคลทั่วไปสามารถรู้ได้ว่าเป็นข้อความที่ไม่อาจเป็นความจริงได้โดยแน่แท้ ไม่เป็นข้อความที่ต้องห้ามในการโฆษณาตาม (๑)

มาตรา ๒๓ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ หรืออันอาจก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและคณะกรรมการว่าด้วยฉลากได้กำหนดให้สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การโฆษณานั้นต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะกำหนดเงื่อนไขให้แตกต่างกันสำหรับการโฆษณาที่ใช้สื่อโฆษณาต่างกันได้

(๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับสินค้านั้น

(๓) ห้ามการโฆษณาสินค้านั้น

ความใน (๒) และ (๓)ให้นำมาใช้บังคับแก่การโฆษณาที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าการใช้หรือประโยชน์ของสินค้านั้นขัดต่อนโยบายทางสังคม ศีลธรรม หรือวัฒนธรรมของชาติด้วย

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าสินค้าหรือบริการใด ผู้บริโภคจำเป็นต้องทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพ ฐานะ และรายละเอียดอย่างอื่นเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจด้วย คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจกำหนดให้การโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้นต้องให้ข้อเท็จจริงดังกล่าวตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา กำหนดได้

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าข้อความในการโฆษณาโดยทางสื่อโฆษณาใด สมควรแจ้งให้ผู้บริโภคทราบว่าข้อความนั้นเป็นข้อความที่มีความมุ่งหมายเพื่อการโฆษณา คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจกำหนดให้การโฆษณาโดยทางสื่อโฆษณานั้นต้องมีถ้อยคำชี้แจงกำกับให้ประชาชนทราบว่าข้อความดังกล่าวเป็นการโฆษณาได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะกำหนดเงื่อนไขข้อใดให้ต้องปฏิบัติด้วยก็ได้

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืน มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ (๑) หรือมาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา

(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา

(๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา

(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้วตามหลักเกณฑ์

และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา กำหนด

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตใจในการกระทำของผู้กระทำการโฆษณา

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้

ในกรณีที่ผู้กระทำการโฆษณาอ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้กระทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๒๗ ได้ และให้ถือว่าผู้กระทำการโฆษณารู้หรือควรได้ว่า ข้อความนั้นเป็นความเท็จ

มาตรา ๒๙ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา

พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ในกรณีนี้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา จะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาให้ความเห็นชอบแล้ว

การขอความเห็นและคำปฎิเสธในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด คำปฎิเสธที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การให้ความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่ให้ตามวรรคหนึ่ง มิให้ถือว่ากระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา

ส่วนที่ ๒

การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านฉลาก

มาตรา ๓๐^๓ ให้สินค้าที่ผลิตเพื่อขายโดยโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและสินค้าที่ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับสินค้าที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีสินค้าที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพ ร่างกาย หรือจิตใจเนื่องในการใช้สินค้าหรือโดยสภาพของสินค้านั้น หรือมีสินค้าที่ประชาชนทั่วไปใช้เป็นประจำ ซึ่งการกำหนดฉลากของสินค้านั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคในการที่จะทราบข้อเท็จจริงในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้านั้น แต่สินค้านั้นไม่เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการว่าด้วยฉลากมีอำนาจกำหนดให้สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑^๔ ฉลากของสินค้าที่ควบคุมฉลาก จะต้องมียกข้อยกเว้นต่อไปนี้

(๑) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริงและไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้า

(๒) ต้องระบุข้อความดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อหรือเครื่องหมายการค้าของผู้ผลิตหรือของผู้นำเข้าเพื่อขาย แล้วแต่กรณี

(ข) สถานที่ผลิตหรือสถานที่ประกอบธุรกิจนำเข้า แล้วแต่กรณี

(ค) ระบุข้อความที่แสดงให้เห็นได้ว่าสินค้านั้นคืออะไร ในกรณีที่สินค้านำเข้าให้ระบุชื่อประเทศที่ผลิตด้วย

^๓ มาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^๔ มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

(๓) ต้องระบุข้อความอันจำเป็น ได้แก่ ราคา ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ ค่าเดือน วัน เดือน ปีที่หมดอายุในกรณีเป็นสินค้าที่หมดอายุได้ หรือกรณีอื่น เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้ส่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลาก แล้วแต่กรณี เป็นผู้จัดทำฉลากก่อนขายและฉลากนั้นต้องมีข้อความ ดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ในกรณีนี้ ข้อความตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ต้องจัดทำตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ การกำหนดข้อความของฉลากตามมาตรา ๓๐ ต้องไม่เป็นการบังคับให้ ผู้ประกอบธุรกิจต้องเปิดเผยความลับทางการผลิต เว้นแต่ข้อความดังกล่าวจะเป็นสิ่งจำเป็นที่เกี่ยวกับ สุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้บริโภค

มาตรา ๓๓ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยฉลากเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๑ คณะกรรมการว่าด้วยฉลากมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเลิกใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไข ฉลากนั้นให้ถูกต้อง

มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดสงสัยว่าฉลากของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ เป็นไปตามมาตรา ๓๑ ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยฉลากพิจารณาให้ ความเห็นในฉลากนั้นก่อนได้ ในกรณีนี้ให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและการตรวจสอบการประกอบธุรกิจ เกี่ยวกับสินค้าที่ควบคุมฉลาก รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้ผู้ประกอบ ธุรกิจสินค้าดังกล่าวต้องจัดทำและเก็บรักษาบัญชีเอกสาร และหลักฐานเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ทำการตรวจสอบได้

วิธีจัดทำและเก็บรักษาบัญชี เอกสารและหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๒ ทวิ

การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านสัญญา^{๑๕}

มาตรา ๓๕ ทวิ^{๑๖} ในการประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือให้บริการใด ถ้าสัญญาซื้อขาย หรือสัญญาให้บริการนั้นมีกฎหมายกำหนดให้ต้องทำเป็นหนังสือ หรือที่ตามปกติประเพณีทำเป็น หนังสือ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญามีอำนาจกำหนดให้การประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือให้บริการนั้น เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญาได้

^{๑๕} หมวดที่ ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค ส่วนที่ ๒ ทวิ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านสัญญา มาตรา ๓๕ ทวิ ถึง มาตรา ๓๕ นว เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๑๖} มาตรา ๓๕ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

ในการประกอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญา สัญญาที่ผู้ประกอบธุรกิจทำกับผู้บริโภค จะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ข้อสัญญาที่จำเป็นซึ่งหากมิได้ใช้ข้อสัญญาเช่นนั้น จะทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบผู้ประกอบธุรกิจเกินสมควร

(๒) ห้ามใช้ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนด และเพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคเป็นส่วนรวม คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาจะให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำสัญญาตามแบบที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดก็ได้

การกำหนดตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ ตรี^{๓๗} เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้สัญญาของการประกอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญาต้องใช้ข้อสัญญาใด หรือต้องใช้ข้อสัญญาใดโดยมีเงื่อนไขในการใช้ข้อสัญญานั้นด้วยตามมาตรา ๓๕ ทวิ แล้ว ถ้าสัญญานั้นไม่ใช้ข้อสัญญาดังกล่าวหรือใช้ข้อสัญญาดังกล่าวแต่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไข ให้ถือว่าสัญญานั้นใช้ข้อสัญญาดังกล่าวหรือใช้ข้อสัญญาดังกล่าวตามเงื่อนไขนั้นแล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๕ จัตวา^{๓๘} เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้สัญญาของการประกอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญาต้องไม่ใช้ข้อสัญญาใดตามมาตรา ๓๕ ทวิ แล้ว ถ้าสัญญานั้นใช้ข้อสัญญาดังกล่าว ให้ถือว่าสัญญานั้นไม่มีข้อสัญญาเช่นนั้น

มาตรา ๓๕ เบญจ^{๓๙} คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาที่มีอำนาจกำหนดให้การประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือให้บริการอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินได้

ในการประกอบธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน หลักฐานการรับเงินจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีรายการและใช้ข้อความที่จำเป็น ซึ่งหากมิได้มีรายการหรือมิได้ใช้ข้อความเช่นนั้นจะทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบผู้ประกอบธุรกิจเกินสมควร

(๒) ห้ามใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนด การกำหนดตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ ฉ^{๔๐} เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้หลักฐานการรับเงินของการประกอบธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินต้องใช้ข้อความใด หรือต้องใช้ข้อความใด

^{๓๗} มาตรา ๓๕ ตรี เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๓๘} มาตรา ๓๕ จัตวา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๓๙} มาตรา ๓๕ เบญจ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๔๐} มาตรา ๓๕ ฉ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

โดยมีเงื่อนไขในการใช้ข้อความนั้นด้วย หรือต้องไม่ใช่ข้อความใดตามมาตรา ๓๕ เบื้อง แล้ว ให้นำ มาตรา ๓๕ ตรี และมาตรา ๓๕ จัตวา มาใช้บังคับแก่หลักฐานการรับเงินดังกล่าวโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ สัตต^{๒๑} ในกรณีที่ผู้ประกอบการซื้อขายสินค้าหรือให้บริการโดยให้คำมั่นว่าจะทำสัญญารับประกันให้ไว้แก่ผู้บริโภค สัญญาดังกล่าวต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้ประกอบการหรือผู้แทน และต้องส่งมอบสัญญานั้นแก่ผู้บริโภคพร้อมกับการส่งมอบสินค้าหรือให้บริการ

ถ้าสัญญาตามวรรคหนึ่งทำเป็นภาษาต่างประเทศต้องมีคำแปลภาษาไทยกำกับไว้ด้วย

มาตรา ๓๕ อัญฐ^{๒๒} ผู้ประกอบการมีหน้าที่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญาและแบบถูกต้องตามมาตรา ๓๕ ทวิ หรือส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา ๓๕ เบื้อง ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาที่เป็นทางปฏิบัติตามปกติสำหรับการประกอบการประเภทนั้น ๆ หรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาสุดแต่ระยะเวลาใดจะถึงก่อน

มาตรา ๓๕ นว^{๒๓} ผู้ประกอบการผู้ใดสงสัยว่าแบบสัญญาหรือแบบหลักฐานการรับเงินของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบการผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาให้ความเห็นในแบบสัญญาหรือแบบหลักฐานการรับเงินนั้นก่อนได้ในกรณีนี้ให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การคุ้มครองผู้บริโภคโดยประการอื่น

มาตรา ๓๖^{๒๔} เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้น ถ้าผู้ประกอบการไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้น

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามผู้ประกอบการขายสินค้านั้น

^{๒๑} มาตรา ๓๕ สัตต เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๒๒} มาตรา ๓๕ อัญฐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๒๓} มาตรา ๓๕ นว เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๒๔} มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

(๒) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้จำหน่ายแก่ผู้บริโภคกลับคืน หรือเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค

(๓) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้นไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือเปลี่ยนสินค้าหรือลดใช้ราคาสินค้าให้แก่ผู้บริโภค

(๔) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้นกลับคืนออกนอกราชอาณาจักร

(๕) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจทำลายสินค้านั้น

(๖) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับอันตรายของสินค้านั้นให้ผู้บริโภคทราบ หรือเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

ให้ผู้ประกอบการธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคสอง

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ สินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หมายความว่า สินค้าที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้บริโภค

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งตามมาตรานี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๗^{๒๕} ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๒) (๔) (๕) หรือ (๖) แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทนผู้ประกอบการโดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๓๘^{๒๖} เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้น ถ้าผู้ประกอบการไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้น

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับอันตรายของบริการนั้นให้ผู้บริโภคทราบ หรือเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๒) หรือ (๓)

(๒) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือลดใช้ค่าบริการให้แก่ผู้บริโภค

(๓) ห้ามผู้ประกอบการให้บริการนั้น

^{๒๕} มาตรา ๓๗ ซึ่งยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๒๖} มาตรา ๓๘ ซึ่งยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

ให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคสอง

ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามวรรคสอง (๑) แต่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจโดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ บริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หมายความว่า บริการที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้บริโภค

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรเข้าดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้บริโภคที่ถูกละเมิดสิทธิ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานอัยการ โดยความเห็นชอบของอธิบดีกรมอัยการ หรือข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และเมื่อคณะกรรมการได้แจ้งไปยังกระทรวงยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ในการดำเนินคดีในศาล ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภคที่ร้องขอได้ด้วย และในการนี้ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวง

มาตรา ๔๐^{๒๗} สมาคมและมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ สมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมและมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมและมูลนิธินั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมและมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๔๑ ได้

สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุคราวละสองปีนับแต่วันที่รับการรับรอง

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองสมาคมและมูลนิธิตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๑^{๒๘} ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมตามลักษณะหรือ

^{๒๗} มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๒๘} มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

ประเภทคดีที่คณะกรรมการประกาศกำหนดได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนจากผู้บริโภคดีดังกล่าว

ในการดำเนินคดีในศาล มิให้สมาคมและมูลนิธิถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่าการถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม สำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภค การถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีนี้คู่ความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกัน จะต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของผู้บริโภคผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณี มาแสดงต่อศาลด้วย

มาตรา ๔๒^{๒๔} นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายอื่นแล้ว สมาคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อปรากฏว่าสมาคมหรือมูลนิธิใดที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธินั้นได้

สมาคมหรือมูลนิธิใดที่ถูกเพิกถอนตามวรรคสอง คณะกรรมการอาจไม่ให้การรับรองตามมาตรา ๔๐ อีกก็ได้

การเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๓ บทบัญญัติ

การอุทธรณ์

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ วรรคสอง ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้

มาตรา ๔๔ การอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๓ ให้อยู่ต่อคณะกรรมการภายในสิบวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่างอื่นเป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๔

มาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะ เรื่องตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

มาตรา ๔๗^{๑๐} ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะ เป็นของตนเอง หรือผู้อื่น โฆษณาหรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจ ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘^{๑๑} ผู้ใดโฆษณาโดยใช้ข้อความตามมาตรา ๒๒ (๓) หรือ (๔) หรือ ข้อความตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ (๕) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกิน สามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาซึ่งสั่งตาม มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่น บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ เป็นการ กระทำของเจ้าของสื่อโฆษณา หรือผู้ประกอบการโฆษณา ผู้กระทำต้องระวางโทษเพียงกึ่งหนึ่งของ โทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๕๑^{๑๒} ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ หรือ มาตรา ๕๐ เป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือไม่เกิน สองเท่าของค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับการโฆษณานั้น ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

^{๑๐} มาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๑๑} มาตรา ๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๑๒} มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๕๒^{๓๓} ผู้ใดขายสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ โดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายสินค้าที่มีฉลากที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๓ ทั้งนี้ โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าการไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้ส่งหรือนำเข้า ในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔^{๓๔} ผู้ได้รับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๖^{๓๕} ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามขายสินค้าเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖/๑^{๓๖} ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามให้บริการเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๓๓} มาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๓๔} มาตรา ๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๓๕} มาตรา ๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

^{๓๖} มาตรา ๕๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๕๗ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญาและแบบถูกต้องตามมาตรา ๓๕ ทวิ หรือไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา ๓๕ เบญจ ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา ๓๕ อัฐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ^{๓๗}

ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด ส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยลงจำนวนเงินมากกว่าที่ผู้บริโภคจะต้องชำระและได้รับเงินจำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการประกอบธุรกิจเช่นนั้นแล้ว

มาตรา ๕๗ ทวิ^{๓๘} ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ สัตต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจและการกระทำนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบธุรกิจ ให้สันนิษฐานว่าผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้กระทำความผิดร่วมด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่สามารถคาดหมายได้ว่าบุคคลนั้นจะกระทำความผิดแม้จะใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

มาตรา ๕๙^{๓๙} ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๖๐^{๔๐} ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

^{๓๗} มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๓๘} มาตรา ๕๗ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๓๙} มาตรา ๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐

^{๔๐} มาตรา ๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือ การพิจารณาคดี

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเนื่องในการปฏิบัติราชการ หรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่ง ผู้ใดต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๖๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจ เปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือ คณะอนุกรรมการพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนด หลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วย ก็ได้

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่งในการสอบสวนถ้าพนักงานสอบสวน พบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงาน สอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตาม วรรคหนึ่งภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ส. โทตระกิตย
รองนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันนี้การเสนอสินค้าและบริการต่าง ๆ ต่อประชาชนนับวันแต่จะเพิ่มมากขึ้น ผู้ประกอบธุรกิจการค้าและผู้ประกอบธุรกิจโฆษณาได้นำวิชาการในทางการตลาดและทางการโฆษณามาใช้ในการส่งเสริมการขายสินค้าและบริการ ซึ่งการกระทำดังกล่าวทำให้ผู้บริโภคตกอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบ เพราะผู้บริโภคไม่อยู่ในฐานะที่ทราบภาวะตลาด และความจริงที่เกี่ยวกับคุณภาพและราคาของสินค้าและบริการต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องทัน่วงที นอกจากนั้นในบางกรณีแม้จะมีกฎหมายให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคโดยการกำหนดคุณภาพและราคาของสินค้าและบริการอยู่แล้วก็ตาม แต่การที่ผู้บริโภคแต่ละรายจะไปฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ประกอบธุรกิจการค้าหรือผู้ประกอบธุรกิจโฆษณาเมื่อมีการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ย่อมจะเสียเวลาและค่าใช้จ่ายเป็นการไม่คุ้มค่า และผู้บริโภคจำนวนมากไม่อยู่ในฐานะที่จะสละเวลาและเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีได้ และในบางกรณีก็ไม่อาจจะจับหรือยับยั้งการกระทำที่จะเกิดความเสียหายแก่ผู้บริโภคได้ทัน่วงที สมควรมีกฎหมายให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคเป็นการทั่วไป โดยกำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจการค้าและผู้ประกอบธุรกิจโฆษณาต่อผู้บริโภค เพื่อให้ความเป็นธรรมตามสมควรแก่ผู้บริโภค ตลอดจนจัดให้มีองค์กรของรัฐที่เหมาะสมเพื่อตรวจตราดูแล และประสานงานการปฏิบัติงานของส่วนราชการต่าง ๆ ในการให้ความคุ้มครองผู้บริโภค จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑^{๕๑}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๘ จะให้ใช้บังคับเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ ในระหว่างที่บทบัญญัติมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ยังมิได้ใช้บังคับให้อำนาจหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค หรือของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๒ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการ

คุ้มครองผู้บริโภคและการบริหารงานคุ้มครองผู้บริโภค อันได้แก่ การตรวจตรา กำกับดูแล และประสานงานการปฏิบัติงานของส่วนราชการต่าง ๆ ในการให้ความคุ้มครองแก่ผู้บริโภค ยังไม่เหมาะสม และโดยที่ในปัจจุบันปรากฏว่ามีผู้บริโภคเป็นจำนวนมากยังมิได้รับการคุ้มครองสิทธิตามที่กฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้น ๆ บัญญัติไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก ร้องเรียนว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญากับผู้ประกอบธุรกิจมากขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ปรับปรุงองค์การบริหารงานคุ้มครองผู้บริโภค คือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และปรับปรุงอำนาจของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องและคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ในการเสนอเรื่องให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัตินี้ได้ในกรณีจำเป็น หรือรีบด่วนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเพิ่มบทบัญญัติกำหนดสิทธิและการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญาไว้โดยเฉพาะ และทั้งเป็นการสมควรปรับปรุงอัตราโทษเกี่ยวกับการกระทำผิดในเรื่องการโฆษณาและฉลากให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๑^๒

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อมีพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๒ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ออกใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี และของเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี หรือของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการยกฐานะสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ให้มีฐานะเทียบเท่ากรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ในการนี้สมควรโอน

บรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖^{๕๓}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น แม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคซึ่งสมควรมีมาตรการคุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม ซึ่งจะเป็นการขยายการคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากกฎหมายปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐^{๕๔}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๕๔ เฉพาะในส่วนที่สันนิษฐานให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษทางอาญาร่วมกับการกระทำความผิดของนิติบุคคล โดยไม่ปรากฏว่ามีกรกระทำหรือเจตนาประการใดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในลักษณะดังกล่าวทำนองเดียวกัน คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๘ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๘/๔ และพระราชบัญญัติปฎิพ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

^{๕๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐/ตอนที่ ๒๕ ก/หน้า ๔/๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖

^{๕๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนที่ ๑๘ ก/หน้า ๑/๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ดังนั้น เพื่อแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวและกฎหมายอื่นที่มี
บทบัญญัติในลักษณะเดียวกันมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑	มาตรา ๒	มาตรา ๓
มาตรา ๔	มาตรา ๕	มาตรา ๖
มาตรา ๗	มาตรา ๘	มาตรา ๙
มาตรา ๑๐	มาตรา ๑๑	มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๓	มาตรา ๑๔	มาตรา ๑๕
มาตรา ๑๖	มาตรา ๑๗	มาตรา ๑๘
มาตรา ๑๙	มาตรา ๒๐	มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๒	มาตรา ๒๓	มาตรา ๒๔
มาตรา ๒๕	มาตรา ๒๖	มาตรา ๒๗
มาตรา ๒๘	มาตรา ๒๙	มาตรา ๓๐
มาตรา ๓๑	มาตรา ๓๒	มาตรา ๓๓
มาตรา ๓๔	มาตรา ๓๕	มาตรา ๓๖
มาตรา ๓๗	มาตรา ๓๘	มาตรา ๓๙
มาตรา ๔๐	มาตรา ๔๑	มาตรา ๔๒
มาตรา ๔๓	มาตรา ๔๔	มาตรา ๔๕
มาตรา ๔๖	มาตรา ๔๗	มาตรา ๔๘
มาตรา ๔๙	มาตรา ๕๐	มาตรา ๕๑
มาตรา ๕๒	มาตรา ๕๓	มาตรา ๕๔
มาตรา ๕๕	มาตรา ๕๖	มาตรา ๕๗
มาตรา ๕๘	มาตรา ๕๙	มาตรา ๖๐
มาตรา ๖๑	มาตรา ๖๒	มาตรา ๖๓
มาตรา ๖๔	มาตรา ๖๕	มาตรา ๖๖
มาตรา ๖๗	มาตรา ๖๘	มาตรา ๖๙
มาตรา ๗๐	มาตรา ๗๑	มาตรา ๗๒
มาตรา ๗๓	มาตรา ๗๔	มาตรา ๗๕
มาตรา ๗๖	มาตรา ๗๗	มาตรา ๗๘
มาตรา ๗๙	มาตรา ๘๐	มาตรา ๘๑
มาตรา ๘๒	มาตรา ๘๓	มาตรา ๘๔
มาตรา ๘๕	มาตรา ๘๖	มาตรา ๘๗
มาตรา ๘๘	มาตรา ๘๙	มาตรา ๙๐
มาตรา ๙๑	มาตรา ๙๒	มาตรา ๙๓
มาตรา ๙๔	มาตรา ๙๕	มาตรา ๙๖
มาตรา ๙๗	มาตรา ๙๘	มาตรา ๙๙
มาตรา ๑๐๐	มาตรา ๑๐๑	มาตรา ๑๐๒

หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๔๐๙๘๔
ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๑
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(๒๕)

13482
 วันที่ 19 ธ.ค. 2561
 เวลา 11.03 น.
 สำนักนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

ที่ นร ๐๕๐๓/๕๐๕๘๕

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน - ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๔๒ (วณช)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๘๑๒๑ (เฉพาะ ๐๙/พธส๒๐๑๔)

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่ ๕๕๐ / ๒๒ วันที่ ๒๕ / ๑๒ / ๖๑
 เวลา ๑๒.๒๓ น. ส่ง พ.ร.บ.
 สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
 รับที่ ๕๗ / ๒๕๖๑
 วันที่ ๑๙ / ๑๒ / ๖๑
 เวลา ๑๓.๐๑ น.

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติการหรือดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (ยกเลิกมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) และเพิ่มมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๘/๑) (๙/๑) (๙/๒) และ (๙/๓))

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับ แต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ และในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภคประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ (เพิ่มมาตรา ๑๑ วรรคสาม และมาตรา ๑๒ วรรคสี่)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเฉพาะเรื่อง (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔ วรรคสาม)

(๕) กำหนดค่าตอบแทนของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการ เฉพาะเรื่อง และคณะอนุกรรมการ (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑)

(๖) เพิ่มอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (เพิ่มมาตรา ๒๐ (๒/๑) และ (๒/๒) และมาตรา ๒๐/๑)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การบังคับใช้กฎหมายระหว่างพระราชบัญญัตินี้ กับกฎหมายอื่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

(๘) กำหนดให้มีการบูรณาการในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค กับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มมาตรา ๒๑/๑)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา (เพิ่มมาตรา ๒๗ วรรคสาม และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

(๑๐) กำหนดให้มีคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ และกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติม

บทกำหนดโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัย (เพิ่มมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑/๑) ส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย มาตรา ๒๙/๑ ถึงมาตรา ๒๙/๑๗ ของหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค มาตรา ๕๖/๒ มาตรา ๕๖/๓ มาตรา ๕๖/๔ มาตรา ๕๖/๕ และมาตรา ๕๖/๖ และยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑)

(๑๑) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีแทนผู้บริโภค (เพิ่มมาตรา ๓๙/๑)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษปรับและการเปรียบเทียบปรับ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒)

(๑๓) กำหนดให้ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (เพิ่มมาตรา ๖๓)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสมกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อเชื่อมโยงการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายต่าง ๆ ไม่ให้ขัดแย้งกัน ปรับปรุงมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัยโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่องด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการและกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีแทนผู้บริโภค และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับค่าปรับจากการเปรียบเทียบในส่วนที่เกิดจากการดำเนินงานของตน ตลอดจนปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๒๙)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีความเหมาะสมและเป็นไป
อย่างมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้ง
พนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการอาจมอบหมายเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการ หรือดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ได้ แล้วแต่กรณี กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยต้องมีผู้แทนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองผู้บริโภคจากภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาคผู้ประกอบการ อย่างน้อยภาคละสองคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิก (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๓) กำหนดแนวทางการแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารตามมาตรา ๒๐ (๒/๒)”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘/๑) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๘/๑) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาตินโยบายของรัฐบาล มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคสากล”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙/๑) (๙/๒) และ (๙/๓) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๙/๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการตรากฎหมาย แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับหรือเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค

(๙/๒) เสนอความเห็นต่อส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อให้จัดทำ ทบทวน ประเมิน ปรับปรุงมาตรการและแนวทางการปฏิบัติราชการตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งในการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายและกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

(๙/๓) พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วย กรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการตามความในวรรคสอง”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๑/๑) คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กรรมการเฉพาะเรื่องอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และให้นำมาตรา ๑๑ วรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๗/๑ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการเฉพาะเรื่อง กรรมการเฉพาะเรื่อง และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการตามมาตรา ๑๕ ได้รับเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) และ (๒/๒) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๒/๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมและการรวมตัวกันของผู้บริโภคในการจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภค และส่งเสริมองค์กรของผู้บริโภคในการรักษาสิทธิของผู้บริโภคตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค

(๒/๒) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค โดยจะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ ในหมวด ๑ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๒๐/๑ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ประกอบการธุรกิจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจโฆษณาคำพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้ประชาชนทราบ

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการธุรกิจ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่ง และการเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการธุรกิจดังกล่าวให้ประชาชนทราบ โดยให้โฆษณาได้ทั้งในระหว่างดำเนินการและภายหลังดำเนินการแล้วเสร็จ

การโฆษณาคำพิพากษาดตามวรรคหนึ่งและการโฆษณาข่าวสารตามวรรคสอง ให้กระทำทางสื่อโฆษณาและสื่อรูปแบบอื่นตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด โดยจะระบุชื่อผู้ประกอบการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการใดได้บัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัตินี้ดังกล่าว หากการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่นำไปใช้นั้นเป็นความผิดและมีโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งระหว่างหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายระหว่างการใช้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้กับการใช้บังคับตามกฎหมายเฉพาะ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สุดและผูกพันหน่วยงานของรัฐ

ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเห็นสมควรจะต้องเข้าไปดำเนินการเพื่อส่งเสริมหรือแก้ไขเยียวยาผู้บริโภคในเบื้องต้นให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของกฎหมายเฉพาะ

ในกรณีที่กฎหมายเฉพาะมิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่บัญญัติในหมวดนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายอยู่แล้ว คณะกรรมการอาจมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้แทนคณะกรรมการเฉพาะเรื่องได้ การฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และให้มีอัตราโทษเช่นเดียวกัน การมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคสี่ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๒๑/๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำหรือการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งการบูรณาการในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

(๑) คณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง หรือเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อาจจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค

(๒) คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องอาจจัดให้มีการประชุมร่วมกัน กับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการ จ่ายค่าตอบแทน ให้ถือว่าการประชุมร่วมดังกล่าวเป็นการประชุมของคณะกรรมการตามกฎหมาย ของแต่ละคณะกรรมการนั้นด้วย

คณะกรรมการตามกฎหมายอื่นหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค อาจเสนอเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อดำเนินการจัดให้มีการประชุมร่วมกันตามวรรคหนึ่ง ก็ได้”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาไม่คำสั่งตาม (๔) และผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการ และให้ ผู้ประกอบการมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการแทนนั้น โดยให้บังคับตามบทบัญญัติ เกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาไม่เหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใด ที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) คณะกรรมการว่าด้วยการ โฆษณาอาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ และในกรณีจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะออกคำสั่งระงับการโฆษณาดังกล่าวเป็นการชั่วคราวจนกว่า จะทราบผลการพิสูจน์ก็ได้

ในกรณีที่ผู้กระทำการโฆษณาอ้างอิงรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรอง ของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้กระทำการโฆษณา ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นไปตามที่อ้างอิง คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา อาจออกคำสั่งตามมาตรา ๒๗ ได้ และให้ถือว่าผู้กระทำการโฆษณาหรือควรได้ว่าข้อความนั้นเป็นความจริง”

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้าน ความปลอดภัย มาตรา ๒๙/๑ ถึงมาตรา ๒๙/๑๗ ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค แห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“ส่วนที่ ๑/๑

การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย

มาตรา ๒๔/๑ ในส่วนนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“สินค้าที่เป็นอันตราย” หมายความว่า สินค้าที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน

“บริการที่เป็นอันตราย” หมายความว่า บริการที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สิน

“คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย” หมายความว่า คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ

มาตรา ๒๔/๒ สินค้าที่ผู้ประกอบการจะขายหรือเสนอขาย หรือเข้าทำความตกลงเพื่อขาย หรือนำเสนอด้วยวิธีการโฆษณาหรือวิธีการอื่นใด หรือนำออกวางตลาด จะต้องเป็นสินค้าที่มีความปลอดภัย

การปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยของสินค้า ให้พิจารณาจากเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ลักษณะและประเภทของสินค้า รวมถึงส่วนประกอบของสินค้า การออกแบบสินค้า การบรรจุและบรรจุภัณฑ์ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประกอบ การติดตั้ง การบำรุงรักษา และความคาดหมายที่ผู้บริโภคทั่วไปพึงมีเกี่ยวกับสินค้านั้น

(๒) ลักษณะการนำเสนอสินค้า การติดฉลาก คำเตือนและข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ การกำจัด และการทำลาย และข้อบ่งชี้หรือข้อสารสนเทศใด ๆ เกี่ยวกับสินค้า รวมถึงการโฆษณาสินค้า

(๓) ผลกระทบด้านความปลอดภัยของสินค้าที่อาจเกิดขึ้นหากมีเหตุอันควรคาดหมายได้ว่า จะนำสินค้านั้นไปใช้ร่วมกับสินค้าอื่น

(๔) ผู้บริโภคซึ่งมีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากการบริโภคสินค้าเป็นพิเศษ เช่น เด็ก สตรีมีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย และคนพิการ

(๕) มาตรฐานความปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับเป็นการทั่วไปของสินค้าประเภทนั้น

(๖) แนวปฏิบัติที่ดีของผู้ประกอบการ

มาตรา ๒๔/๓ ผู้ประกอบการธุรกิจต้องไม่ผลิต สิ่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ซึ่งสินค้าที่เป็นอันตราย และต้องไม่แนะนำหรือโฆษณาสินค้านั้นดังกล่าว

มาตรา ๒๔/๔ ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ และสินค้าอื่นที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้านั้นหมดสิ้นไป

คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจกำหนดให้บริการใดที่ผู้ประกอบการต้องจัดให้มี มาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากบริการนั้นหมดสิ้นไปได้ โดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าหรือบริการ หมดสิ้นไปที่ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีนั้น ได้แก่

(๑) สอดส่องดูแลความปลอดภัยของสินค้าหรือบริการของตนตลอดระยะเวลาประกัน ของสินค้าหรือบริการนั้น พร้อมทั้งเก็บรักษาสถิติหรือรายงานที่เกี่ยวข้อง

(๒) มาตรการอันเหมาะสมกับสินค้าหรือบริการเพื่อให้ทราบได้ถึงความเสี่ยงต่ออันตราย ที่อาจจะเกิดขึ้นตามสภาพของสินค้าหรือบริการเพื่อประโยชน์ในการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว

(๓) ช่องทางการให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภค และช่องทางการรับแจ้งข้อมูลจากผู้บริโภค การตรวจสอบและพิจารณาข้อมูลที่ได้รับแจ้งจากผู้บริโภค และการแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้บริโภคทราบ โดยไม่ชักช้า พร้อมทั้งจัดทำและเก็บรักษาบันทึกหรือรายงานเกี่ยวกับการรับแจ้งและผลการพิจารณาดังกล่าว

(๔) มาตรการในการติดตามสินค้าที่ได้จัดจำหน่ายไป ซึ่งรวมถึงการระบุชื่อและรายละเอียดของผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือผู้จัดจำหน่าย และเลขหมายประจำสินค้าไว้ที่ตัวสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์

(๕) มาตรการในการติดตามบริการที่ได้ให้บริการไป ซึ่งรวมถึงการระบุชื่อและที่อยู่ของผู้รับบริการ และรายละเอียดของการให้บริการ

มาตรา ๒๘/๕ ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าหรือผู้ซื้อสินค้า เพื่อนำออกให้บริการ ซึ่งเป็นสินค้าหรือบริการตามมาตรา ๒๘/๔ ต้องจัดให้มีมาตรการดังต่อไปนี้ เพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้นหมดสิ้นไป

(๑) เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการที่ตนได้มาจากผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า และข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในความครอบครองของตน โดยส่งต่อให้ผู้ซื้อหรือผู้บริโภคได้ทราบ

(๒) เก็บรักษาเอกสารที่จำเป็นเพื่อการติดตามแหล่งที่มาของสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการ เช่น ชื่อและรายละเอียดของผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการนั้นไว้ และส่งมอบเอกสารดังกล่าวเมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยได้มีหนังสือเรียกให้ส่ง

ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งต้องให้ความร่วมมือกับผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการดำเนินการเพื่อป้องกันหรือทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่ขายหรือสินค้าที่นำออกให้บริการหมดสิ้นไป

มาตรา ๒๘/๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๘/๔ และมาตรา ๒๘/๕ มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการนั้นอาจเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบธุรกิจนั้นอาจแจ้งเตือนภัยแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึงผู้ประกอบธุรกิจโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

ในกรณีที่ปรากฏว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย หรือสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตรายนั้นมีผลทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย รัับอันตรายสาหัส หรือเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล หรือเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินอื่น ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งต้องแจ้งความเป็นอันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึงผู้ประกอบธุรกิจโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชน และแจ้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทราบโดยเร็ว

คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตามวรรคสองก็ได้

มาตรา ๒๔/๗ ในกรณีที่มีผู้ประกอบการธุรกิจพบหรือได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๔/๖ วรรคสอง ว่าสินค้าหรือบริการที่ตนผลิต สิ่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ขาย หรือมีไว้เพื่อขายหรือให้บริการนั้น เป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ผู้ประกอบการธุรกิจนั้นต้องดำเนินการเพื่อป้องกันอันตรายหรือทำให้อันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นหมดสิ้นไป เช่น แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้าหรือบริการ เปลี่ยนสินค้าหรือเปลี่ยนวิธีให้บริการ เรียกคืนสินค้าและชดใช้ราคาสินค้า เก็บสินค้าออกจากท้องตลาด หรืองดให้บริการ และแจ้งผลการดำเนินการดังกล่าวเป็นหนังสือต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินห้าวันนับแต่วันที่เริ่มดำเนินการ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ลักษณะของอันตราย และมาตรการที่ผู้ประกอบการได้ดำเนินการเพื่อป้องกันอันตรายดังกล่าว

คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๒๔/๘ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการใดอาจเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการทดสอบ หรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการนั้นได้ และให้ผู้ประกอบการธุรกิจรายงานผลการทดสอบหรือพิสูจน์ต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด

เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการ และอาจสั่งห้ามขายสินค้าหรืองดให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์สินค้าหรือบริการนั้นก็ได้ และให้ผู้ประกอบการธุรกิจรายงานผลการทดสอบหรือพิสูจน์ต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด

มาตรา ๒๔/๙ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยได้มีคำสั่งห้ามขายสินค้าหรืองดให้บริการชั่วคราวตามมาตรา ๒๔/๘ วรรคสอง เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์แล้วเห็นว่าสินค้าหรือบริการที่สั่งให้ทดสอบหรือพิสูจน์นั้นไม่เป็นสินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์เพื่อประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า สินค้าชิ้นนั้นเป็นสินค้าที่เป็นอันตรายและไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้าชิ้นนี้ได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น หรือบริการนั้นเป็นบริการที่เป็นอันตราย ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งห้ามผู้ประกอบการผลิตเพื่อขาย สิ่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือขายสินค้า หรืองดการให้บริการ โดยจะสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้าหรือการให้บริการ หรือทำลายสินค้าดังกล่าว หรือส่งกลับคืนไปยังประเทศที่นำสินค้าชิ้นนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร ตามที่เห็นสมควรแก่กรณี

มาตรา ๒๔/๑๐ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา ๒๔/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร จัดเก็บสินค้าในท้องตลาดกลับคืนและประกาศเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค และทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่จัดเก็บกลับคืนมาได้และที่อยู่ในความครอบครองของตนหมดสิ้นไป

ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งทำลายสินค้าชิ้นนั้น เมื่อผู้ประกอบการได้ทำลายสินค้าชิ้นนั้นแล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยโดยเร็ว

ให้ผู้ประกอบธุรกิจใช้ราคาสินค้าและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ

ให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการให้ผู้บริโภคทราบภายในสามวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขาย

มาตรา ๒๙/๑๑ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งห้ามขายตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตหรือผู้ส่งหรือนำเข้าในราชอาณาจักรจัดทำแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน และแผนการเยียวยาผู้บริโภค เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขาย เพื่อพิจารณา ทั้งนี้ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการดังกล่าวของผู้ประกอบธุรกิจก็ได้

ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยพิจารณาแผนตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จ และแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสนอแผน ในกรณีที่เห็นว่าแผนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่มีความเหมาะสม ให้มีอำนาจแก้ไขแผนนั้นได้ รวมทั้งมีอำนาจสั่งเยียวยาเพิ่มเติมสิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนดำเนินการตามแผนที่ได้รับความเห็นชอบ

ให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผนตามวรรคหนึ่งหรือแผนที่แก้ไขตามมาตราสองให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทราบทุกเจ็ดวันหรือตามที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนดจนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จตามแผน

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่จัดทำแผนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขายหรือคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเห็นว่าแผนทั้งหมดหรือบางส่วนไม่อาจปฏิบัติได้ ให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีอำนาจกำหนดแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน หรือแผนการเยียวยาผู้บริโภค เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร และให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผนดังกล่าวภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผนการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสี่ไม่กระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคที่จะใช้สิทธิเรียกร้องต่อผู้ประกอบธุรกิจให้รับผิดชอบในเรื่องอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

ให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาแผนที่ได้รับความเห็นชอบหรือแผนที่ได้รับการแก้ไขตามมาตราสอง หรือแผนที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยกำหนดขึ้นตามมาตราสี่ให้ผู้บริโภคทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบดังกล่าว

มาตรา ๒๙/๑๒ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง หรือเป็นการแก้ไขปรับปรุงสินค้าตามแผนตามมาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง ก่อนที่ผู้ประกอบธุรกิจจะนำสินค้าออกขาย ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตรวจสอบจนเป็นที่พอใจว่าไม่เป็นสินค้าที่เป็นอันตรายแล้ว ให้เพิกถอนคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง

มาตรา ๒๙/๑๓ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งงดให้บริการตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ให้ผู้ประกอบธุรกิจแจ้งให้ผู้บริโภคที่รับบริการไปแล้วและยังคงมีอันตรายอยู่กับผู้บริโภคนั้นมารับการแก้ไขการให้บริการที่อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ทันที และให้นำความในมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำแผนดำเนินการปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและแผนการเยียวยาผู้บริโภค และให้นำความในมาตรา ๒๙/๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
 มาตรา ๒๙/๑๔ เมื่อผู้ประกอบธุรกิจได้ดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๒๙/๑๓ แล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยเพื่อตรวจสอบ และให้นำความในมาตรา ๒๙/๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙/๑๕ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยอาจขยายระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติในส่วนนี้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๙/๑๖ การปิดประกาศ แจ้ง และโฆษณาข่าวสารตามที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติ ให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำทางสื่อโฆษณาที่ผู้ประกอบธุรกิจได้ใช้ในการโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้น และสื่อรูปแบบอื่น ๆ ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการแจ้งในเว็บไซต์ของผู้ประกอบธุรกิจและแจ้งเป็นหนังสือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือช่องทางอื่นที่ผู้ประกอบธุรกิจเสนอขายสินค้าหรือบริการนั้นให้แก่ผู้บริโภคโดยตรงเพื่อทราบ โดยการปิดประกาศ หรือโฆษณาข่าวสารให้กระทำต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดเป็นอย่างอื่น และเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดหลักเกณฑ์การปิดประกาศ แจ้ง หรือการโฆษณาดังกล่าวด้วยก็ได้

มาตรา ๒๙/๑๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่แจ้งความเป็นอันตรายของสินค้าหรือบริการตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง หรือไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ครบถ้วนในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ตามมาตรา ๒๙/๘ หรือไม่ปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสี่ มาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหก หรือมาตรา ๒๙/๑๓ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทน และให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่ม โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เมื่อดำเนินการแล้วให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยทราบด้วย”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๙/๑ นอกจากคณะกรรมการมีอำนาจดำเนินคดีตามมาตรา ๓๙ และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคแล้ว ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคแทนผู้บริโภคได้ด้วย โดยมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และเมื่อเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้แจ้งไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมายได้ ทั้งนี้ การดำเนินคดีของเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในการดำเนินคดีในศาล เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภคที่ร้องขอได้ด้วย และในการนี้ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวงให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคเกี่ยวกับการฟ้องคดีและการดำเนินคดีของคณะกรรมการ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาในเรื่องดังกล่าวมาใช้บังคับแก่กรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคฟ้องคดีตามมาตรานี้ด้วย”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะ เป็นของตนเองหรือผู้อื่น โฆษณาหรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิด เช่นว่านั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดโฆษณาโดยใช้ข้อความตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๓) หรือ (๔) หรือข้อความตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๕) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ ผู้ใดขายสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ โดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายสินค้าที่มีฉลากที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๓ ทั้งนี้ โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าการไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ผู้ได้รับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนี้ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๒ มาตรา ๕๖/๓ มาตรา ๕๖/๔ มาตรา ๕๖/๕ และมาตรา ๕๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕๖/๒ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๔ หรือมาตรา ๒๙/๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วน

มาตรา ๕๖/๓ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๖ วรรคสอง มาตรา ๒๙/๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสี่ มาตรา ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง หรือวรรคหก มาตรา ๒๙/๑๓ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖/๔ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖/๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๙/๑๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยตามมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับวันละไม่เกินสองหมื่นบาทจนกว่าจะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้ดำเนินการแล้ว

มาตรา ๕๖/๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค ถ้าการกระทำนั้นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย สุขภาพอนามัย หรือจิตใจของผู้อื่น ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญา และแบบถูกต้องตามมาตรา ๓๕ ทวิ หรือไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา ๓๕ เบื้อง ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา ๓๕ อัญฐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด ส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยลงจำนวนเงินมากกว่าที่ผู้บริโภคจะต้องชำระและได้รับเงินจำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการประกอบธุรกิจเช่นนั้นแล้ว

มาตรา ๕๗ ทวิ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ สัตต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ ฉ้อฉล วน ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๑ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสว่นไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเนื่องในการปฏิบัติราชการ หรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๖๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดซึ่งไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป โดยให้อายุความเริ่มนับตั้งแต่วันครบกำหนดชำระค่าปรับตามคำสั่งของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ”

มาตรา ๓๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖๓ ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบความผิดตามที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๘ วรรคสอง ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น”

มาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๗ บรรดาประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ออกตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้

(๔๓)

ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศ
ที่ออกตามส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ หรือมีคำสั่งยกเลิก
หรือเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๓๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสมกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อเชื่อมโยงการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายต่าง ๆ ไม่ให้ขัดแย้งกัน ปรับปรุงมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัย โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่องด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการและกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีแทนผู้บริโภค และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับค่าปรับจากการเปรียบเทียบในส่วนที่เกิดจากการดำเนินงานของตน ตลอดจนปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติการหรือดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)) และกำหนดให้ค่าปรับจากการปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (ร่างมาตรา ๓๕ (เพิ่มมาตรา ๖๓))

๒.๒ กำหนดที่มาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและแก้ไขเพิ่มเติมกรรมการโดยตำแหน่ง เฉพาะจากหน่วยงานหลักที่มีความเกี่ยวข้องด้านคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งกำหนดให้มีผู้ช่วยเลขานุการตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙))

๒.๓ ยกเลิกอำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๕ (ยกเลิกมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๒))) และกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจกำหนดแนวทางการแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารตามมาตรา ๒๐ (๒/๒) (ร่างมาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓))) และมีอำนาจจัดทำแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภคที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคสากล (ร่างมาตรา ๗ (เพิ่มมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๘/๑))) รวมทั้งกำหนดให้มีอำนาจในการตรากฎหมายและกฎ แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายและกฎเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับหรือเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค

เสนอความเห็นต่อส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐเพื่อให้จัดทำ ทบทวน ประเมิน ปรับปรุงมาตรการ และแนวทางการปฏิบัติราชการตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งในการออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และมีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยการใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๘ (เพิ่มมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๙/๑) (๙/๒) และ (๙/๓)))

๒.๔ กำหนดให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ (ร่างมาตรา ๙ (เพิ่มมาตรา ๑๑ วรรคสาม))

๒.๕ กำหนดให้ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ (ร่างมาตรา ๑๐ (เพิ่มมาตรา ๑๒ วรรคสี่))

๒.๖ กำหนดให้มีคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ (ร่างมาตรา ๑๑ (เพิ่มมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑/๑)))

๒.๗ กำหนดให้กรรมการเฉพาะเรื่องมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และให้กรรมการเฉพาะเรื่องที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ วรรคสาม))

๒.๘ กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามมาตรา ๙ ประธานกรรมการและกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๑๔ และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการตามมาตรา ๑๕ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓ (เพิ่มมาตรา ๑๗/๑))

๒.๙ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมและการรวมตัวกันของผู้บริโภคในการจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภค และส่งเสริมองค์กรของผู้บริโภคในการรักษาสิทธิของผู้บริโภคตามแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภคหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๑๔ (เพิ่มมาตรา ๒๐ (๒/๑) และ (๒/๒))) และมีอำนาจโฆษณาคำพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งและการเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าว ให้ประชาชนทราบ (ร่างมาตรา ๑๕ (เพิ่มมาตรา ๒๐/๑))

๒.๑๐ กำหนดให้กรณีที่มีการนำบทบัญญัติในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค ไปใช้ ให้นำโทษสำหรับการฝ่าฝืนการดำเนินการดังกล่าวในพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับด้วย และกำหนดให้ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายระหว่าง การใช้บังคับบทบัญญัติในหมวดนี้กับการใช้บังคับตามกฎหมายเฉพาะ รวมทั้งกำหนดให้ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคสามารถมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายอื่น ใช้บทบัญญัติในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค ได้ (ร่างมาตรา ๑๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑))

๒.๑๑ กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจจัดให้มีการประชุมร่วมกัน ระหว่างคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๑๗ (เพิ่มมาตรา ๒๑/๑))

๒.๑๒ กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจเข้าดำเนินการแทน ผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้น และเรียกให้ผู้ประกอบธุรกิจชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินการแทน (ร่างมาตรา ๑๘

(เพิ่มมาตรา ๒๗ วรรคสาม)) และกำหนดให้มีอำนาจออกคำสั่งระงับการโฆษณาเป็นการชั่วคราว เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงจนกว่าจะทราบผลการพิสูจน์ (ร่างมาตรา ๑๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘))

๒.๑๓ กำหนดให้มีกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๒๐ (เพิ่มส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค มาตรา ๒๙/๑ ถึงมาตรา ๒๙/๑๗)) ดังนี้

(๑) กำหนดบทนิยามคำว่า “สินค้าที่เป็นอันตราย” “บริการที่เป็นอันตราย” และ “คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย” (มาตรา ๒๙/๑)

(๒) กำหนดแนวทางให้ผู้ประกอบธุรกิจขายหรือเสนอที่จะขาย หรือเข้าทำความตกลงเพื่อขาย หรือนำเสนอด้วยวิธีการโฆษณาหรือวิธีการอื่นใด หรือนำออกวางตลาด เฉพาะสินค้าที่มีความปลอดภัยเท่านั้น และปัจจัยในการพิจารณาว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ปลอดภัยหรือไม่ ทั้งนี้ อาศัยแนวทางตามข้อ ๒ (บี) และข้อ ๓ แห่งข้อกำหนดทั่วไปว่าด้วยความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ ของสหภาพยุโรป คือ Directive 2001/95/EC on General Product Safety (มาตรา ๒๙/๒)

(๓) กำหนดแนวทางให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องไม่ผลิต สิ่ง หรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักรเพื่อขาย และต้องไม่แนะนำหรือโฆษณาสินค้าที่เป็นอันตราย ทั้งนี้ อาศัยแนวทาง ตามข้อ ๕ แห่งข้อกำหนดทั่วไปว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าของสหราชอาณาจักร คือ Consumer Protection the General Product Safety Regulations 2005 No. 1803 (มาตรา ๒๙/๓)

(๔) กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางชนิดหรือให้บริการที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้า และบริการกำหนดต้องจัดให้มีมาตรการที่กำหนด ทั้งนี้ อาศัยแนวทางตามข้อ ๕.๑ แห่งข้อกำหนด ทั่วไปว่าด้วยความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ของสหภาพยุโรป คือ Directive 2001/95/EC on General Product Safety (มาตรา ๒๙/๔)

(๕) กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นผู้ขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือเพื่อนำสินค้าออกให้บริการ หรือให้บริการที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้า และบริการกำหนดต้องจัดให้มีมาตรการที่กำหนด ทั้งนี้ อาศัยแนวทางตามข้อ ๕.๒ แห่งข้อกำหนด ทั่วไปว่าด้วยความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ของสหภาพยุโรป คือ Directive 2001/95/EC on General Product Safety (มาตรา ๒๙/๕)

(๖) กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่แจ้งความเป็นอันตรายของสินค้า หรือบริการแก่ผู้ผลิต ผู้ขาย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ รวมถึงผู้ประกอบธุรกิจโฆษณา ผู้บริโภค และประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณี ที่ปรากฏว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นสินค้าที่เป็นอันตรายหรือบริการที่เป็นอันตราย หรือปรากฏว่าสินค้า หรือบริการที่เป็นอันตรายนั้นมีผลทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย รัับอันตรายสาหัส หรือเป็นเหตุให้เกิด อันตรายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล หรือเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินอื่น และแจ้งสำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทราบโดยเร็ว (มาตรา ๒๙/๖) รวมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ได้พบ หรือได้รับแจ้งตามกรณีข้างต้น ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นต้องดำเนินการเพื่อป้องกันอันตรายหรือทำให้อันตรายของสินค้าหรือบริการนั้นหมดสิ้นไป และแจ้งผลการดำเนินการดังกล่าวเป็นหนังสือต่อ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีรายละเอียดตามที่กำหนดภายในระยะเวลาห้าวัน นับแต่วันที่เริ่มดำเนินการ (มาตรา ๒๙/๗) ทั้งนี้ อาศัยแนวทางตามมาตรา ๑๓๑ และมาตรา ๑๓๒

ของ Trade Practices Amendment (Australian Consumer Law) Act (No. 2) 2010 ของประเทศออสเตรเลีย และข้อ ๕.๓ แห่งข้อกำหนดทั่วไปว่าด้วยความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ของสหภาพยุโรป (Directive 2001/95/EC on General Product Safety)

(๗) กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการในกรณีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าหรือบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการอาจออกคำสั่งห้ามขายสินค้าหรืองดให้บริการเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์สินค้าหรือบริการนั้นก็ได้ (มาตรา ๒๙/๘)

(๘) กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ มีอำนาจออกคำสั่งห้ามผู้ประกอบธุรกิจผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายสินค้าหรืองดให้บริการ โดยจะสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้าหรือการให้บริการ หรือทำลายสินค้าดังกล่าว หรือส่งกลับคืนไปยังประเทศที่นำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักร ตามที่เห็นสมควรแก่กรณี เมื่อพิจารณาผลการทดสอบหรือผลการพิสูจน์แล้ว เห็นว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่เป็นอันตรายและไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น หรือบริการนั้นเป็นบริการที่เป็นอันตราย (มาตรา ๒๙/๙)

(๙) กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตหรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดเก็บสินค้าในท้องตลาดกลับคืนและประกาศเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค และทำให้ความเสี่ยงต่ออันตรายอันเนื่องมาจากสินค้าที่จัดเก็บกลับคืนมาได้และที่อยู่ในความครอบครองของตนหมดสิ้นไป เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีคำสั่งห้ามขายสินค้าถาวรตามมาตรา ๒๙/๙ และในกรณีที่ได้รับคำสั่งให้ทำลายสินค้า เมื่อผู้ประกอบธุรกิจได้ทำลายสินค้านั้นแล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการทราบโดยเร็ว (มาตรา ๒๙/๑๐)

(๑๐) กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตหรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรดำเนินการจัดทำแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน และแผนการเยียวยาผู้บริโภค เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งห้ามขายถาวร โดยกำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีอำนาจแก้ไขแผนดังกล่าว และมีอำนาจสั่งเยียวยาเพิ่มเติมสิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนดำเนินการตามแผนที่ได้รับความเห็นชอบ รวมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการตามแผนให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการทราบทุกเจ็ดวันหรือตามระยะเวลาที่กำหนด และกำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีอำนาจกำหนดแผนการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า แผนการปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการกับสินค้าที่จัดเก็บหรือเรียกคืน และแผนการเยียวยาผู้บริโภค เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่จัดทำแผนข้างต้นภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือแผนที่ได้จัดทำขึ้นไม่อาจ

ปฏิบัติได้ อีกทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาแผนที่ได้รับความเห็นชอบให้ ผู้บริโภคทราบด้วย โดยกำหนดให้การดำเนินการของผู้ประกอบธุรกิจตามแผนข้างต้นไม่กระทบต่อ สิทธิของผู้บริโภคที่จะใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบในเรื่องอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น (มาตรา ๒๙/๑๑)

(๑๑) กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ ออกคำสั่งเพิกถอนคำสั่งห้ามขายสินค้าตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง เมื่อตรวจสอบจนเป็นที่พอใจว่า สินค้าที่ได้มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงไม่เป็นสินค้าที่เป็นอันตรายแล้ว (มาตรา ๒๙/๑๒)

(๑๒) กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจแจ้งให้ผู้บริโภคที่รับบริการไปแล้วและยังคงมี อันตรายอยู่กับผู้บริภคนั้น ให้มารับการแก้ไขการให้บริการภายหลังที่คณะกรรมการว่าด้วยความ ปลอดภัยของสินค้าและบริการมีคำสั่งให้บริการตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง โดยให้นำมาตรา ๒๙/๑๐ วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม และกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำ แผนดำเนินการปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และแผนการเยียวยาผู้บริโภค ซึ่งให้นำเอาหลักเกณฑ์และวิธีการของมาตรา ๒๙/๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๒๙/๑๓)

(๑๓) กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจรายงานการดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคต่อคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัย ของสินค้าและบริการเพื่อตรวจสอบ และให้นำความในมาตรา ๒๙/๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๒๙/๑๔)

(๑๔) กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ มีอำนาจขยายระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติในส่วนนี้ได้ตามที่เห็นสมควร (มาตรา ๒๙/๑๕)

(๑๕) กำหนดให้ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปิดประกาศ แจ้ง และโฆษณาข่าวสารซึ่งผู้ประกอบธุรกิจกระทำโฆษณาทางสื่อโฆษณาที่ผู้ประกอบธุรกิจได้ใช้ ในการโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้น และสื่อรูปแบบอื่น ๆ ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคกำหนด รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการแจ้งในเว็บไซต์ของผู้ประกอบธุรกิจและแจ้งเป็น หนังสือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือช่องทางอื่นที่ผู้ประกอบธุรกิจเสนอขายสินค้าหรือบริการนั้น ให้แก่ผู้บริโภคโดยตรงเพื่อทราบต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน (มาตรา ๒๙/๑๖)

(๑๖) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจจัดให้มี การดำเนินการแทน ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ครบถ้วนตามที่ คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการมีคำสั่งให้ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ หรือปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสาร และกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่าย และเงินเพิ่มจากการดำเนินการแทนดังกล่าว โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม รวมทั้งกำหนดให้เลขาธิการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครายงานผลการดำเนินการข้างต้นให้คณะกรรมการว่าด้วยความ ปลอดภัยของสินค้าและบริการทราบ (มาตรา ๒๙/๑๗)

๒.๑๔ ยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายเพื่อให้สอดคล้อง กับการเพิ่มส่วนที่ ๑/๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๒๑ (ยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘))

๒.๑๕ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดี ผู้บริโภคแทนผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๒๒ (เพิ่มมาตรา ๓๙/๑))

๒.๑๖ ปรับปรุงบทกำหนดโทษปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน และกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจเปรียบเทียบได้เฉพาะความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี (ร่างมาตรา ๒๓ ถึงร่างมาตรา ๒๙ และร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๓๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ ถึงมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๒ ถึงมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ และมาตรา ๖๐ ถึงมาตรา ๖๒))

๒.๑๗ กำหนดให้มีบทกำหนดโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๓๐ และร่างมาตรา ๓๑ (ยกเลิกมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑ และเพิ่มมาตรา ๕๖/๒ ถึงมาตรา ๕๖/๖))

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมีผลทำให้การดำเนินงานด้านความปลอดภัย ของสินค้าและบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบธุรกิจใช้ความระมัดระวังในการ จัดหาสินค้ามาเพื่อจำหน่ายให้หรือให้บริการแก่ผู้บริโภค โดยสินค้าหรือบริการนั้นจะต้องเป็นสินค้า หรือบริการที่ปลอดภัย กำหนดกระบวนการดำเนินการเพื่อปกป้องหรือทำให้อันตรายของสินค้า หรือบริการหมดสิ้นไป ทั้งในส่วนหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจและสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภค รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้ค่าปรับที่ได้รับจากการเปรียบเทียบ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายตกเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายรับสำหรับใช้พัฒนาท้องถิ่นนั้น อันจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อประชาชน

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๕๑)

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยวิธีการดังต่อไปนี้

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ดำเนินการนำร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ลงประกาศในเว็บไซต์ของหน่วยงาน www.ocpb.go.th และเว็บไซต์ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th เพื่อให้ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบแสดงความคิดเห็นระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ และได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันอังคารที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม ๕ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เข้าร่วมประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็น

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นในแต่ละครั้ง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น จำนวน ๓ ครั้ง

ครั้งที่ ๑ รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ซึ่งมีผู้เข้ามาดูทั้งหมด ๘๒ ราย

ครั้งที่ ๒ รับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทางเว็บไซต์ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ซึ่งมีผู้เข้ามาดูทั้งหมด ๓๑๒ ราย

ครั้งที่ ๓ จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันอังคารที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุม ๕ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวน ๒๑ หน่วยงาน ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจง

(๑) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้จัดให้มีการแสดงความคิดเห็นทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th และเว็บไซต์ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

(๒) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันอังคารที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุม ๕ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๕ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๖๔ คน โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน จำนวน ๒๑ หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม บัญชีกลาง กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมวิชาการเกษตร กรมการค้าภายใน กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กรมที่ดิน สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทย มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค สมาพันธ์ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย

การรับฟังความคิดเห็นเป็นการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อรับฟังความคิดเห็นรายมาตรา ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมมีความคิดเห็นดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒ วันใช้บังคับ

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าพนักงานท้องถิ่นคือบุคคลใด ควรมีการกำหนดนิยามคำว่า “พนักงานท้องถิ่น”

มาตรา ๔

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า ควรมีผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกรรมการด้วย

กรมการค้าภายใน เห็นว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการตามกฎหมายมีเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงยากแก่การนัดประชุม และอาจมีการมอบหมายข้าราชการระดับที่ต่ำกว่าเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมซึ่งไม่ตรงตามความประสงค์ของกฎหมายที่ต้องการให้ผู้มีความรู้และประสบการณ์ในตำแหน่งมาร่วมเป็นกรรมการ คณะกรรมการจึงควรมีองค์ประกอบเป็นผู้แทนส่วนราชการระดับกรมที่เป็นผู้ปฏิบัติและเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า สัดส่วนของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคไม่มีตัวแทนของผู้บริโภคหรือองค์กรผู้บริโภคเป็นกรรมการ มีเพียงตัวแทนจากภาครัฐ ขอเสนอให้เพิ่มเติมตัวแทนผู้บริโภคที่มาจากองค์กรผู้บริโภคซึ่งต้องเป็นตัวแทนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีสัดส่วน ๕ คน และเสนอให้เพิ่มจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเดิม ๘ คน เป็น ๑๐ คน โดยแบ่งเป็น ผู้แทนจากองค์กรผู้บริโภค ๕ คน ภาคผู้ประกอบการธุรกิจ ๓ คน และผู้แทนจากภาควิชาการ ๒ คน

มาตรา ๕

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๖

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๗

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า ควรเพิ่มเติมถ้อยคำมาตรา ๗ ดังนี้ “(๘/๑) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภคให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติตามกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาตินโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค หรือมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภค สากลโดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมขององค์กรผู้บริโภค”

มาตรา ๘

กรมการค้าภายใน เห็นว่า อำนาจคณะกรรมการตาม (๘/๓) ที่ให้อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดการใช้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค คำว่า “กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค” มีความหมายแคบเกินไปใด อย่างไม่ถือว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคยังไม่มี ความชัดเจน ทำให้เกิดการโต้แย้งระหว่างหน่วยงานได้ง่าย

สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เห็นว่า ควรเพิ่มอำนาจคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการทำแผนนโยบายทางเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยให้จัดทำฐานข้อมูลด้านการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องสินค้าอันตราย

มาตรา ๙

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า ควรมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้เร็วที่สุด เพื่อไม่ให้กรรมการเดิมปฏิบัติหน้าที่รักษาการนานเกินไป

กรมการค้าภายใน เห็นว่า การกำหนดให้กรณีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคครบกำหนดตามวาระยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้หากยังไม่ตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ ควรกำหนดระยะเวลาที่ต้องตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ มีเช่นนั้นอาจเกิดกรณีไม่ตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ แต่ยังคงให้กรรมการชุดเดิมทำหน้าที่ต่อไปเป็นระยะเวลานาน ซึ่งไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่ต้องการให้มีการเปลี่ยนกรรมการที่มีประสบการณ์หลากหลายเข้ามาทำหน้าที่

มาตรา ๑๐

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๑

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๒

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๓

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๔

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๑๕

กรมการค้าภายใน เห็นว่า กรณี สคบ. มีอำนาจโฆษณาคำพิพากษา โฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่ง รวมถึงสามารถระบุชื่อผู้ประกอบการธุรกิจหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่มีบทบัญญัติคุ้มครอง สคบ. หรือเจ้าหน้าที่ ให้พ้นความรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา อาจทำให้ สคบ. หรือเจ้าหน้าที่ ไม่กล้าโฆษณาในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๑๖

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า ควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดกรณีมีข้อโต้แย้งระหว่างหน่วยงาน

กรมการค้าภายใน เห็นว่า กรณีที่มีการโต้แย้งระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการใช้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคกับการใช้กฎหมายเฉพาะ การกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้วินิจฉัยและให้คำวินิจฉัยชี้ขาดให้เป็นที่สุดและผูกพันหน่วยงานของรัฐ เห็นว่าไม่เหมาะสม ควรกำหนดให้มืองค์กรอื่นเป็นผู้วินิจฉัยแทน เช่น นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี ศาล หรือในรูปแบบคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด เป็นต้น

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า ควรใช้ถ้อยคำตามร่างมาตรา ๑๗ ที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ เพราะมีความเหมาะสมมากกว่า

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เห็นว่า การกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้วินิจฉัย และให้คำวินิจฉัยชี้ขาดให้เป็นที่สุดและผูกพันหน่วยงานของรัฐ เห็นว่าไม่เหมาะสมอาจเกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน

มาตรา ๑๗

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นด้วยกับการสร้างบทบาทของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ขอให้เพิ่มเรื่องการสร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรผู้บริโภคการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้บริโภค เช่น เรื่องรางวัลนำจับอยากให้ผู้บริโภคเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

มาตรา ๑๘

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า ควรแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำวรรคสามของมาตรา ๒๗ ดังนี้ “ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) (๔) และผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาอาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการ และให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการแทนนั้น โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง”

มาตรา ๑๙

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า ควรมีการเขียนระบุไว้ให้ชัดเจนว่าผู้ประกอบการจะเรียกร้องค่าเสียหายจากคณะกรรมการมิได้ โดยเห็นควรใช้ถ้อยคำตามร่างมาตรา ๑๙ วรรคสาม ที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ “ผู้ประกอบการจะเรียกร้องค่าเสียหายจากคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเพราะเหตุที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีคำสั่งตามวรรคหนึ่งมิได้”

กองคุ้มครองผู้บริโภคด้านโฆษณา สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เห็นว่า ตามร่างมาตรา ๑๙ “มาตรา ๒๘ กรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑)...” ขอเสนอแก้ไขเพิ่มเติมโดยเพิ่มมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๒) เข้าไปด้วย เนื่องจากการใช้ข้อความโฆษณาที่เป็นเท็จหรือเกินความจริงเป็นลักษณะความผิดที่รุนแรง การใช้ข้อความโฆษณาที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญก็เป็นลักษณะความผิดที่รุนแรงเหมือนกัน การเพิ่มมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๒) เข้าไปด้วยจะเป็นเครื่องมือที่เพิ่มความสะดวกในการทำงานเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นด้วยตามที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ และให้เพิ่มบทบัญญัติที่คุ้มครอง สคบ. หรือเจ้าหน้าที่ ให้พ้นความรับผิดทั้งทางแพ่งและทางอาญา

มาตรา ๒๐

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เห็นว่า มาตรา ๒๙/๑ เกี่ยวกับเรื่องสินค้าที่เป็นอันตรายหรือบริการที่เป็นอันตราย ควรจะเพิ่มอำนาจ สคบ. ในการกำหนดว่าสินค้าใดเข้าข่ายที่จะเป็นสินค้าที่เป็นอันตราย หรือบริการใดเป็นบริการที่ไม่ปลอดภัย

มาตรา ๒๙/๒ ควรมีการประกาศประเภทของสินค้าและบริการ

มาตรา ๒๙/๒ (๕) มาตรฐานความปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับเป็นการทั่วไปของสินค้าประเภทนั้น เห็นว่า เรื่องมาตรฐานความปลอดภัยใช้อะไรอ้างอิง หรือใช้อะไรเป็นหลักในการพิจารณา

มาตรา ๒๙/๘ กรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ใครเป็นผู้จ่าย หากไม่เขียนไว้ให้ชัดเจนจะเกิดปัญหาในการตีความ

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า ตามมาตรา ๒๙/๘ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ ควรเขียนไว้ให้ชัดเจนว่าใครเป็นผู้จ่าย เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ

กรมวิชาการเกษตร เห็นว่า มีการกำหนดระยะเวลาการทำงานของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง แต่ไม่มีการกำหนดระยะเวลาการทำงานของเจ้าหน้าที่ อาจทำให้เกิดความล่าช้า

มาตรา ๒๑

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒๒

สำนักงานอัยการสูงสุด เห็นว่า ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้แต่งตั้งเป็นระดับคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแต่งตั้งพนักงานอัยการหรือข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล แต่ตามร่างมาตรา ๓๙/๑ ในการดำเนินคดีประเภทเดียวกันชนิดเดียวกันผู้แต่งตั้งเป็นระดับเลขาธิการเท่านั้น โดยเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล ไม่มีการแต่งตั้งพนักงานอัยการด้วย เป็นการลดระดับของผู้แต่งตั้งและลดตำแหน่งผู้ได้รับแต่งตั้งให้เหลือเพียงส่วนเดียว และมีความเห็นว่ามาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังสามารถใช้งานได้ ทั้งนี้หากจะยังคงร่างมาตรา ๓๙/๑ ไว้ก็ควรมีการวางหลักเกณฑ์ว่าคดีประเภทใดบ้างที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะมอบหมายให้พิจารณาและดำเนินคดีแทนได้ และวางหลักเกณฑ์ว่าคดีประเภทใด ที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะมอบหมายให้พิจารณาและดำเนินคดีแทนได้

สำนักงานศาลยุติธรรม เห็นว่า ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีเงื่อนไขในการฟ้องคดีว่า “การดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม” ซึ่งสอดคล้องกับการถอนฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ วรรคสาม โดยมีเงื่อนไขว่า “การถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม” เมื่อพิจารณาร่างมาตรา ๓๙/๑ กรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ดำเนินคดี ไม่มีการกำหนดเงื่อนไขในการฟ้องคดีว่าการดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม แต่มีการกำหนดให้นำความในบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคเกี่ยวกับการถอนฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับด้วย เห็นว่าไม่สอดคล้องกัน

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เห็นว่า จะเกิดปัญหาเรื่องความไม่เป็นเอกภาพในการพิจารณา คือ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคอาจพิจารณาไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นด้วย กับการที่ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคแทนผู้บริโภคได้ด้วย เพราะจะทำให้สามารถทำงานได้คล่องตัวมากยิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์สาธารณะ แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบและนโยบายของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๒๓

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า เรื่องบทกำหนดโทษ การที่บัญญัติโทษปรับน้อยเกินไปไม่ทำให้ผู้ประกอบการเกิดความเกรงกลัว ซึ่งหากจะมีการเพิ่มโทษควรต้องเพิ่มโทษทั้งหมดทั้งระบบ

มาตรา ๒๔

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒๕

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒๖

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒๗

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒๘

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๒๙

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๐

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๑

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๒

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๓ บทกำหนดโทษกรณีสมาคมหรือมูลนิธิฟ้องคดีเพิกถอนแก่งผู้ประกอบธุรกิจ

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า
ควรลดโทษให้น้อยลง

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เห็นว่า โทษตามมาตรา ๖๐ กรณีที่ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน
ยุง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบธุรกิจคนใด
เป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกันแก่งผู้ประกอบธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มีบทกำหนดโทษที่สูงเกินไป ควรปรับแก้ลดโทษให้
น้อยลง

มาตรา ๓๔

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๕

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นว่า
ควรใช้ถ้อยคำเดิมตามร่างที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ

กรมบัญชีกลาง เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๒๕ การเสนอกฎหมายที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐไม่ต้องนำเงินรายได้หรือเงินอื่นใด ส่งคลัง ให้กระทำ
ได้เฉพาะในกรณีมีความจำเป็นและเกิดประโยชน์ในการที่หน่วยงานของรัฐนั้นจะมีเงินเก็บไว้ เพื่อการ
ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของตน โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อนเสนอกฎหมาย
ต่อคณะรัฐมนตรี ดังนั้น ตามมาตรา ๓๕ การจะเขียนยกเว้นให้ค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบความผิด ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
นั้น จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน

มาตรา ๓๖

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๗

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

มาตรา ๓๘

ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

ความเห็นเพิ่มเติม

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เสนอความเห็นเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

๑. ควรกำหนดเพิ่มสิทธิผู้บริโภคให้สอดคล้องกับสิทธิผู้บริโภคสากล
๒. ประเด็นเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ควรเพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่รับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคประจำปี และเน้นการทำงานโดยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน คำนึงถึงหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน
๓. ควรนิยามคำว่า “องค์กรผู้บริโภค” คือตัวแทนของผู้บริโภค

กรมการค้าภายใน เห็นว่า ควรแก้ไขนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่”

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เห็นว่า ควรแก้ไขนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” ตามร่างที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จะนำผลการรับฟังความคิดเห็นเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อไป

ส่วนกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
วัน/เดือน/ปี ที่จัดทำ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นกฎหมายกลางในการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค มีลักษณะเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมายเฉพาะเท่านั้น จึงเป็นเหตุให้มีข้อจำกัดหลายประการสมควรที่จะต้องมีองค์กรของรัฐ ที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของชาติ บูรณาการหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐเข้าด้วยกัน การบังคับใช้กฎหมายร่วมกัน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภค โดยการปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อเชื่อมโยงการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายต่าง ๆ ไม่ให้ขัดแย้งกัน ปรับปรุงมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคด้านความปลอดภัยโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่องด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการและกระบวนการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านความปลอดภัย กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีแทนผู้บริโภค และกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับค่าปรับจากการเปรียบเทียบในส่วนที่เกิดจากการดำเนินงานของตน ตลอดจนปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสม โดยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย อันเป็นการยกระดับมาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศทั้งระบบ

การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่จัดทำขึ้นนี้เป็นการพิจารณาผลกระทบของบทบัญญัติตามร่างกฎหมายฉบับนี้ ที่อาจมีผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในเชิงบวกและเชิงลบโดยสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้รวบรวมประเด็นและนำผลสรุปจากการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนประชาชนทั่วไป มาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวิเคราะห์ผลกระทบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไป

๑. ผู้ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

จากผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมายโดยตรง ดังนี้

- ๑.๑ ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจ

๒. ผลกระทบที่อาจได้รับจากร่างกฎหมาย

ผลการวิเคราะห์สามารถแบ่งเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ ๑ ผลกระทบเชิงบวกหรือประโยชน์ที่จะได้รับ และส่วนที่ ๒ ผลกระทบเชิงลบหรือข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้น

ส่วนที่ ๑ ผลกระทบเชิงบวกหรือประโยชน์ที่จะได้รับ

๑. การแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นคณะกรรมการในการกำกับดูแลนโยบายด้านการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศ เนื่องจากโครงสร้างกฎหมาย เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศไทยมีลักษณะเป็นการแบ่งอำนาจหน้าที่ในการคุ้มครองผู้บริโภคให้กระจายไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ ที่ผ่านมาหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ มีการดำเนินงานในลักษณะต่างคนต่างปฏิบัติหน้าที่

โดยมิได้มีการร่วมมือกันหรือบูรณาการงานร่วมกันอย่างเป็นระบบเท่าที่ควร เป็นเหตุให้ยังมีการละเมิดสิทธิผู้บริโภค การกำหนดให้มีคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของชาติ มีหน้าที่ในการบูรณาการหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภค เป็นศูนย์กลางด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ศูนย์กลางข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ทำให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๒. การแก้ไขเพิ่มเติมคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง โดยมีการตั้งคณะกรรมการว่าด้วยความปลอดภัยของสินค้าและบริการ เพื่อให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่องที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและสั่งการตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของสินค้าและบริการ ซึ่งมีผลทำให้การดำเนินงานด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจใช้ความระมัดระวังในการจัดหาสินค้ามาเพื่อจำหน่ายให้หรือให้บริการแก่ผู้บริโภค โดยสินค้าหรือบริการนั้นจะต้องเป็นสินค้าหรือบริการที่ปลอดภัย มีการกำหนดกระบวนการดำเนินการเพื่อป้องกันหรือทำให้อันตรายของสินค้าหรือบริการหมดสิ้นไป ทั้งในส่วนของหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจ และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น

๓. การแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ให้สามารถแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค เนื่องจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมีสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น อาจทำให้ปัญหาการละเมิดสิทธิผู้บริโภคมีมากขึ้น จึงควรให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแจ้งโฆษณาข่าวสารได้ และเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียนเกี่ยวกับสินค้าที่ไม่ปลอดภัย การกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจในการแจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจกระทบต่อสิทธิของผู้บริโภค เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองผู้บริโภคให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย และได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญเป็นมาตรการเชิงป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นกับผู้บริโภค

๔. การกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจโฆษณาคำพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ประกอบการธุรกิจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่ง และการเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการธุรกิจดังกล่าวให้ประชาชนทราบ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองผู้บริโภคให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย และได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๕. การกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคแทนผู้บริโภคได้ เพื่อช่วยลดภาระของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และทำให้การพิจารณาดำเนินคดีมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๖. การกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติการหรือดำเนินการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ เพื่อให้ค่าปรับที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการกระจายอำนาจที่ให้ค่าปรับที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นและเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่

ส่วนที่ ๒ ผลกระทบเชิงลบหรือข้อจำกัดที่เกิดขึ้น

๑. การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ อาจมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจบางประการ ในกรณีที่จะต้อง มีหน้าที่ตามกฎหมายซึ่งต้องปฏิบัติต่อผู้บริโภค อย่างไรก็ตามการกำหนดหน้าที่ดังกล่าวก็เป็นการส่งเสริม ให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น เป็นการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่นใน ตลาดได้ และเมื่อผู้ประกอบการธุรกิจมีการแข่งขันที่เป็นธรรมประโยชน์ก็จะตกอยู่กับผู้บริโภครวมทั้งผู้ประกอบการ ธุรกิจเองด้วย

๒. การกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจกำหนดมาตรการในการคุ้มครอง ผู้บริโภคของประเทศ มาตรการดังกล่าวควรคำนึงถึงเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่เกี่ยวกับการ คุ้มครองผู้บริโภคฉบับอื่น ๆ ซึ่งมีจำนวนมากและกฎหมายแต่ละฉบับมีเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์แตกต่างกัน ในกรณีนี้มีผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐที่จะต้องมีการร่วมมือกันหรือบูรณาการงานร่วมกัน

การรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการ
คุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th
ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑
ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

(๖๓)

การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทางเว็บไซต์ของสำนักงาน
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th ระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

www.ocpb.go.th/index.php

www.ocpb.go.th/more_news.php?id=243

กฎหมาย / การรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายเกี่ยวกับ "กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค"

การรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายเกี่ยวกับ "กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค"

วันเริ่มต้น : วันสิ้นสุด : กรอกคำค้น :

- การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. ... 15 ส.ค. 2561 82 ครั้ง
- ประกาศ (ร่าง) คำสั่ง สคบ. เรื่อง ห้ามขายสินค้าลูกโป่งบรรจุก๊าซไฮโดรเจนเป็นการชั่วคราว 13 ก.ค. 2561 8 ครั้ง
- สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการแจ้งเตือนภัยและจัดการสินค้าที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค พ.ศ. ... 26 มี.ค. 2561 106 ครั้ง

การรับฟังความคิดเห็น

ร่างกฎหมายใหม่
กฎหมายที่บังคับใช้มีผลบังคับใช้

หน้าหลัก การวิเคราะห์ผลการรับฟังความคิดเห็น ความเป็นมา วิธีการใช้งาน

Lawamendment

14 **ถูกใจ** **แชร์** มีคนถูกใจ 3 คน สมาชิกใช้งาน เพื่อดูสิ่งที่เพื่อนของคุณถูกใจ

สำนักนายกรัฐมนตรี

การรับฟังความคิดเห็น

- ร่างคำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ... เรื่อง ห้ามขายสินค้าลูกโป่งบรรจุก๊าซไฮโดรเจนเป็นการชั่วคราว
- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ พ.ศ.
- ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
- สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. (รวม 2 ครั้ง)
- การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ.

การรับฟังความคิดเห็น

- ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยรัฐบาลดิจิทัล พ.ศ. (เปิดรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่ วันที่ 1-30 มิ.ย. 2561)
- ร่างพระราชบัญญัติ จริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. (เปิดรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่ วันที่ 13 - 28 มีนาคม พ.ศ. 2561)
- เปิดรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาเพื่อสังคม พ.ศ.
- ร่าง พระราชบัญญัติคุ้มครองสวัสดิภาพของราชการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
- ร่างพระราชบัญญัติป่าต้นน้ำมรดกวัฒนธรรมจากป่าต้นน้ำ พ.ศ. (อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และมีมติรับฟังความคิดเห็นระหว่างวันที่ ๒๗ ธ.ค. ๒๕๖๐ - ๑๕ ม.ค. ๒๕๖๑)

การรับฟังความคิดเห็น

- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
- ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

การรับฟังความคิดเห็น

- การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
- ร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
- ร่างพระราชบัญญัติการดำเนินงานความมั่นคงในทางพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (รับฟังความคิดเห็นตั้งแต่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๐)

การรับฟังความคิดเห็น

ร่างกฎหมายใหม่
กฎหมายที่บังคับใช้มีผลบังคับใช้

หน้าหลัก การวิเคราะห์ผลการรับฟังความคิดเห็น ความเป็นมา วิธีการใช้งาน

Lawamendment

14 **ถูกใจ** **แชร์** มีคนถูกใจ 3 คน สมาชิกใช้งาน เพื่อดูสิ่งที่เพื่อนของคุณถูกใจ

การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ.

วันที่ 29 ตุลาคม ๒๕๖๑ เวลา ๙ โมงเช้า ถึง ๑๒ โมงเช้า ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ อาคาร ๒ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ขอเชิญผู้สนใจร่วมให้ความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ผ่านที่สนใจสามารถดาวน์โหลดเอกสารและให้ความเห็นโดยส่งผ่านทาง ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ Natthikan.a@oocpb.go.th ได้จนถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

สอบถามเพิ่มเติมที่ ๐-๒๑๔๓-๐๓๔๘

โดย นางสาว...

ดาวน์โหลดไฟล์แนบ: Consumer_Protection_Law_Draft_15-8-61.pdf (137 ครั้ง)

เข้าใช้งานระบบ
เว็บไซต์ภาครัฐ
กระทรวงยุติธรรม
Lawamendment
เข้าร่วมด้วย Facebook
มีข้อสงสัย?
สมัครสมาชิก?
แจ้งเบาะแส/ข้อร้องเรียน
สามารถติดต่อเจ้าหน้าที่

7545270
โทร: ๐๒-๒๖๓๒๖๑-๕๕
โทร: ๐๒-๒๖๓๒๖๑-๕๕
โทร: ๐๒-๒๖๓๒๖๑-๕๕

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th
 และทางเว็บไซต์ของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม www.lawamendment.go.th

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
 Office of The Consumer Protection Board

เกี่ยวกับ สคบ. - กฎหมาย - ข้อมูลผู้บริโภค - บริการ - ติดต่อเรา - คำถามที่ถามบ่อย

กฎหมาย / การรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายเกี่ยวกับ "กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค"

☞ การรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายเกี่ยวกับ "กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค"

วันเริ่มต้น : วันสิ้นสุด : กรอกคำค้น :

- สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... 20 ก.ย. 2561 2 ครั้ง
- การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. ... 15 ส.ค. 2561 136 ครั้ง
- ประกาศนียบัตร (ร่าง) คำสั่ง สคบ. เรื่อง กำหนดขายสินค้าลูกโป่งบรรจุก๊าซไฮโดรเจนเป็นการชั่วคราว 13 ก.ค. 2561 10 ครั้ง
- สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการแจ้งเดือนภัยและจัดการสินค้าที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค พ.ศ. ... 26 มี.ค. 2561 10 ครั้ง

www.lawamendment.go.th/index.php/component/k2/item/1302-2018-09-20-02-12-56

การรับฟังความคิดเห็น

Lawamendment

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 ส่วน 5 มาตรา ๖๖-๖๙ และ ๖๑-๖๓ คุ้มครองผู้บริโภค
 สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 ส่วน ๖ มาตรา ๖๖-๖๙ และ ๖๑-๖๓ คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ดาวน์โหลดไฟล์เอกสาร: [การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค \(ฉบับที่ ..\) พ.ศ.](#)

ดาวน์โหลดไฟล์เอกสาร: [การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค \(ฉบับที่ ..\) พ.ศ.](#)

ดาวน์โหลดไฟล์เอกสาร: [การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค \(ฉบับที่ ..\) พ.ศ.](#)

ดาวน์โหลดไฟล์เอกสาร: [การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค \(ฉบับที่ ..\) พ.ศ.](#)

ดาวน์โหลดไฟล์เอกสาร: [การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค \(ฉบับที่ ..\) พ.ศ.](#)

แผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง
และกรอบระยะเวลา
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

แผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง และกรอบระยะเวลาของ
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

แผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง	กรอบเวลากฎหมาย	ระยะเวลาที่เป็นการจัดทำร่างกฎหมายลำดับรองให้เสร็จภายในหนึ่งปี	หมายเหตุ
๑. ร่างระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การดำเนินคดีของ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. (มาตรา ๓๙/๑)	เพื่อเป็นการกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ในการดำเนินคดีผู้บริโภคแทนผู้บริโภคของเลขาธิการ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	๑ ปี	

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)